

ትምህርት አሥራ ሦስት

አንደኛ ቀን፡- በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ስለሚመጣው ትንቢት ተጨማሪ አላቦች

የሐንስ ጉላ ያለ ድምፅ ማውጣት የሚችል ወጣት ሰው ነበር። አንድ ቀን የጸሎት ስብሰባ ተካፈለ። መሪው ሰዎችን ለበለጠ ጸሎት ያነሣሳል ብሎ በማሰብ የመሰብሰቢያ ክፍሉን መብራት አጠፋው። ወዲያውኑ ሰዎች በከፍተኛ ድምፅ መጸለይ ጀመሩ። አንዳንዶቹ በልሳናት ይጸልዩ ነበር። በድንገት በቡድኑ ውስጥ ከነበሩት ሰዎች አንዱ ወደ የሐንስ «መጣና እግዚአብሔር ለአንቺ የሚሆን መልእክት ሰጥቶኛል» አለው። «ማሕፀንሽ አሁን ተከፍቶአልና ልጅ ይኖርሻል» አለው። የሐንስ ግን መለሰና እኔ እኮ ወንድ ነኝ አለው። ሰውዬውም መልሶ «እግዚአብሔር በውስጥህ ያለውን ክፉ መንፈስ ይገስጸው» አለው።

ትንቢት መናገርና የጌታን ቃል እንደተናገሩ መቁጠር። ከላይ የተመለከትነው ታሪክ መንፈሳዊ ስጦታ ያለአግባብ ሥራ ላይ የዋለበትን አንድ ሁኔታ ብቻ የሚያሳየን ነው። ያ ቃል የማን ነበር! የእግዚአብሔር ቃል እንዳልነበረ ግልጽ ነው። ስለዚህ የሌላ አካል ማለትም የሰው ወይም የክፉ መንፈስ ነው። ይህ የጌታ ቃል አለኝ በማለት የሚናገርን ሰው ሳንመዝነው እንዲናገር የመፍቀድን አደገኛነት የሚያሳየንና የሚያስጠነቅቀን ይሆናል። በዚህ ዘመን በአብያተ ክርስቲያናት አካባቢ የሐሰት ትምህርቶችና ልምምዶች በታላቅ ፍጥነት እያደጉ የመጡበት አንድ ምክንያት የሰማናቸውን መልእክቶች ለመመዘን ባለመቻላችን ነው። ቢሆንም እግዚአብሔር አሁንም መናገሩን አይተውም። ከተዘረዘሩት መንፈሳዊ ስጦታዎች አንዱ የትንቢት

ሰጦታ ነው። ዛሬ ይህን ሰጦታ በመመልከት መጽሐፍ ቅዱስ ስለዚህ ሰጦታ የሚያስተምረውን እንመለከታለን።

1ኛ ጥያቄ፡- ሀ) አንድ ሰው ከእግዚአብሔር የተሰጠ መልእክት አለኝ ያለበትን ሁኔታ ግለጽ። ከእግዚአብሔር ዘንድ የተሰጠ ቃል ይመስለሃልን? ከእግዚአብሔር መሆኑንና ያለመሆኑን እንዴት ታውቃለህ? ለ) አንድ ሌላ ሰው ደግሞ ከእግዚአብሔር መልእክት አለኝ ብሎ የመጣበትንና አንተ ደግሞ መልእክቱ ከእግዚአብሔር መሆኑን የተጠራጠርክበትን ሌላ ሁኔታ ግለጽ። ከእግዚአብሔር እንዳልሆነ ለምን አሰብክ?

2ኛ ጥያቄ፡- የሚከተሉትን ጥቅሶች አንብብ። 1ኛ ተላ. 5:20፤ 1ኛ ቆሮ. 11:4-5፤ 12:8-14፤ ሮሜ 12:6፤ ኤፌ. 2:20፤ 4:11፤ 1ኛ ጢሞ. 1:18፤ 4:14። በእነዚህ ጥቅሶች ስለ ትንቢት የተነገሩ የተለያዩ እውነቶችን ዘርዝር።

በእውሉስ መልእክቶች ከተዘረዘሩት መንፈሳዊ ሰጦታዎች በሙሉ በተደጋጋሚ የተጠቀሰው የትንቢት ሰጦታ ነው። ነቢያት በቀደምቷ ቤተ ክርስቲያን እጅግ አስፈላጊዎች ስለነበሩ እንደ ዋና የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ሆነው ተመዝግበዋል። ቀደምቷ ቤተ ክርስቲያን የተገነባችበት መሠረት አካል ነበሩ (ኤፌ. 2:20)። ስለዚህ ነቢያትም ሆኑ የትንቢት ሰጦታዎች በቀደምቷ ቤተ ክርስቲያን ዋና ክፍል ነበሩ።

በልሳናት መናገር መንፈሳዊ ሰጦታ እንደሆነው ሁሉ የትንቢት ሰጦታም ዛሬ በክርስቲያኖች መካከል አከራካሪ ጉዳይ ነው። ይህ መንፈሳዊ ሰጦታና (እግዚአብሔር ከመጽሐፍ ቅዱስ ውጭ ከልጆቹ ጋር የሚያደርገው ቀጥተኛ ግንኙነት በሙሉ) ከአዲስ ኪዳን መጻፍ በኋላ ቆሟልን? ብዙ ክርስቲያኖች በተለይ ደግሞ በልሳናት የመናገር ሰጦታ በዚህም ዘመን መሥራቱን የማይቀበሉ ሁሉ የሚሉት ይህንን ነው። ወይስ የትንቢት ሰጦታ ዛሬም ቢሆን የሚሠራ ነው? እግዚአብሔር ዛሬም ቢሆን በሕልም፣ በራእይ፣ በድምፅ፣ ወዘተ... ይናገረናልን? ይህ ከሆነ ይህ ሰጦታ ከመጽሐፍ ቅዱስ ጋር ያለው ግንኙነት ምንድን ነው? የትንቢት ቃሎች በአዲስና በብሉይ ኪዳን ካሉ ቃሎች ጋር እኩል ሥልጣን አላቸው?

3ኛ ጥያቄ፡- ሀ) ስለትንቢት ምንነት የምታምነውን ጻፍ። ለ) ነቢይ ምንድን ነው? ሐ) የእግዚአብሔርን ቃል በጻፈ የብሉይ ኪዳን ነቢይና በዚህ ዘመን የትንቢት መንፈሳዊ ሰጦታ አለኝ በሚል ሰው መካከል ልዩነት ያለ ይመስለሃልን? ካለስ ልዩነቱ ምንድን ነው?

በትንቢት ምንነትና በነቢይ ግንነት ርእሰ ጉዳይ ላይ በዚህ ዘመን ባለች ቤተ ክርስቲያን ብዙ ውዥንብር አለ። በአንዳንድ አብያተ ክርስቲያናት ሰዎች ይቆሙና ከእግዚአብሔር ዘንድ የተቀበሉት የትንቢት ቃል እንዳላቸው ይናገራሉ። የሚያመጡት መልእክት ግን ለእግዚአብሔር ሕዝብ ምንም ወይም አነስተኛ ዋጋ ብቻ ያለው ይሆናል። አንዳንድ ጊዜ የእግዚአብሔር ቃል ከሚያስተምረው ጋር እንኳ የሚቃረን ይሆናል። አንዳንድ ሰዎችን የትንቢት ቃል ያመጡ ዘንድ እነርሱን የመጠባበቅ ዝንባሌ እየጨመረ

መጥቷል። እግዚአብሔር ተናገረኝ ስንል ምን ግለታችን እንደሆነና የትንቢትን ምንነት በሚገባ ካለወቅን እንስታለን።

ትንቢት ምንድን ነው? ነቢይስ?

ብዙ ጊዜ ስለ ነቢይ በምናስብበት ጊዜ ስለ ወደፊት ጉዳይ ለመናገር የሚችል እንደሆነ እናስባለን። የመጽሐፍ ቅዱስ ነቢያት እግዚአብሔር የወደፊቱን ነገር ለመናገር የተጠቀመባቸው ቢሆኑም ይህ የአገልግሎታቸው አነስተኛው አካል ብቻ ነበር። ትንቢት ሰው ከእግዚአብሔር የሚቀበለው መልእክት ነበር። እግዚአብሔር ፈቃዱን በተለያዩ መንገዶች የሚገልጥበት ነበር። (ይህም በሕልም፣ በፊኒክስ፣ በድምፅ፣ ሊሆን ይችላል።) የተገለጠውንም መልእክት ለሌሎች እንዲያካፍል ለሰው በእግዚአብሔር የሚነገር ነበር። ትንቢቶች ወይም መገለጦች መጽሐፍ ቅዱስን በማጥናት የሚመጡ አይደሉም። ከመንፈስ ቅዱስ ዘንድ መልእክቱን ለሚቀበለው ሰው በቀጥታ የሚመጡ ናቸው። በአዲስ ኪዳን እያንዳንዱ ክርስቲያን የትንቢት ቃል ከእግዚአብሔር ዘንድ የመቀበል መብትና ችሎታ ያለው ይመስላል (የሐዋ. 2:16-18)። ይህ ክርስቲያኖች ሁሉ ወንጌልን በመስበክና በማስተማር ሥራ መሳተፍ አለባቸው ከሚለው እውነት ጋር ተመሳሳይ ነው። ሆኖም ግን ክርስቲያኖች ሁሉ ነቢያት አይሆኑም። የእግዚአብሔርን እውነት ያለማድረግ በቤተ ክርስቲያን ለማስተላለፍ ስጦታና ችሎታ ላላቸው ሰዎች የተሰጠ ነው።

ነቢይ ከእግዚአብሔር ቃልን በቀጥታ ተቀብሎ ብዙ ጊዜ ለእግዚአብሔር ሰዎች የሚናገር ነው። ይህ መገለጥ ስለ ወደፊት ጉዳይ ሊሆን ይችላል። ነገር ግን ስለሌላ ሰው ምስጢር የሆነ መልእክት ወይም እግዚአብሔር ሕዝቡ በተቀዳሚ እንዲያደረገው የሚፈልገውን ነገር መግለጥ ሊሆን ይችላል። ነገር ግን ነቢዩ የአንድ ጊዜ መገለጥን የሚያመጣ ሳይሆን እግዚአብሔር ለሕዝቡ የሚሆነውን መልእክት ያለማድረግ የሚሰጠውና ለሌሎች የሚያስተላለፍ ሰው ነው። ብዙ ሰዎች ከእግዚአብሔር ዘንድ እንዳንድ መልእክቶች የሚቀበሉ ቢሆኑም ነቢይ ግን የእግዚአብሔርን ፈቃድ ያለማድረግ የመግለጥ አገልግሎት አለው።

ከእግዚአብሔር ዘንድ ስለሆነ ስለ ትንቢት ወይም መገለጥ ለናስብ ስለ ሁለት ዋና ዓይነት ትንቢቶች ለይተን መናገር አለብን። አንደኛ ከእግዚአብሔር ዘንድ ወደ ሕዝቡ በነቢይ አማካይነት የሚመጡ አንዳንድ ትንቢቶች ነበሩ። እግዚአብሔር እነዚህን ትንቢቶች የመጽሐፍ ቅዱሳችን አካል ለመሆን በሚጻፉበት ወቅት ጥንቃቄ አድርጎባቸዋል። እነዚህ ትንቢቶች ነቢዩ የእግዚአብሔርን መልእክት በተቀበለበት ግልጽነት ብቻ ሳይሆን መገለጦች በተጻፉባቸው ቃላትም ጭምር መለኮታዊነትን የተላበሱና በእግዚአብሔር ቁጥጥር የተከናወኑ ነበሩ። በሙሉ መተማመን መጽሐፍ ቅዱስ ሰዎች በእግዚአብሔር መንፈስ ተነድተው የጻፉት ነው የምንለው ለዚህ ነው። ቃሎቹ እንኳ በእግዚአብሔር የተጠበቁ እስከሚሆኑ ድረስ በመንፈስ ቅዱስ የተጠነቀቀለትና አንዳችም ስሕተት የሌለበት ነው (ማቴ. 5:17-18)። እግዚአብሔር እንደዚህ ዓይነቱን ትንቢት መስጠት አቁሟል (ራእይ 22:18-19)። ሰዎች በእግዚአብሔር መንፈስ ተነድተው የጻፉት

ሥልጣን ያለው መጽሐፍ ተጠናቋል። የእግዚአብሔር ፈቃድ ምን እንደሆነ ግወቅ እንድንችል፣ እግዚአብሔር መመዘኛ እንድናደርገው የሚፈልገውን እውነት በሙሉ በስድሳ ስድስቱ የመጽሐፍ ቅዱስ መጻሕፍት ውስጥ በተጻፈው መገለጥ አማካኝነት እናገኛለን። የትኛውም የወንጌል አማኝ የሆነ ክርስቲያን ከእግዚአብሔር የተቀበለው ትንቢት የመጽሐፍ ቅዱስ ያህል ጥራትና ሥልጣን እንዳለው መናገር አይቻልም። የኑፋቄ ትምህርቶች አንዱ ምልክት ሌሎች ጽሑፎችን ሥልጣን ባለው መጽሐፍ ቅዱስ ላይ መጨመራቸው ነው። ሰዎች በእግዚአብሔር መንፈስ ተነድተው የጻፉት መጽሐፍ ቅዱስ እውነት ናቸው የሚባሉት ሌሎች ትምህርቶች ሁሉ የሚጻፉበት ብቸኛው መንፈስ ቅዱስ ያረፈበት የእግዚአብሔር ቃል ነው።

ሁለተኛ፡ እግዚአብሔር በመንፈስ ቅዱስ አማካይነት ለሕዝቡ የሚሰጣቸው ሌሎች መገለጦች አሉ። እነዚህ መገለጦች በተለያዩ መልኮች ሊመጡ የሚችሉ ናቸው። ሕልሞችና ራእዮች ሊኖሩ ይችላሉ። በሌላ ጊዜ ደግሞ አንድን ነገር የማድረግ ወይም የመናገር ጠንካራ ውስጣዊ ስሜት ይኖራል። ወዲያውኑ ባንረዳውም እንኳ ከጊዜ በኋላ የተናገረን እግዚአብሔር እንደነበር እናውቃለን። ለአንዳንዶች እግዚአብሔር ግልጽ የሆነ ቃል (በድምጽ ወይም በውስጣዊ ስሜት) ሰጥቶአቸዋል። ለምሳሌ እግዚአብሔር ምስጢራዊ በሆነ መንገድ የምታገባት ሴት ይህች ናት በማለት እንደተናገራቸው ያውቃሉ። ሌሎችን ደግሞ ኢየሱስ ክርስቶስን ለመቀበል ወደተዘጋጀ ሰው «ሂድና ለዚያ ሰው ስለ እኔ ተናገር» ብሎ እግዚአብሔር መርተላቸዋል። እነዚህ መገለጦች በሙሉ ከእግዚአብሔር ናቸው። እግዚአብሔር ምን እንድናደርግ እንደሚፈልግ በትክክል የሚናገሩ ናቸው። ነገር ግን እነዚህ መገለጦች እግዚአብሔር በመጽሐፍ ቅዱስ ከሰጣቸው መገለጦች የተለዩ ናቸው። የሚለዩት በሁለት መንገዶች ነው።

1. በእንደዚህ ዓይነት መገለጦችና በመጽሐፍ ቅዱስ መገለጥ መካከል ያለው ትልቁ ልዩነት በብሎይና በአዲስ ኪዳን መጻሕፍት እግዚአብሔር መልእክቱን መስጠቱ ብቻ ሳይሆን መልእክቱ ወደ ሰዎች የሚደርስበትን ሁኔታ እንኳ በመጠበቅ አንዳችም ስሕተት እንዳይኖር አደረገ። ዛሬ እግዚአብሔር የትንቢት ቃላቶችን ወይም መገለጦችን ሲሰጥ የሚነገረውን ቃል አይጠብቅም። በሌላ አባባል የመጨረሻው ውጤት ወይም የሚሰጠው መልእክት የመጽሐፍ ቅዱስን ያህል መለኮታዊነትን የተላበሰ አይደለም።

2. በመጽሐፍ ቅዱስ የተሰጡ መገለጦች ለዓለም አቀፍዋ ቤተ ክርስቲያን የተሰጡ ናቸው። በመጽሐፍ ቅዱስ ተጽፈው ያሉ በሙሉ በየትኛውም ዘመን በየትኛውም አገር ለሚኖሩ ለየትኛውም የብሔር አባላት የተሰጡ ናቸው። ዛሬ በዚህ ዘመን ላለ አንድ ግለሰብ ወይም ለአንድ የአማኞች ኅብረት ብቻ የተወሰኑ አይደሉም።

የትንቢት ስጦታ ምንድን ነው?

ዛሬ የትንቢት ስጦታ በሚያካትታቸው ነገሮች ላይ በርካታ የተለያዩ አመለካከቶች አሉ። አንዳንዶች ትንቢት የእግዚአብሔርን ቃል ወስዶ በግልጽ

ለማስተማርና ለሚሰሙት ሰዎች ሕይወት ተግባራዊ የሚሆንበትን መንገድ በማዛመድ ለማመልከት መቻሉ ነው ይላሉ። እግዚአብሔር በቃሉ ይናገራል እንጂ ቀጥተኛ መገለጥ መስጠቱን አቁጧል ይላሉ። በእነርሱ አመለካከት ምን መስማት እንዳለባቸው በመጽሐፍ ቅዱስ አማካኝነት በአጠቃላይ መልኩ ለሰዎች መናገር የመንፈስ ቅዱስ ሚና ነው። ይሁንና፤ ስለ ትንቢት ይህን ጠባብ አመለካከት የምንቀበልበት ምንም ዓይነት መጽሐፍ ቅዱሳዊ መሠረት የለንም።

ሌሎች ደግሞ እግዚአብሔር ዛሬም ቢሆን ከመጽሐፍ ቅዱስ ውጭ በሆኑ መንገዶች ግን መልእክቱ ከመጽሐፍ ቅዱስ መልእክት ጋር በማይቃረንበት ሁኔታ ይናገራል ይላሉ። የአዲስ ኪዳን የትንቢት ስጦታ ዛሬም ለክርስቲያኖች የሚሠራ እንደሆነ ይቀበላሉ። በትንቢት መንፈሳዊ ስጦታና በነቢያት እግዚአብሔር ለክርስቲያኖች ያለውን ፈቃድ ለየት ባሉ ቃላቶች አማካኝነት ይናገራል ይላሉ።

4ኛ ጥያቄ፡- የሚከተሉትን ጥቅሶች ተመልከት። ማቴ. 16:17፤ ማቴ. 11:27፤ 1ኛ ቆሮ. 2:10፤ ኤፌ. 1:17። ሀ) በእነዚህ ጥቅሶች መሠረትነት «መገለጥ» ወይም «መገለጥ» ለሚለው ቃል ስላሉት የተለያዩ ዓይነት ትርጉሞች ምን መረዳት እንችላለን? ለ) በእነዚህ ጥቅሶች «መገለጥ» የሚለው ቃል የትንቢት አካል መሆኑን ብዙ ጊዜ በማንረዳበት ሁኔታ አገልግሎት ላይ የዋለው እንዴት ነው? ሐ) እነዚህ ጥቅሶች የትንቢት ስጦታ ሊያካትታቸው ስለሚችላቸው ነገሮች መረዳትን እንዴት ሊሰጡን ይችላሉ?

ትንቢት እንዲኖር መገለጥ የግድ ያስፈልጋል። ነቢይ የሚለው ቃል ፍቺ እግዚአብሔር የገለጠለትን ለሰዎች የሚያስተላልፍ ማለት ነው። ነገር ግን መገለጥ በተለያየ መንገድ ሊመጣ ይችላል የግድ በድንቃ ድንቅ መንገዶች ብቻ አይደለም የሚመጣው።

1. መገለጥ እግዚአብሔር በአንድ ሰው ልብ ውስጥ ሰውዬው በማይረዳበት ሁኔታ እንኳ የሚያስቀምጠው ነገር ነው። በማቴ. 16:17 ጴጥሮስ ኢየሱስ የእግዚአብሔር ልጅ መሆኑን ከተናገረ በኋላ ኢየሱስ ለጴጥሮስ ሲናገር «ይህን የገለጠልህ በሰማያት ያለው አባቴ ነው» አለው። ጴጥሮስ ራሱም አላየም ወይም ድምፅ አልሰማም። ይልቁኑ በቅጽበት አእምሮአዊ መረዳቱ ተቀይሮ ኢየሱስ ማን መሆኑን በከፊልም ቢሆን እንኳ ተረዳ። በከፊል ልንል የተገደድንበት ምክንያት ጴጥሮስ ከዚያ በኋላ ወዲያውኑ ኢየሱስ ወደ ኢየሱሳልም እንዳይሔድ ለመከላከል በሞከረ ጊዜ ኢየሱስ ይህንን ከሰይጣን ከራሱ የመጣ ፈተና ነው በማለቱ ነው። ደቀ መዛሙርቱ ከኢየሱስ ትንሣኤ በፊት ኢየሱስ ማን መሆኑንና በመሢሕነቱ የነበረውን ሚና አልተረዱም ነበር።

2. ኢየሱስ መሆኑን ተረድቶ በእርሱ የሚያምን ሰው ይህን የሚያደርገው እግዚአብሔር እውነትን ስለሚገልጥለት ነው። ኢየሱስ ሰው በእርሱ የሚያምነው አብ ወልድን ብቻ ሲገልጥለት እንደሆነ መናገሩ ተጠቅሷል

(ማቴ. 11:27)። እምነት እውን ይሆን ዘንድ እግዚአብሔር መለኮታዊ ጥበቡን ለሰው መግለጥ አለበት (1ኛ ቆሮ. 2:10)።

3. በመንፈሳዊ መረዳት የማደግ ችሎታ እውን የሚሆነው መንፈስ ቅዱስ ያለማድረጥ እውነትን ስለሚገልጥ ብቻ ነው (ኤፌ. 1:17)።

4. እግዚአብሔር ፈቃዱን በተፈጥሮአዊ ነገሮች ይገልጻል። ለምሳሌ የምትጠልቅ ፀሐይን በሚመለከትበት ጊዜ እግዚአብሔር ኃይላትንና ብርታትን ለሰው ሊገልጽ ይችላል።

5. አንዳንድ ጊዜ እግዚአብሔር እራሱን ፈጽሞ በተለየ ልዕለ-ተፈጥሮአዊ በሆነ መንገድ ይገልጣል። ራእዮችን፣ ድምፁን፣ ወዘተ... በመጠቀም በቀጥታ ለአንድ ሰው ሊናገርና ፈቃዱን ሊገልጽ ይችላል። ጳውሎስ ከቲቶ ጋር ወደ ኢየሩሳሌም እንዲሄድ የተነገረው እግዚአብሔር በሰጠው ልዩ መገለጥ ምክንያት ነበር (ገላ. 2:1-2)።

ጳውሎስ ትንቢት በመገለጥ ይመጣል ሲል ልዩ የሆኑ ሕልሞች፣ የሚሰሙ ድምፆች ወይም ልዩ ድንቀኛ መልእክት ለቤተ ክርስቲያን የግድ ይሰጥ ማለቱ እንዳልነበረ እነዚህ ምሳሌዎች ያሳያል። ጸጥ ባለ መንገድ መንፈስ ቅዱስ የክርስትና ሕይወትን ጥልቅ ነገርና ይኸው ጉዳይም በቤተ ክርስቲያን ውስጥ እንዴት ተግባራዊ እንደሚሆን ሰው እንዲረዳው ማድረጉን ጳውሎስ ማካተት ይችላል ነበር። እንደዚህ ዓይነት መገለጦች ከመጽሐፍ ቅዱስ ጋር እኩል አልነበሩም። ምክንያቱም መገለጡን የሚቀበሉት ሰዎች በትክክል ላይረዱት ስለሚችሉ ነበር። የአንድ ሰው ትንቢት መመዘንና አስፈላጊ ከሆነም መታረም የነበረበት ለዚህ ነው። የቤርያ ሰዎች የጳውሎስን መልእክት እንኳ በጊዜው በእጃቸው ከነበሩት ቅዱሳት መጻሕፍት ጋር በማወዳደር አመዛከነውታል (የሐዋ. 17:11)።

ስለዚህ በአዲስ ኪዳን የትንቢት ስጦታ ምን ነበር? ትንቢት አንድ ሰው በማንኛውም ጊዜ በመንፈስ ቅዱስ ምሪት አማካይነት የሚያመጣው የእግዚአብሔርን ሕዝቦች የሚያንጽና የሚያበረታታ መልእክት ነበር። ብዙ ጊዜ እነዚህ መልእክቶች በድንገት ወደ አንድ ሰው የሚመጡና መልእክቶቹን የተቀበለው ሰው ለሌሎች የሚያካፍላቸው ነበሩ። (1ኛ ቆሮ.)

የብሉይ ኪዳን ትንቢትና የአዲስ ኪዳን ትንቢት የሚለያዩት እንዴት ነው?

5ኛ ጥያቄ፡- የሚከተሉትን ትንቢቶች ማለትም ኤር. 44:1፤ 29፤ 46:1፤ 48:1፤ ከሐዋ. 11:28፤ 21:4 ና 21:10-14 ጋር አወዳድር። ሀ) እነዚህ ትንቢቶች ተመሳሳይ የሆኑት በምን መንገድ ነው? ለ) የሚለያዩት በምን መንገድ ነው?

በብሉይ ኪዳን ሁለት ዓይነት ነቢያት ነበሩ። የመጀመሪያዎቹ የሚጽፉ ነቢያት ናቸው። እነዚህ እግዚአብሔር መገለጡን የሰጣቸው ብቻ ሳይሆን በኋላ ትንቢታቸውን በሚጽፉበት ጊዜ የብሉይ ኪዳን መጻሕፍት እንዲወጣው እግዚአብሔር የተቆጣጠራቸው ናቸው። መልእክታቸውን በጽሑፍ ያልተወ

ወይም የማይጽፉ ነቢያትም ግን ነበሩ። ኤልሳ፣ ኤልያስ፣ ናታንና ሌሎች በስም ያልተጠቀሱ የነቢያት ልጆች (2ኛ ነገ. 2:3-7) የእንደዚህ ዓይነት ነቢያት ምሳሌዎች ናቸው። እነዚህ የሁለተኛዎቹ ዓይነት ነቢያት የእግዚአብሔርን ቃል እንደሚናገሩ የታወቀ ቢሆንም ትንቢታቸው ስላልተጻፈ በጽሑፍ መልእክታቸውን የተው ነቢያትን ያህል ለመልእክታቸው ዘላቂነት ያለው ዋጋ አልተሰጠም።

በአዲስ ኪዳንም እነዚህ ሁለት ዓይነት ነቢያት ይታያሉ። የመጀመሪያዎቹ፣ በመንፈስ ቅዱስ ተነድተው የእግዚአብሔርን ፈቃድ እንዲያውቁና የተረዱትን ፈቃዱን በጽሑፍ እንዲያስፍሩ እግዚአብሔር ያደረጋቸው ቢሆን ጽሑፋቸውም አዲስ ኪዳን ሆኗል። ይህ ተግባር በተቀዳሚነት የተከናወነው ከሐዋርያት በአንዳንዶቹ (ጴጥሮስና ዮሐንስ) እና በተመረጡ ሌሎች ጥቂት ደቀ መዛሙርት (ይሁዳ ግርቆስ) ነው። ሐዋርያት የጻፉት በሙሉ የመጽሐፍ ቅዱስን ያህል ሥልጣን ያለው አልነበረም። ብዙ ሊቃውንት እንደሚያምኑት ጳውሎስ ለቆሮንቶስ ሰዎች ሌላ መልእክት የጻፈ ቢሆንም እንደ እግዚአብሔር ቃል ተጠብቆ ይቆይ ዘንድ መንፈስ ቅዱስ አላደረገም (2ኛ ቆሮ.2:1-11)። በሁለተኛ ደረጃ፣ የትንቢት ስጦታ ያላቸውና መገለጥን ከእግዚአብሔር ዘንድ የተቀበሉ ነገር ግን በጽሑፍ ያላስቀሩ ነቢያት አሉ። እነዚህኞቹ የተናገሩትን ቃል እግዚአብሔር እንደ ጸሐፊ ነቢያት መልእክቶች አልጠበቀውም።

አንዳንድ ሊቃውንት የአዲስ ኪዳን ነቢያት ሚናና የብሉይ ኪዳን ነቢያት ሚና የተለያዩ እንደሆነ ያምናሉ። የእግዚአብሔርን ፈቃድ ያለአንዳች ስሕተት ያወጁት የብሉይ ኪዳን ነቢያት አገልግሎት በሐዋርያትም እንደተከናወነ ያምናሉ። የአዲስ ኪዳን ነቢያት ከእግዚአብሔር መገለጥን የተቀበሉበት መንገድ (ራእይ፣ ውስጣዊ ድምፅ) ከብሉይ ኪዳን ነቢያት ጋር ተመሳሳይ ነው። ነገር ግን በብሉይ ኪዳን ለነበሩ ነቢያት እንደተደረገው ቃል በቃል የእግዚአብሔር ቃል አይደለም። መጻሕፍቱን የጻፉት ሰዎች በራሳቸው ቃል በመጠቀም እግዚአብሔር በልባቸው ያደረገውን መልእክት በራሳቸው አሳብተናገሩት። ስለዚህ የአዲስ ኪዳን ነቢያት ቃል የብሉይ ኪዳን ነቢያትን ያህል ሥልጣን የለውም።

ወደ አዲስ ኪዳን ስንመለከትና ትንቢቶች እንዴት እንደተሰጡ ስናስብ ከብሉይ ኪዳን ትንቢቶች በርካታ ልዩነቶች እንዳሉአቸው እናያለን።

በመጀመሪያ፣ ትንቢቶቹ በብሉይ ኪዳን የተሰጡበትን ሁኔታ በአዲስ ኪዳን ከተሰጡበት ጋር ስናወዳድር አንዳንድ ልዩነቶች እናያለን። በዘጸ. 18:18-22 ነቢዩ በጌታ ስም እንደተናገረ እናነባለን። ይህን ዓይነቱን ልምምድ በትንቢት መጻሕፍቶች በዓልጽ እንመለከታለን። እያንዳንዱ ነቢይ «የእግዚአብሔር ቃል መጣልኝ» ብሎ ለመናገር እጅግ ይጠነቀቅ ነበር። ከዚያም ትንቢት በሚናገርበት ጊዜ ነቢዩ ራሱ መናገሩን ያቆምና እግዚአብሔር እራሱ እንደሚናገር የሚያመለክተውን እኔ የሚለው ተውላጠ ስም ሲጠቀም እግዚአብሔር መናገሩን ይጀምራል። ነቢዩ እግዚአብሔር መልእክቱን የሚያስተላልፍበት መሣሪያ ብቻ ይሆናል። እግዚአብሔር የነቢዩን ድምፅ ብቻ በመጠቀም ለሕዝቡ የመናገሩ ያህል ነው። በአዲስ ኪዳን

ነቢያት «እግዚአብሔር እንዲህ ይላል» የሚል የአነጋገር ዘይቤ ሲጠቀሙ ፈጽሞ አንመለከትም። ይህን ቢያደርጉ ኖሮ የብሉይ ኪዳን ነቢያት የእግዚአብሔርን ቃል ለመናገር በነበራቸው ዓይነት ሥልጣን እንደተናገሩ ራሳቸውን መቁጠራቸውን የሚያመለክት ይሆን ነበር። ይልቁኑ ትንቢቶቻቸው በመንፈስ ቅዱስ አማካይነት የሆነ ግለትም ትክክለኛነቱ በጣም ዝቅተኛ አሳብ ነው። ስለሆነም በማይጽፉ ወይም መልእክታቸውን በጽሑፍ በማያስቀሩ ነቢያት መልእክታቸውን በሚያስተላልፉበት ወቅት እግዚአብሔር እንደሚናገር «እኔ» የሚለውን ተውላጠ ስም የተጠቀሙበት ጊዜ የለም። በብሉይ ኪዳን ነቢያትና የትንቢት ስጦታዎች ባላቸው ሰዎች መካከል የብቃት ልዩነት ስላለ በዚህ ዘመን ያሉ ነቢያት «እግዚአብሔር እንዲህ ይላል» ወይም እግዚአብሔርን ወክለው «እኔ» + ወይም «ሕዝቤ ሆይ» እያሉ የብሉይ ኪዳን ቀመርን ተጠቅሞ መናገር ስሕተት ነው። እነዚህን አባባሎች መጠቀም ቃሎቹ የመጽሐፍ ቅዱስን ያህል ትክክል ናቸው ግለት ሲሆን ይህ ደግሞ እጅግ አደገኛ አዝማሚያ ነው።

በሁለተኛ ደረጃ፡ አንዳንድ የአዲስ ኪዳን ነቢያት ሌሎች ሊተላለፉአቸው የሚችሉ መልእክቶችን አስተላልፈዋል። ለምሳሌ በሐዋ. 21 ላይ አጋቦስ ጳውሎስ በኢየሩሳሌም እስር እንደሚጠብቀው ከተናገረ በኋላ ሌሎች ደግሞ ወደ ኢየሩሳሌም እንዳይሄድ ሊከላከሉት ሞክረዋል። ጳውሎስ በአጋቦስ በኩል የመጣለትን ትንቢት እንዳይታዘዝ በነፃነት እንደ ማበረታታት ያህል ነበር ድርጊታቸው። ጳውሎስ እንዳይሄድ የሚከላከል ትንቢትን (የሐዋ. 21:4) ካቀረቡለት ውትወታ ይልቅ ወደ ኢየሩሳሌም እንዲሄድ መንፈስ እየነገረው እንደሆነ የተሰማው ግንዛቤ አመዘነበት። ከዚህ በተቃራኒ በብሉይ ኪዳን ግን ሕዝቡ አንድ ሰው የእግዚአብሔር ነቢይ መሆኑን አምነው አንዴ ከተቀበሉት እርሱን አለመታዘዝ እግዚአብሔርን እንዳለመታዘዝ ስለሆነ የመታዘዝ ሥነ ምግባራዊ ግዴታ ነበረባቸው።

(ማስታወሻ፡- ጳውሎስ እስረኛ ሆኖ ወደ ኢየሩሳሌም በሚወስድበት ጊዜ ድርጊቱ የተፈጸመበት ሁኔታ ትንቢቱ ከተነገረበት ሁኔታ የተለየ ነበር። በሐዋ. 21:11 ላይ የተሰጠው ትንቢት አይሁድ ጳውሎስን እንደሚያስሩት የሚናገር ነበር። ነገር ግን በአይሁድ ቅስቀሳም ቢሆን ጳውሎስን ወደ እስር የወሰዱት ሮማውያን ነበሩ። ደግሞ አይሁድ የፈለጉት እንዲገደል እንጂ እንዲታሰር አልነበረም። ይህ ትንቢት በብሉይ ኪዳን ከተነገሩ ትንቢቶች ጋር ሲወዳደር መዛነፎች ይታየባቸዋል።)

ምስተኛ፡ በአዲስ ኪዳን መጻሕፍት በሙሉ በተደጋጋሚ ትንቢት አለን የሚሉትን እንድንፈትንና እንድንመዝን ተነግሮናል። ይህ የሚያመለክተው ቤተ ክርስቲያን አንድ ሰው የሚናገረውን መልእክት ከእግዚአብሔር ብቻ እንደሆነ ማሰብ እንደሌለባት ነው። ይልቁኑ ሁልጊዜም ቢሆን ምን ያህሉ የእግዚአብሔር ፈቃድ እንደሆነና እንዳልሆነ የተነገረውን መልእክት መመርመርና መመዘን ያስፈልጋል። «መመዘን» የሚለው ቃል (1ኛ ቆሮ. 14:29) መልካም የሆነ (የእግዚአብሔር) ወይም ከፋ የሆነ (ከሰይጣን) ግለት ብቻ አይደለም። የተነገረው መልእክት ከጥራት አንጻር የተደባለቀ ስለሆነ እውነትን ለማውጣት ማብጠርጠር እንደሚያስፈልግ የሚያመለክት ነው።

ከተነገረው መልእክት ውስጥ የተወሰነው መልካም ሊሆንና የቀረው ደግሞ ክፉ ሊሆን ይችላል። መልእክቱ የተደሳለቀ ሆኖ ለመቅረብ የመቻሉ ነገር የሚጠበቅና የተለመደ ይመስላል። በብሉይ ኪዳን ትንቢቶች የተደበላለቀ ጥራት ሊኖራቸው እንደሚችል የሚያመለክት ነገር የለም ከእግዚአብሔር የመጣ መልእክት ከሆነ ሙሉ በሙሉ ትክክል ይሆናል ከእግዚአብሔር ካልሆነ ግን ሰውዬው ሐሰተኛ ነቢይ ነው።

አራተኛ፡ በብሉይ ኪዳን ነቢይ ነኝ ብሎ እግዚአብሔርን ወክሎ የሚናገር ሰው መልእክቱ እውነት ባይሆንና የተናገረው ትንቢት ባይፈጸም ሐሰተኛ ነቢይ ተብሎ ይገደል ነበር። በአዲስ ኪዳን ግን እንደዚህ ዓይነት ሥጋት አንመለከትም። መልእክታቸው ሙሉ በሙሉ ትክክል ያልሆኑ ሰዎች ቢገኙ ምን መደረግ እንዳለባቸው የሚያመለክት አንዳችም ነገር የለም።

አምስተኛ፡ ጳውሎስ ነቢያት ነን የሚሉ ሰዎች ሥልጣን ከእርሱ የሐዋርያነት ሥልጣን ሥር መሆኑን አመልክቷል (1ኛ ቆሮ. 14:32-38)። ሐዋርያ የሆነን ሰው አለመታዘዝ በብሉይ ኪዳን የእግዚአብሔርን ነቢይ ካለመታዘዝ እኩል ይታይ ነበር (1ኛ ቆሮ. 4:21፤ 2ኛ ቆሮ. 10:11፤ 13:1-10)። የአዲስ ኪዳን ነቢይን ስላለመታዘዝ የተሰጠ እንደዚህ ዓይነት ማስጠንቀቂያ ግን የለም።

ስድስተኛ፡ በቤተ ክርስቲያን ታሪክ የእውነትን ምንነት የሚገልጹና እውነትን የሚጠብቁ ሐዋርያት በነበሩበት ጊዜ፤ ነቢያት እነርሱን እንደሚተኩላቸው የተባለ ምንጭ ነገር የለም። በጊዜው ተነሥተው ከነበሩት የሐሰት ትምህርቶች ቤተ ክርስቲያንን የሚጠብቁ እነርሱ እንደሆኑ የተናገሩበት ጊዜ አልነበረም። የመጀመሪያው ክፍለ ዘመን ሊጠቃለል በቀረበበትና ሐዋርያት እየሞቱ በነበረበት ወቅት የተጻፉ መጻሕፍት ትኩረት አዳዲስ የመጽሐፍ ቅዱስ እውነቶችን ከመቀበል ይልቅ «እምነትን በመጠበቅ ወይም በመከላከል» ላይ ነበር (2ኛ ጢሞ. 1:14፤ ይሁዳ 3)።

ሰባተኛ፡ በአዲስ ኪዳን ነቢያት በቤተ ክርስቲያን የተለየ ታላቅ ክብር ተሰጥቷቸው አያውቅም። 1ኛ ቆሮ. 12:14 ባለው ትምህርታችን የቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን በልሳናት መናገርን ሲያማርጡ ጳውሎስ ግን ትንቢት ለምን አስፈላጊ እንደሆነ ለማሳየት እንደሞከረ ተመልክተናል። የተሰሉንቁ ቤተ ክርስቲያን ነቢያትን እንዳይንቁ ተነግሮአቸዋል (1ኛ ተሰ. 5:20)።

እነዚህ ሁሉ የሚያመለክቱን ነቢያት በብሉይ ኪዳን ዘመን የነበራቸውን ዓይነት ሚና መጫወት ሐዋርያት በሞቱ ጊዜ እንዳበቃ ወይም የአዲስ ኪዳን ነቢያት ክብሉይ ኪዳን ነቢያት ጋር በእኩልነት የታዩበት ወቅት ፈጽሞ እንዳልነበረ ነው።

6ኛ ጥያቄ፡- ሀ) በአዲስ ኪዳን የትንቢት ስጦታ የመጽሐፍ ቅዱስን ያህል ሥልጣን የሌለው ከሆነ ዛሬም ቢሆን ከእግዚአብሔር የሆነ መልእክት እንዳላቸው የሚናገሩትን እንዴት እንደምንመለከት ይህ ምን ያሳየናል? ለ) ሰዎች ከእግዚአብሔር የሆነ መልእክትን የሚያመጡባቸውን ሁኔታዎች ግለጽ። መልእክታቸው ተቀባይነት ያገኘው እንዴት ነበር? ሐ) በዚህ መንገድ

የሚመጡ መልእክቶችን ሰዎች ያዩአቸው የመጽሐፍ ቅዱስን ያህል እኩል ክብደትና ዋጋ ሰጥተው ነበር? ሐ) ትንቢቶች መመዘን ካለባቸው አንድ ሰው ከእግዚአብሔር የሆነ መልእክት አለኝ ማስተላለፍ እፈልጋለሁ ቢል የአንድን ቤተ ክርስቲያን መሪ ሚና ምን መሆን አለበት?

አንዳንድ ሊቃውንት ከላይ ለጠቀስነው አባባል ምላሽ የሚሰጡት በመላው መጽሐፍ ቅዱስ ትንቢቶች ሁለት ዓይነት ናቸው በማለት ነው። መልእክቶቻቸውን በጽሑፍ የሚያስቀሩ ነቢያት በጽሑፍ ከማያስቀሩት የተለዩ ነበሩ። መልእክታቸውን በጽሑፍ ላስቀሩ ነቢያት አንዳችም ስሕተት እንዳይሠሩ እግዚአብሔር ጠብቆአቸዋል። አዲስ ኪዳን ተጽፎ እንዳለቁ እንደዚህ ዓይነት የነቢያት መልእክቶች ከስሕተት መጠበቃቸውና የነበራቸው ሥልጣን ተፈጸመ። በጽሑፍ የሚያስቀሩ ነቢያት ግን በዚህ መልክ ፈጽሞ መልእክት ያያዙ አልነበሩም። ከእግዚአብሔር የተቀበሉት መገለጥ ትክክል ቢሆንም እንኳ የሚያመጡት መልእክት አግባብ ላለሆነ አተረጓጎምና ለተሳሳተ አጠቃቀም የተመቻቸ ነበር። ዛሬ የትንቢት መልእክቶችን ማየት ያለብን በዚህ መንገድ ነው ይላሉ። ከእግዚአብሔር የሚሰጥ መገለጥ ሁሌ ጊዜ ትክክል ቢሆንም መልእክቱን የተቀበለው ነቢይ የሚተረጎምበትና በተግባር ላይ የሚያውልበት መንገድ አንድ የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍልን በተሳሳተ መንገድ የምንተረጎመውን ያህል ስሕተት ሊሆን ይችላል።

የእውነተኛና ሐሰተኛ ነቢያት ንጽጽር

7ኛ ጥያቄ፡- ሀ) ኤር. 14:13-16፤ 23:9-40 አንብብ። ኤርምያስ ከሐሰተኛ ነቢያት ጋር ያሳለፈውን ችግር ግለጽ። ለ) ዘጸ. 13:1-5፤ 18:17-22 አንብብ። 1) አንድ ሐሰተኛ ነቢይ ከእውነተኛ ነቢይ የሚለይባቸው መንገዶች ምንድን ናቸው? 2) ሐሰተኛ ነቢይ የሚቀጣው በምን ነበር?

በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የእግዚአብሔርን ቃል ለሕዝብ የሚናገሩ እውነተኛ ነቢያት እንደነበሩ ሁሉ እውነተኛ ነቢያትን በመቃወም የሚሠሩ ሐሰተኛ ነቢያትም ነበሩ። የመጀመሪያዎቹ የእግዚአብሔርን ቃል ይናገሩ የነበሩ ሲሆን ሌሎች ደግሞ በእግዚአብሔር ስም ቢናገሩም እንኳ የሚናገሩት የእግዚአብሔርን ቃል አልነበረም። እውነተኞች ከእግዚአብሔር ለሰነበሩ የእግዚአብሔር ሰዎች ሊሰጧቸው ይገባ ነበር። ሐሰተኞቹ ግን በሰይጣን ኃይል ቁጥጥር ሥር ሆነው የሚናገሩ ወይም እራሳቸው የፈጠሩትን ነገር የሚናገሩ ነበሩ። እነዚህን ማንም ሊቀበላቸው አይገባም ነበር። እግዚአብሔር ሐሰተኛ ነቢያትን እጅግ ከመጥላቱ የተነሣ ማንኛውም ነቢይ ሐሰተኛነቱ በሚረጋገጥበት ጊዜ መገደል ነበረበት።

እስራኤላውያን አንድ ነቢይ፣ እውነተኛ ወይም ሐሰተኛ መሆኑን የሚያውቁት እንዴት ነበር? መጽሐፍ ቅዱስ ሐሰተኛ ነቢያት የሚለዩባቸውን የሚከተሉትን ባሕርያት ይሰጣል።

1. ሐሰተኛ ነቢያት የእግዚአብሔርን ቃል በቀጥታ የሚቃወም መልእክቶችን ያመጣሉ። እግዚአብሔር ለእስራኤላውያን በሚናገርበት ወቅት

አንድ ነቢይ ወደ እናንተ ቢመጣና ከሙሴ ሕግጋት ጋር በቀጥታ የሚቃረን መልእክት ቢያመጣላችሁ ሐሰተኛ ነቢይ መሆኑን አውቃችሁ ልትገድሉት ይገባል ያላቸው ለዚህ ነበር። ነቢያት ያመጡትን መልእክት የምንመዝንበት የመጨረሻው ሥልጣን ያለው መጽሐፍ ቅዱስ የመሆኑን እውነታ ይህ እንደገና ያስረግጣል። መጽሐፍ ቅዱስ በግልጽ ከሚያስተምራቸው ትምህርቶች (ከእኛ አተረጓጎም ሳይሆን) አብሮ የማይሄድ ማንኛውም መልእክት ሐሰተኛ ነውና ሊኮነን ይገባዋል።

2) ሐሰተኛ ነቢያት የተናገሩት መልእክት ልክ እንደተናገሩት አይፈጸምም። እግዚአብሔር የወደፊቱንም የሚያውቅ አምላክ ነው። ስለዚህ ወደፊት የሚፈጸመውን ነገር ለሕዝቡ ማሳወቅ አያስቸግረውም። ስለዚህ አንድ ሰው የወደፊቱን ጉዳይ በዝርዝር ቢያመለክትና ባመለከተው መንገድ ነገሮች ባይከናወኑ ሰውዬው ያመጣው መልእክት የእግዚአብሔር ቃል (ፈቃድ) አልነበረም ማለት ነው። ይህንንም ያለማድረግ ካደረገ እርሱ ሐሰተኛ ነቢይ ነው። ከዚህ ቀደም «ጌታ ኢየሱስ በዚህና በዚህ ቀን በዚህና በዚህ ስፍራ ይመጣል» ብለው የተናገሩ ብዙ ሰዎች ነበሩ። ብዙዎች ስላመኗቸው ሥራቸውን ሁሉ ትተው የኢየሱስን መመለስ ተጠባበቁ። ነገር ግን ቀኑ ቢደርስም እንኳ ኢየሱስ አልተመለሰም። ስለዚህ ሰው የምንረዳው ነገር ምንድን ነው? እግዚአብሔር ስለማይሳሳት ከእግዚአብሔር አለመሆኑን ነው። እውነተኛ ነቢያት የሚናገሩት መልእክት በሙሉ በትክክል ይፈጸማል። (ማስታወሻ፡- አንዳንዶች እግዚአብሔር ስለ ወደፊት የሚናገረው ነገር በሙሉ ትክክል ቢሆንም መልእክቱን የሚቀበለው ነቢይ ያለአግባብ ሊረዳውና ያለ አግባብም ሊተገብረው ይችላል የሚሉ አሉ።)

የአንድን ነቢይ መልእክት ለመመዘን መፈጸሙን ብቻ ማየት በቂ አይደለም። ሰይጣን እንደ ጠንቋዮች ያሉ ተከታዮቹን ስለ ወደፊቱ ጉዳይ እንዲናገሩ ሊረዳቸው ይችላል። የሚናገሩትም መልእክት ብዙ ጊዜ ትክክል ሊሆን ይችላል። ነገር ግን የሚናገሩአቸውን መልእክት ትክክለኛነት ለማረጋገጥ ለረጅም ጊዜ ብንከታተል ከትንቢቶቻቸው ብዙዎቹ አይፈጸሙም። እነዚህ የሐሰተኛ ነቢያት ባሕርያት አብዛኛው እርስ በርስ የተያያዙ ስለሆኑ አንድ ትንቢት መፈጸሙን ለማረጋገጥ አንዱን ዘርፍ ብቻ መመልከት የለብንም በቂ አይደለም።

3. የሐሰተኛ ነቢያት ባሕርይ ብዙ ጊዜ መልካም አይደለም። አንድ ሰው ነቢይ ነኝ እያለ የእግዚአብሔርን ቅድስና በማያንፀባርቅ መንገድ የሚኖር ከሆነ እውነተኛ ነቢይ መሆኑን ወይም መሆኗን መጠራጠር ተገቢ ነው። እውነተኛ ነቢያት በትሕትና ይመላለሳሉ። አገልግሎታቸውም በሌሎች ሕይወት ውስጥ ትሕትናን ይፈጥራል።

4. የሐሰተኛ ነቢያት አገልግሎት ለእግዚአብሔር ክብርን አያመጣም። አንድ ሰው ነቢይ ነኝ እያለ ለራሱ ጥቅም፣ ሀብት፣ ክብር ወይም ኃይል ለማግኘት ከሠራ ወይም የአገልግሎቱ ክብር ወደ እግዚአብሔር ሳይሆን ወደ ራሱ የሚሄድ ከሆነ ሰውዬውን መጠራጠር ተገቢ ነው። እግዚአብሔር «ክብሪን ለሌላ አልሰጥም» (ኢሳ. 42:8) ብሏል። ስለዚህ ከእግዚአብሔር

ያልሆነ ማንኛውም ትንቢት ከብርን ለሰው እንጂ ለእግዚአብሔር አያመጣም። እውነተኛ ነቢይ ለኢየሱስ ከብርን ያመጣል፤ ሌሎችም ኢየሱስ ክርስቶስን እንዲያከብሩ ያደርጋል።

5. የእውነተኛ ነቢይ ትንቢት የመንፈስ ቅዱስ ፍሬን ያፈራል። በክርስቶስ አካል ውስጥ መከፋፈልን አያመጣም።

8ኛ ጥያቄ፡- እነዚህ መመሪያዎች አንድ ሰባኪን ወይም ነቢይን ለመመዘን የሚጠቅሙት እንዴት ነው?

9ኛ ጥያቄ፡- 1ኛ ቆሮ. 14:26-40 አንብብ። ትንቢት ለመናገር የሚጠቅሙ የተለያዩ መመሪያዎችን ዘርዝር።

የትንቢት ስጦታን ለመጠቀም መመሪያዎቹ ምን ምን ናቸው?

በ1ኛ ቆሮ. 12-14 ከተመለከትነው አንጻር የአዲስ ኪዳን አብያተ ክርስቲያናት አገልግሎት በአሁኑ ጊዜ ካሉን የቤተ ክርስቲያን ፕሮግራሞቻችን በጣም የተለዩ ናቸው። በዚያ ዘመን በአምልኮ ፕሮግራሞች ሰዎች ሁሉ ይሳተፉ ነበር። የተለያዩ ጸሎቶችና መዝሙሮች፣ በድንገት እግዚአብሔር ለሕዝቡ የሚሰጣቸው መልእክቶችና የሚለውጠውን የእግዚአብሔር ቃል ትምህርት የመስሟያ ጊዜያት ነበሩ። በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ከነበሩ መንፈሳዊ ስጦታዎች አንዱ የትንቢት ስጦታ ነበር። ነገር ግን እንደማንኛውም ስጦታ ይህ ስጦታም ያለ አግባብ በተግባር ላይ ሊውል ይችላል ነበር። ስለዚህ ጳውሎስ በልሳናት ለመናገር ስጦታ እንዳደረገው ትንቢት ለለመናገር ስጦታም መመሪያን ሰጠ። የሚከተሉትን በእነዚህ ቁጥሮች ለለቀረበው ትንቢት ከተሰጡት እውነቶች ጥቂቶቹ ናቸው።

1. ትንቢት የሚመጣው በመገለጥ ነው። መገለጡ እንደ ሕልምና ድምፅ ባሉ ልዩ ተአምራዊ መንገዶች ሊሆን ይችላል። ነገር ግን ብዙ ጊዜ የሚገለጸው የአጥቢያ ቤተ ክርስቲያንን ፍላጎቶች በሚያሟላ መልኩ ልዩ እውነቶችን ከመጽሐፍ ቅዱስ በአዲስ መንገድ በመረዳት ነው። እነዚህ ትንቢቶች ሁልጊዜ የሚመጡት ትንቢት ተናጋሪው እራሱን በሚቆጣጠርበት ሁኔታ እንጂ ፈጽሞ እራሱን ስቶ በሰመመን ውስጥ ባለበት ሁኔታ አይደለም። ትንቢት ተናጋሪው እራሱን ሙሉ በሙሉ በሚቆጣጠርበት ሁኔታ ሳይሆን ከቁጥጥር ውጭ ሆኖ የሚናገር ከሆነ የትንቢቱን እውነተኛነት በጥርጣሬ ልንመለከተው ይገባል።

2. የቤተ ክርስቲያን ፕሮግራም በሚካሄድበት ወቅት መንፈስ ቅዱስ ለብዙ ሰዎች መልእክት ከሰጠ ሁሉም በአንድ ጊዜ ለመናገር መሞከር የለባቸውም። ነገር ግን ተራ በተራ በሥርዓት ሊናገሩ ይገባል።

3. የትንቢት መልእክት በሚመጣበት በማንኛውም ጊዜ መልእክቱ መመዘን አለበት። ጳውሎስ/እነዚህን መልእክቶች መመዘን ያለበት ጉባኤው ይሁን ወይም የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ለይቶ አይናገርም። ለማንኛውም የመጨረሻው ኃላፊነት የሚወድቀው በቤተ ክርስቲያን ሽማግሌዎች ላይ ነው። አንዳንዶቹ ትንቢቶች እውነት ሌሎች ደግሞ ሐሰት ሊሆኑ ይችላሉ።

ወይም አንዳንዶቹ ዋጋ ያላቸው ሌሎች ደግሞ የሌላቸው ይሆናሉ። ክርስቲያኖችን ለማነጽ ምንም ዋጋ የሌላቸው ትንቢቶች ተቀባይነት ማግኘት የለባቸውም። ስለዚህ የትኛው የመልእክቱ ክፍል እግዚአብሔር ለእነርሱ የሰጠው እንደሆነና የትኛው ደግሞ እንዳልሆነ ሕዝቡ እንዲያውቅ ማድረግና መልእክትን መመዘን የቤተ ክርስቲያን በተለይም ደግሞ የመሪዎች ኃላፊነት ነው።

4. ትንቢቶች መመዘናቸውና እውነት የሆኑት ካልሆኑት የመለየታቸው እውነታ ትንቢቶች የመጽሐፍ ቅዱስን ያህል «ሥልጣን» እንደሌላቸው ያሳየናል። በእርግጥ በመንፈስ ቅዱስ ሥልጣን አማካኝነት ልዩ የሆኑ ነቢያትና ሐዋርያት የጻፉት መጽሐፍ ቅዱስ እውነት የሚለይበት መመዘኛ መሆን ይገባዋል።

5. በአንድ ስብሰባ ትንቢት እንዲናገሩ የተፈቀደላቸው ሰዎች ቁጥር የተወሰነ ነበር። ይህ የሚያመለክተው ነቢያት ስብሰባውን በሚያቀናጥብሩና በሚመሩ ሰዎች ቁጥር ሥር መሆናቸውን ነው። ሥርዓት አልበኝነትና ግራ የሚያጋቡት ሁኔታዎች ከእግዚአብሔር ባሕርይ በተቃራኒ የሚሄዱ ስለሆኑ እርሱን ለማምለክ ትክክለኛና ተገቢም አዝማሚያ አይደለም።

6. አማኞች ሁሉ ከእግዚአብሔር መገለጥን ሲያገኙ ትንቢት የመናገር መብት ቢኖራቸውም ይህ መንፈሳዊ ስጦታ ግን ሁሉም ሰው አይኖረውም።

7. በመጽሐፍ ቅዱስና በዚህ ስፍራ በተገለጠው የትንቢት ስጦታ መካከል የብቃት ልዩነት መኖሩን ብንረዳም ቅሉ ይህ ስጦታ አዲስ ኪዳን ተጽፎ ካለቀበት ጊዜ ጀምሮ አይወራም ለማለት ምንም አመልካች ማስረጃ አናገኝም። ይህ ስጦታ ዛሬ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ላለመኖሩ ምንም አመልካች ማስረጃ የለም። የቤተ ክርስቲያን መሪዎች እንደዚህ ዓይነቱን ስጦታ እንዳያግዱ መጠንቀቅ አለባቸው። ሆኖም ግን የተነገረውን ትንቢት የመመዘንና ከመጽሐፍ ቅዱስ እውነት ጋር አብረው የማይሄዱ ስሕተቶች ያሉበትን አካባቢ ለሕዝቡ የማሳወቅ ኃላፊነት አለባቸው።

8. ያልተፈተነ ትንቢት ለቤተ ክርስቲያን አደገኛ ነው። የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ይህ እንዲደረግ ከፈቀዱ ከእግዚአብሔር ቃል ጋር በቀጥታ ይቃረናሉ። ይህ የማይተረጎም ልሳን የመናገርን ያህል ስሕተት ነው።

9ኛ ጥያቄ፡- በዚህ ቀን ትምህርቶች መጀመሪያ ላይ የተመለከትናቸውን ሁኔታዎች ከልስ። ከላይ ከተጠቀሱት መመሪያዎች አንጻር በጸሎት ስብሰባ ላይ የምትገኝ የቤተ ክርስቲያን መሪ ብትሆን ኖሮ በዚያ ሁኔታ ውስጥ እግዚአብሔር ምን እንድታደርግ የሚፈልግ ይመስልሃል?

ባደረግሁት ጥናት በትንቢት ስጦታ ከሚያምንና በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ይህን ስጦታ ከሚለማመድ አንድ ሰው የሚከተሉትን አሳቦች አግኝቻለሁ።

1. እግዚአብሔር የትንቢት ቃል ስለሌላ ሰው ከሰጠህ፤ በተለይ ደግሞ ያን ሰው የመጉዳት ኃይል ካለው እግዚአብሔር መልእክቱን እንድትነግረው በግልጽ እስኪያሳውቅህና እስኪፈቅድልህ ድረስ ፈጽሞ አትንገረው።

እግዚአብሔር ያንን መልእክት የሰጠህ ያንን ክርስቲያን እንድትጎዳው ሳይሆን እንድትጸልይለት ሊሆን ይችላል። እንዳንድ መገለጦች የሚሰጡህ ለሌሎች እንድታካፍል ሳይሆን በአንተና በእግዚአብሔር መካከል ብቻ እንዲቀሩ ነው (ለምሳሌ 2ኛ ቆሮ. 12:14፤ መዝ. (25):1-4)

2. አንድ መገለጥ በመቀበልና ያለ ስሕተት ተርጉሞ በሥራ ላይ በማዋል መካከል ልዩነት አለ። ትርጉምህና አጠቃቀምህ ያለ ስሕተት ለመሆኑ እርግጠኛ ሁን። የትንቢት ቃላትን ይህ እግዚአብሔር የሰጠኝ መልእክት እንደ ሆነ አምናለሁ በማለት በፍጹም ትሕትና ተናገር። «እግዚአብሔር እንደዚህ ይላል» በማለት ኃይለ ቃል ከመጠቀም ተጠንቀቅ። ይልቅ እግዚአብሔር እንደዚህ እንደሚል አስባለሁ... በሚል የአነጋገር ዘይቤ ተጠቀም።

3. የትንቢትን ቃል አንድን ሰው በግልጽ ለመኮነን አትጠቀምበት። አንድን ሰው መገሠጽ እንዳለብህ እግዚአብሔር ካመለከተህ በማቴ. 18:15-17 የተሰጠውን በመጠቀም በግሉ ቀርቦህ ለመገሠጽ እርግጠኛ ሁን።

4. የተቀበልከውን መልእክት ካካፈለህ በኋላ ስለ ውጤቱ ኃላፊነትን በእግዚአብሔር ላይ ጣል። አንተ እግዚአብሔር ፈቃዱን ለመግለጥ የሚጠቀምብህ መሣሪያ ብቻ ነህ። ያቀረብከውን መልእክት መመዘንና እግዚአብሔር እንደተናገራቸው ያመኑበትን ክፍል መታዘዝ መልእክቱ የመጣለት ግለሰብ ወይም ቡድን ኃላፊነት ነው። አንተ እግዚአብሔር እንዳሳየህ የምታምነውን ነገር ሰዎች ባያምኑ ወይም ባይከተሉ አትመረር። በዚህ ምክንያት መራራ ከሆንክ፤ መጥፎ አመለካከት ካደረብህ ወይም እራስህን የመጥላት ስሜት ከተሞላህ የትንቢቱን መልእክት ያመጣኸው ሰዎችን እንጂ እግዚአብሔርን ደስ ለማሰኘት አይደለም ማለት ነው። በዚህ ፈንታ ትንቢቱን የተቀበሉት ሰዎች እነርሱም የእግዚአብሔርን ቃል ይሰሙ ዘንድ ጸልይላቸው። በመጨረሻ መንፈስ ቅዱስን በልባቸው አድምጠው ለመታዘዝ በእግዚአብሔር ፊት ኃላፊነት አለባቸው። እግዚአብሔር በኃላፊነት የሚጠይቃቸው ለሚያደርጉአቸው ውሳኔዎች እንጂ አንተ ትክክል ነው ብለህ ሳመንክበት ነገር አይደለም።

5. በሰው ሕይወት ውስጥ ያለን ኃጢአት የመግለጥ ትንቢት እግዚአብሔር ቢያሳይህ ትንቢቱን እንዴት እንደምትጠቀምበት ከፍተኛ ጥንቃቄ አድርግ።

ሀ) ስለዚያ ትንቢት ከማንም ጋር አትነጋገር። ይህ የሐሜት ኃጢአት ነው። ከተሳሳትክ አንድ ሰው ስለ ኃጢአት በሐሰት ከሰሰህ ማለት ነው። ይህ ደግሞ በእግዚአብሔር ፊት ኃጢአትን ማድረግ ነው።

ለ) መልእክቱን ከመናገርህ በፊት እግዚአብሔር ፊት ለፊት ሄደህ በመናገር ትገሥጸው ዘንድ ይፈልግ እንደሆነ እርግጠኛ ሁን። እግዚአብሔር ስለዚያ ኃጢአት እንድታውቅ ያደረገህ እንድትጸልይ ብቻ ሊሆን እንደሚችልም አስታውስ። ሰውዬውን ከነኃጢአቱ በግልጽ የሚገናኝበት ሌላ ዕቅድ ሊኖረው ይችላልና።

ሐ) ለሰውዬው ኃጢአቱን ፊት ለፊት ትነግረው ዘንድ እግዚአብሔር ካሳበህ ለባለጉዳዩ ብቻ በጥበብና በትሕትና ንገረው።

መ) በተቀበልከው መገለጥ ላይ ብቻ ተመሥርተህ አንድን ሰው ስለ ኃጢአቱ በኃይል ልትገስጸው አትቅረብ። አስቀድመህ በእርግጠኛነት ግጥራት አለብህ። በተለይ ደግሞ መሪ የሆነን ሰው ስለ ኃጢአት ለመገስጽ ልዩ ጥንቃቄ አድርግ (1ኛ ጢሞ. 5:19 ተመልከት)።

6. ስለተጣላኸው ወይም ስለምትቀርበው ሰው የምታገኘውን መገለጥ አትመን። እነዚህ መገለጦች ብዙ ጊዜ የሰይጣን እንጂ የእግዚአብሔር አይደሉም።

7. ታዋቂ «ነቢይ» የመሆን ፍላጎት እንዳይኖርህ እራስህን በመመርመር ጥንቃቄ አድርግ። መልእክት የምታመጣው ለግለሰቦች፣ ወይም ጥቂት ሰዎች ላሉበት ቡድን፣ ወይም ለበርካታ ሰዎች መሆኑን የሚወስን እግዚአብሔር ነው። እግዚአብሔር እንድታደርገው ለነገረህ ነገር ብቻ ታግኝ ለመሆን ጥረት በማድረግ ውጤቶቹን ለእርሱ ተው። በተጨማሪ ስለ ችሎታህ፣ ለላየኸውና ለላደረግኸው ነገር በትምክህት አትናገር።

8. ትንቢትን ለግል ጥቅምህ ፈጽሞ አታውል። እንደ ነቢይ በመታወቅ ምክንያት ደመወዝህ ከጨመረ ተጠንቀቅ። ይህ ወጥመድ ነው። ነቢዩ እግዚአብሔርን ለማገልገል ሳይሆን ለግል ጥቅሙና ለስግብግብ ግላማዎቹ መኖር ይጀምራል። እንክብካቤ ለሚያደርጉላቸው መልካም መልእክትን፣ ለማያደርጉላቸው ደግሞ መጥፎ (ክፉ) መልእክትን የሚያመጡ ነቢያት ሰውን ደስ በማሰኘት ወጥመድ የተያዙ ስለሆነ እግዚአብሔርን አያከብሩም።

9. የትንቢት ስጦታህን «እግዚአብሔር ይህን እንድነግርህ ነገሮኛል በሚል ሥልጣን በሞላበት መንገድ ፈጽሞ አትጠቀም። ይህ ዓይነት አጠቃቀም በሰውዬው ላይ ፈራጅና የበላይ ተቆጣጣሪ ወደ መሆን እንድታዘነብል ስለሚያደርግ በቀላሉ ከአግባብ ውጭ ወደ መጠቀም ያደርስሃል። እግዚአብሔር ትንቢትን የሚሰጠው ሰዎችን ለማነጽ፣ ለመገሠጽ፣ ለማበረታታት፣ ለመምከርና ለማጠንከር እንጂ ሕይወታቸውን በበላይነት ለመቆጣጠር አይደለም። ነቢያት ሰዎች የእግዚአብሔርን ቃል እንዲያረጋግጡ የሚያግዙ ቢሆንም አንድን ሰው ወይም ቡድን ለመቆጣጠር ከእግዚአብሔር የተቀበሉትን ቃል ሊጠቀሙበት አይገባም። የአዲስ ኪዳን ነቢያት አንድ ሰው ማንን ማግባት እንዳለበት ለመናገር ወይም አንድን ነገር እንዲያደርግ የሥልጣን ትእዛዝ ቢያስተላልፉ ፈጽሞ አንመለከትም።

10. ነቢያት ሁልጊዜ በቤተ ክርስቲያን መሪዎች ሥር ናቸው። በብሉይ ኪዳን እግዚአብሔር ሦስት ዓይነት መሪዎችን ሰጥቶ ነበር። እነዚህም ነገሥታት፣ ካህናትና ነቢያት ናቸው። እግዚአብሔር እያንዳንዱ መሪ ለተሰጠው ኃላፊነት በእርሱ ዘንድ ተጠያቂ እንደሆነ ግልጽ መመሪያ ሰጥቶ ነበር። ለመምራት የተሾሙት ነገሥታት እንጂ ነቢያት አልነበሩም ወዘተ...። በአዲስ ኪዳን ቤተ ክርስቲያንን ለመምራት ኃላፊነት የተሰጣቸው የቤተ ክርስቲያን ሽግግሌዎች እንጂ ነቢያት አልነበሩም (1ኛ ጢሞ. 5:17)። ነቢያት

ለሽማግሌዎች ሊገዙ እንጂ ትንቢታቸውን የሽማግሌዎችን ሥልጣን ለማቃለል መጠቀም አልነበረባቸውም። ለሽማግሌዎች ሥልጣን የማይገዙ ለእግዚአብሔር የማይገዙ ናቸውና በቤተ ክርስቲያን እንዲያገለግሉ ሊፈቀድላቸው አይገባም።

11. እየተዘዋወሩ የሚያገለግሉ ነቢያት (ወይም አስተማሪዎች፣ ወንጌላውያን) በሽማግሌዎች አገልግሎታቸው እስኪመዘን ድረስ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ በግልጽ እንዲናገሩ ሊፈቀድላቸው አይገባም። በቤተ ክርስቲያን መድረክ ላይ ለሚተላለፈው መልእክት እግዚአብሔር ኃላፊነት የሰጠው ለሽማግሌዎች ነው። የሰሕተት ትምህርት ቢያስተላልፉ የሽማግሌዎች ጥፋት ነው። እየተዘዋወሩ የሚያገለግሉ ነቢያት ብዙ ጊዜ በአንዲት አጥቢያ ቤተ ክርስቲያን ቀጥተኛ ሥልጣን ሥር ስላልሆኑ ወደ ቤተ ክርስቲያን የጥፋት ትምህርቶችን ለማምጣት ለሰይጣን አሠራር የተጋለጡ ናቸው (2ኛ ጢጦ. 3:6)። ሁሉም ነቢያት በቤተ ክርስቲያን ውስጥ በጉባኤው ፊት አገልግሎት እስከመስጠት የሚያበቃ ስጦታ ያላቸው አይደሉም። ትናንሽ ቡድኖች ውስጥ ወይም ግለሰቦችን ብቻ ማገልገል ይገባቸዋል።

12. አንድ የቤተ ክርስቲያን አባል የሆነ ሰው የትንቢት ቃል ለጉባኤው ለማካፈል ቢፈልግ ሊመዘን ይገባዋል። ከሁሉ የተሻለው መንገድ ግለሰቡ መገለጡን ለሽማግሌዎች ማካፈሉ ነው። ሽማግሌዎችም ሀ) የመጣው መልእክት በመጽሐፍ ቅዱስ መመሪያ መሠረት እንደሆነ ለ) ቃሉን የቤተ ክርስቲያን ምእመናን በሙሉ መስማታቸው የሚጠቅም ወይም የሚረባ እንደሆነ ያረጋግጣሉ። ብዙ በማኅበር የሚነገሩ የትንቢት መልእክቶች የእግዚአብሔርን ቃል የማይጻረሩ ቢሆኑም እንኳ ለጉባኤው የሚሰጡት ጥቅም እጅግ አነስተኛ በመሆኑ በጉባኤ መነገራቸው አስፈላጊ አይደለም። እንዲህ ዓይነት መልእክት የሚያመጡ ሰዎች መልእክታቸውን በመጽሐፍ ቅዱስ ጥናት ቡድናቸው ወይም ለአነስተኛ የጸሎት ስብሰባዎች እንዲያካፍሉ አበረታቷቸው።

13. መንፈስ ቅዱስ፣ ኢየሱስን የሚገልጥበትና ለእኛም የሚናገርበት እጅግ የተለመደው መንገድ መጽሐፍ ቅዱስ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ የሚያጋጥሙንን ተግባራትና ሁኔታዎች እንድንረዳ ይረዳናል። መንፈስ ቅዱስ የሚናገረን በመጽሐፍ ቅዱስ እርሱ ለገለጣቸው ነገሮች ስንታዘዝ ብቻ ነው። መጽሐፍ ቅዱስን የበለጠ ባወቅን ቁጥር ሕይወታችን የበለጠ የተረጋጋ ይሆንና የትንቢት አተረጓጎማችንም ትክክለኛነት እያደገ ይመጣል። በቤተ ክርስቲያን ውስጥ የተቀበልነው ኃላፊነት እየጨመረ በመጣ ቁጥር ሕይወታችን በመጽሐፍ ቅዱስ ላይ መመሥረቱን የበለጠ እያረጋገጥን መምጣት አለብን።

መጽሐፍ ቅዱስን በምናነብበት ጊዜ ግን ምስጢሩን በመገላለጥ የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለማወቅ እንችላለን በሚል አመለካከት በአእምሮ እውቀት እንዳንቀርብ መጠንቀቅ አለብን። እግዚአብሔር ለትዕቢተኞች፣ በእውቀታቸው ለሚመኩ አይናገርም። የእግዚአብሔርን ቃል እያጠኑ የእግዚአብሔርን ድምፅ አለመስማት የሚቻል ነገር ነው (ዮሐ. 5:37-40)። ይልቁኑ መንፈስ ቅዱስ ፈቃዱን በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ይገልጻልን ዘንድ እንደ ሕፃናት በፍጹም ትሕትና ልንቀርብና እግዚአብሔር እንዲናገረን

ልንጠይቅ ይገባል። መንፈስ ቅዱስ እራሱን ለእኛ ካልገለጠልን በቀር እኛ በራሳችን ልናደርገው አንችልም።

14. በትንቢት ስጦታ ላይ ሳይሆን የእግዚአብሔር ጥብቅ ወዳጅ በመሆን ላይ አትኩርትህን አድርግ። ይህን ካደረግህ ምን እንድታውቅ እንደሚፈልግና በእርሱ ስፍራ ሆነህ እንዴት ማገልገል እንዳለብህ ይገልጽልሃል። ይህ ነገር ሌሎችን ለማበረታታት የሚጠቅም ልዩ ተአምራዊ ታሎችን የሚጨምር ከሆነም መልካም ነው። እግዚአብሔር አንተን በዚህ መንገድ ካልቀረበህ አትጫነቅ ወይም በሌሎችም አትቅና።

ሁለተኛ ቀን፡-

የመፈወስና ተአምራትን የማድረግ ስጦታዎች።

ጉባኤው እጅግ ታላቅ ነበር። እርሱን ለመስማት በሺህ የሚቆጠሩ ሰዎች ተሰብስበው ነበር። ያን ያህል ቁጥር ያለው ሰው የተሰበሰበት ዋና ምክንያት ግን ተአምራት ለማየት ነው። ይህ ሰው የፈውስ ስጦታ እንዳለው ይነገር ነበር። በስብከቱ መጨረሻ ላይ የታመሙ ሰዎች ሁሉ እንዲቆሙ ጠየቁ። ከአንድ በላይ በሽታ ያለባቸው ቢሆንም ፈውስን እንደሚያገኙ ነገራቸው። በብዙ ሺህ የሚቆጠሩ ሰዎች ይፈውሱ ዘንድ ቆሙ። ከዚህ በኋላ እንደ ተፈውሱ አወጀ። በጉባኤው መካከል ከአዲስ አበባ የመጣች በጠና የታመሙት ሴት ነበረች። እንደ ተፈወሰች አምና ወደ ቤቷ ተመለሰች። ከጥቂት ሳምንታት በኋላ ሞተች።

እግዚአብሔር፣ ፈዋሽ አምላክ ነው። ነገር ግን እግዚአብሔር የሚፈውሰው ከላይ በተጠቀሰው መንገድ ነው? ሰዎች መፈወሳቸው ከተነገራቸው በኋላ ባይፈውሱ ምንድን ነው የሚሆነው? ጥፋቱ የማን ነው? መጽሐፍ ቅዱስ ምን ያስተምረናል።

10ኛ ጥያቄ፡- ማቴ. 12፡ 25-28፤ ሉቃስ 11፡21 ጀምሮ፤ ዮሐ. 12፡31፤ ራእይ 21፡4። እነዚህ ጥቅሶች በኢየሱስ ዘመን የተአምራት ሚና ምን እንደነበር ያሳያሉ?

እግዚአብሔር ተአምራትን የሚሠራ አምላክ ነው። ተአምራትን ሲሠራ ነበር። ወደፊትም ተአምራትን መሥራት ይቀጥላል። እግዚአብሔር ተአምራትን ማድረጉን አቁጧል የሚሉ አንዳንድ ክርስቲያኖች ቢኖሩም እንኳ ለዚህ አባባላቸው ምንም ዓይነት መጽሐፍ ቅዱሳዊ መረጃ የላቸውም። ከቤተ ክርስቲያን ታሪክ የምንመለከታቸው መረጃዎች የሚያሳዩን እግዚአብሔር ተአምራት ማድረጉን እንደቀጠለ ነው። ስለዚህ ዛሬም ቢሆን እግዚአብሔር ተአምራትን ያደርግ ዘንድ፣ ይፈውስ ዘንድ፣ ሰዎችን ከአጋንንት ነፃ ያወጣ ዘንድ፣ ወዘተ... ልንጠብቅ እንችላለን።

ነገር ግን እግዚአብሔር ተአምራትን በብሉይ ኪዳንና በሐዋርያት ሥራ መጽሐፍ ባደረገው ዓይነት በተዘወተረ ሁኔታ እንደሚያደርግ ማመንና መጠበቅ ትክክል አይደለም። በተጨማሪ ተአምራት ማንኛውም ክርስቲያን

በፈለገው ጊዜ ሊያደርገው የሚችለው ነገር እንደሆነ ማሰብም ስሕተት ነው። ተአምራትን የማድረግ ኃይል ፈጽሞ በሰው ላይ የሚመሠረት አይደለም። የተአምራት መሠረት እግዚአብሔር ነው። ተአምራትን ያደርግ ዘንድ እግዚአብሔርን ሊያዝዘው የሚችል ግንም የለም። አንድ ሰው ሊያደርግ የሚችለው ነገር የእግዚአብሔር ተአምራት ይፈጸም ዘንድ መጠቀሚያ መሣሪያ ለመሆን እራሱን አዘጋጅቶ መቅረብ ነው። ይህ ነገር ደግሞ ደረጃ በደረጃ ሊፈጸም ይገባል። ሰዎች ዛሬ በተአምራት ላይ ያላቸው በጥልቅ የመወሰድ ሁኔታ አደገኛ ነው። ለማመን ምልክትን እንደሚጠይቁ አይሁዶች ሆነናል። ኢየሱስ ከሞት የመነሣቱ እውነት ምልክት የሆነውን የዮናስን ምልክት ለማመን እምቢ እንላለን (ማቴ. 12:39-41)።

እግዚአብሔር በዚህ ዘመን ምንም ተአምራትን አያደርግም የሚሉትና እግዚአብሔር በእኛ ትእዛዝ ሁልጊዜ ተአምራትን ያደርጋል የሚሉ ሁለቱም አቋሞች ስሕተት ናቸው። እውነቱ ያለው በሁለቱ መካከል ነው። በልሳናት እንደ መናገርና እንደ ትንቢት ስጦታዎች የፈውስና ተአምራትን የማድረግ ስጦታዎችም ዛሬ በቤተ ክርስቲያን የጋለ ክርክር የሚካሄድባቸው ናቸው። በሌሎች ስጦታዎች እንደሆነው ሁሉ የከረሩ አቋሞችና ከአግባብ ውጭ የሆኑ ስጦታዎች ሰዎች ከሚገባ በላይ እንዲሄዱ አድርገዋቸዋል።

11ኛ ጥያቄ፡- ሀ) ተአምራትን እንዴት ትተረጉመዋለህ? ለ) መለኮታዊ ፈውስን እንዴት ትተረጉመዋለህ?

አንድ አስደናቂ ነገር ሲፈጸምልን «ተአምር ነው» እንላለን። ሕመም ሲሰማንና መድኃኒት በመውሰድ ሲሻለን እግዚአብሔር ፈውስን እንላለን። በአንድ አንጻር ስናየው በሕይወታችን የሚፈጸሙ ነገሮች በሙሉ ተአምራት ናቸው። አካላዊ ሕይወታችን ራሱ ተአምር ነው። ሰውነታችን ከበሽታ ባገገመ ጊዜ ሁሉ ከእግዚአብሔር ዘንድ የሚገኝ ፈውስ ተቀበልን ማለት ነው።

እግዚአብሔር ተአምራትን አደረገ ወይም በተአምር ፈውስን ሰጠ ስንል በእርግጥ ምን ማለታችን ነው? ተአምር የምንለው እግዚአብሔር ዓለም ትተዳደርባቸው ዘንድ የደነገጋቸውን ተፈጥሮአዊ ሕግጋት ያለፈ ነገር ሲፈጽም ነው። ይህም ማለት እግዚአብሔር በተፈጥሮአዊ መንገድ ፈጽሞ የማይቻለውን ነገር ሲያደርግ ነው። መለኮታዊ ፈውስ ማለት እግዚአብሔር በሰው ሰውነት የሚካሄደውን ተፈጥሮአዊ የእርጅናና የበሽታ ሂደት ያለፈ ነገር ሲያደርግ ነው። እግዚአብሔር በተፈጥሮአዊ መንገድ በሰውነት ውስጥ ፈውስ ሲያካሂድ በሽታውን በቅጽበት በማንሣት ሙሉ ጤንነትን ይመልሳል። ይህ የሚሆነው በሽታን ለማስወገድ እግዚአብሔር በተፈጥሮ ከሰጠው የመድኃኒት ውጤት የተለየ ነው።

ለማያምኑም ሆነ ለሚያምኑ ሰዎች ያልተለመዱ ነገሮች ይደረጋሉ። ነገር ግን ሁልጊዜ እንደ ልዕለ-ተፈጥሮአዊ ተአምራት መታየት የለባቸውም። እግዚአብሔር የሥጋ ፈውስን የሚሰጥበት የተለመደ መንገድ በተፈጥሮአዊ

ሕግጋትና ለሰው ልጆች በሰጠው ተፈጥሮአዊ ፈዋሽ መድኃኒቶች አማካኝነት ነው። ነገር ግን በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ስላለው ተአምራትና ፈውስ ስንነጋገር እግዚአብሔር ፍጥረታትን ለማስተዳደርና ለመምራት ከደነገጋቸው ተፈጥሮአዊ ሕግጋት ባሻገር (እግዚአብሔር) ጣልቃ ገብቶ ካላደረገው በስተቀር ፈጽሞ ሊሆን የማይችለውን ነገር ነው።

የብሉይ ኪዳን ተአምራትና አዲሱን ዘመን በተስፋ መመልከት

12ኛ ጥያቄ፡- የሚከተሉትን ጥቅሶች ተመልከት። ዘጸአ. 14:15-22፤ ኢያሱ 10:11-14፤ 1ኛ ሳሙ. 12:18፤ 1ኛ ነገ. 18:30-38፤ 2ኛ ነገ. 4:32-35። እግዚአብሔር በብሉይ ኪዳን ሰዎች አማካኝነት የሠራቸውን ተአምራት ዘርዝር።

በብሉይ ኪዳን የተዘረዘሩ ተአምራት በርካታ ናቸው። ከብሉይ ኪዳን የምንማረው ነገር ቢኖር እግዚአብሔር ታላቅና ኃያል፣ ተአምራትን ማድረግ የሚችል ለሕዝቡም ይህንን በተደጋጋሚ ያደረገ መሆኑን ነው። ቀይ ባሕርን መክፈል፣ የኢያሪኮን ግንብ መጣል በሽተኞችን መፈወስ፣ ሙታንን ማስነሣት እነዚህ ሁሉ እግዚአብሔር በብሉይ ኪዳን የፈጸማቸው ተአምራት ናቸው።

ነገር ግን የብሉይ ኪዳን ተአምራት አስገራሚ የሆነ የአፈጻጸም ሂደት አላቸው። ተአምራቱ ደረጃ በደረጃ የሚፈጸሙ ይመስላሉ። እግዚአብሔር በርካታ ተአምራት ያደረገባቸው ጊዜያት ነበሩ። እጅግ በጣም ጥቂት ተአምራት የፀመባቸው ረጅም ጊዜያትም ነበሩ። እግዚአብሔር ምንም ተአምራት ያላደረገበት ወቅት የሕዝቡን መንፈሳዊ ሕይወት እጅግ ዝቅተኛ የነበረበት ወቅት እንደሆነ ልናስብ እንችላለን። ነገር ግን እንደዚያ አልነበረም። የእስራኤል ሕዝብ መንፈሳዊ ሕይወት ከፍተኛ የነበረበት የዳዊት አመራር ዘመን አንዳችም ተአምራት አልተደረገም ለማለት የሚያስችል ነበር።

የብሉይ ኪዳን ታሪክ እንደሚመለከተን ተአምራት እጅግ ቶሎ ይፈጸሙ የነበሩበት ዘመን የነበረ ቢሆንም የእስራኤል ሕዝብ አብዛኛው ታሪክ ግን በቁጥር እጅግ አነስተኛ ተአምራት የተፈጸመበት ጊዜ ነበር። ተአምራት የተዘወተረባቸው ሦስት ዘመናት ነበሩ።

1. እግዚአብሔር ነገሮችን ሁሉ በሠራበት የፍጥረት ዘመን።

2. እግዚአብሔር እስራኤላውያን ከባርነት ነፃ በማውጣት በምድረ በዳ ውስጥ መርቶ በተስፋይቱ ምድር ያሳረፋቸው ዘመን።

3. ኤልያስና ኤልሳሳ ነቢያት የነበሩበት ዘመን።

ይህ ማለት እግዚአብሔር በሌሎች ዘመናት ተአምራትን አላደረገም ማለት አይደለም። ወይም ደግሞ እግዚአብሔር በሁሉም ዘመናት ተአምራትን ሊያደርግ አይችልም ማለት አይደለም። ይልቁኑ ይህ የሚያሳየው በእግዚአብሔር አሠራር ውስጥ እግዚአብሔር ለአንድ በግልጽ ተለይቶ

ለታወቀ ዓላማ ተአምራትን ለመሥራት የሚፈልግበትና ብዙ ተአምራትን ለመሥራት የማይመርጥበት ጊዜ መኖሩን ነው።

ከብሉይ ኪዳን የምንመለከተው ሌላው አስገራሚ ነገር ተአምራት በሚፈጸሙበት ወቅት ተአምራቱ ለእግዚአብሔር ስም ክብርን የሚያመጡ በሰዎችም ዘንድ ፈሪሃ እግዚአብሔርን የሚያሳድሩ ቢሆንም እንኳ ብዙ ጊዜ ሰዎች በእግዚአብሔር ላይ ያላቸው እምነት እንዲጨምር አያደርጉም ነበር። በሙሴና በኢያሱ ዘመን እግዚአብሔር በርካታ ተአምራት ቢያደርግም እንኳ የእስራኤል ሕዝብ እምነት አልነበራቸውም፤ ያጉረመርሙ ነበር፤ ስለሆነም እግዚአብሔር አብዛኛዎቹን አጠፋቸው። በተመሳሳይ መንገድ በኤልያስና በኤልሳባ ዘመን በርካታ ተአምራት የነበሩ ቢሆንም፤ እግዚአብሔር የበዓልን ነቢያት ለማሸነፍ በርካታ ተአምራት ቢያሳይም (1ኛ ነገ. 18:30-38)፤ እስራኤላውያን ሕይወታቸውን ለውጣው በእውነተኛ ልብ እግዚአብሔርን አልተከተሉም ነበር። በተቃራኒው እጅግ ጥቂት ተአምራት ብቻ በተደረገባቸው በዳዊትና በሰለሞን ዘመናት ሕዝቡ ጤነኛ መንፈሳዊ ሕይወት ነበራቸው።

ስለዚህ ከብሉይ ኪዳን ታሪኮች ልንገነዘባቸው የሚገቡ ሦስት ዋና ትምህርቶች

ሀ) እግዚአብሔር ለሕዝቡ ተአምራትን የሚያደርግ ኃይል የተሞላ አምላክ መሆኑን

ለ) እግዚአብሔር በዘመናት ሁሉ ተአምራት የሚያደርግበት ድግግሞሽ በየጊዜያቱ እኩል ያለመሆኑንና

ሐ) ተአምራት በራሳቸው የእግዚአብሔርን ኃይል የሚገልጡ ቢሆንም ብዙ ጊዜ ግን የእግዚአብሔርን ሕዝብ መንፈሳዊ ብስለት ሲጨምሩ አለመታየታቸው ናቸው።

13ኛ ጥያቄ፡- ሀ) እግዚአብሔር ልዩ የሆነ ተአምር አድርጎልህ ለማየት ተመኝተህ ታውቃለህ? ምን ዓይነት ተአምራት እንዲያደርግልህ ነበር የፈለግኸው? ለ) እግዚአብሔር ይህን ተአምር እንዲያደርግልህ የፈለግኸው ለምን ነበር? ሐ) ይህ ነገር ስለ እምነት ምን ያሳያል? እምነትህ ደካማ ወይስ ብርቱ ነበር? መ) እግዚአብሔር ተአምራት እንዲያደርግ ሁልጊዜ የሚጠብቁ ሰዎች እምነት ምን ዓይነት ነው ብለህ ታምናለህ? ብርቱ ወይስ ደካማ? ይህን ለምን አልከ?

ብሉይ ኪዳን ወደ መጠቃለል በቀረበበት ወቅት እግዚአብሔር ከሕዝቡ ጋር ልዩ የሆነ ግንኙነት የሚያደርግበት አስደናቂ አዲስ ዘመን እንደሚመጣ በነቢያቱ በኩል መናገር ጀመረ። በአዲሱ ዘመን መሢሔና መንፈስ ቅዱስ ልዩ ስፍራ ይኖራቸዋል። ከዚህ ቀደም ትንቢትን የመናገር ለጦታ ለብዙዎች እንደሚሰጥ በኢየሱል መጽሐፍ ተመልከተናል። ነገር ግን እግዚአብሔር ለሕዝቡ እንደገና ተአምራትን የሚያደርግበትን ዘመን እንደሚያመጣና መሢሔን እንደሚያስነሣ የሚያመለክት ነገር አለ። መሢሔ ለታሠሩ

መፈታትን፤ ለታወሩት ብርሃንን ያወጣል (ኢሳ. 61:1-2)፤ እንዲሁም ሕዝቡን ከበሽታቸው ይፈውሳቸዋል (ኢሳ. 3:5)።

ኢሳ. 53:5 በክርስቲያኖች መካከል ከፍተኛ ውዝግብን የፈጠረ ክፍል ነው። እግዚአብሔር፤ ኢየሱስ በሽታዎቻችንን «ሁሉ» እንደሚፈውስ ቃል መግባቱ ነበርን? እንደዚያ ከሆነ ብዙ ክርስቲያኖች ለምን ይታመማሉ? ኃጢአት በሕይወታቸው ሰላላ ወይም በቂ እምነት ስለሌላቸው ነው? ብዙ ሰዎች ለክርስቲያኖች ሕመም የሚሰጡት ምክንያት ይህ ነው። ለነገሩ እግዚአብሔር ኃያል አምላክ ነውና ሁሉንም መፈወስ ይችላል። አፍቃሪ ስለሆነ ልጆቹ ሲሰቃዩ ማየት አይፈቅድም፤ እግዚአብሔር ከማንኛውም በሽታ እንደሚፈውሱን ቃል ገብተዋልናል። ስለዚህ ካልተፈወሰን በኃጢአት ወይም በቂ እምነት በማጣት ምክንያት ነው ይላሉ።

14ኛ ጥያቄ፡- በክርስቲያኖች መካከል እንደዚህ ዓይነት አስተሳሰብ ሲንጸባረቅ ስምተህ ታውቃለህን? ከሰማህ ምን ምላሽ ትሰጣቸዋለህ?

የሚያሳዝነው ነገር ይህ ዓይነት መረዳት ኢሳ. 53:5 በተሳሳተ መንገድ በመተርጎሙ የመጣ መሆኑ ነው። ይህ ጥቅስ የሚናገረው በእርግጥ ስለ ሥጋዊ ፈውስ ነውን? በአይሁዳውያን አስተሳሰብ «ፈውስ» የሚለው ቃል ምሉዕነትን ያመለክታል። ብዙ ጊዜ የሥጋዊ አካል ምሉዕነትን ቢያመለክትም ቅሱ መንፈሳዊ ምሉዕነትንም ያመለክታል። አንድ ሰው ከኃጢአቱ በሚድንበት ጊዜ ይፈውሳል። ኢየሱስ የሚለውንና «አዳኝ» የሚል ትርጓሜ ያለውን ስም ያገኘው ከዚህ ነው። ምሉዕ የሚያደርገን እርሱ ነው። ስለዚህ በኢሳ. 53:5 የምናገኘው «ተፈወሳችሁ» የሚለው ቃል የግድ ሥጋዊ ሕመምን የሚያመለክት አይደለም። በዙሪያው ያሉትን አሳቦች ስንመለከት እግዚአብሔር በዚህ ቦታ የሚያመለክተው በተቀዳሚ ሥጋዊ ምሉዕነትን ሳይሆን መንፈሳዊ ምሉዕነትን ነው። ሌሎች ጥቅሶች የሚናገሩት ስለ መተላለፍ፣ ስለ በደልና፣ ስለ ሰላም ወዘተ... ነው። ስለዚህ በዚህ ጥቅስ አሳብ ላይ መሢሔ ፈውስን እንደሚያመጣ (በማቴ. 8:16-17 የተተረጎመው በዚህ መንገድ ነው) የሚያመለክት አሳብ ሊገኝ ቢችልም ተቀዳሚ መረዳታችን ሊሆን የሚገባው ኢየሱስ ከኃጢአታችን እንደሚያድነን የሚናገር ስለመሆኑ ነው። የአዲስ ኪዳንን አጠቃላይ አሳብ በቅርብ በምንመረምርበት ወቅት እግዚአብሔር ለክርስቲያኖች ሁሉ ሙሉ የሆነ አካላዊ ፈውስን አልሰጠም። ጳውሎስ ይሰቃይ ነበር፤ ከእርሱ ጋር ይሠራ የነበረው አፍሮዲጡ አብሮት ሳለ እስከ ሞት ድረስ ታም ነበር (ገላ. 4:13-14፤ ፊልጵ. 2:27)። በሺህ የሚቆጠሩ መንፈሳዊ ክርስቲያኖች እግዚአብሔር ሌሎችን ለመፈወስ የሚጠቀሙባቸው እንኳ ይታመማሉ። ስለዚህ እነዚህን ጥቅሶች ሰው ከሥጋዊ በሽታዎቹ ሁል ጊዜ ይፈውሳል ለማለት ልንጠቀምባቸው አንችልም።

ተአምራትና ፈውሶች በአዲስ ኪዳን

አዲስ ኪዳን በተአምራትና ፈውሶች ታሪክ የተሞላ ነው። በተለይ ደግሞ በወንጌላትና በሐዋርያት ሥራ መጽሐፍ ውስጥ የዚህን እውነትነት እንመለከታለን። ዛሬ በቤተ ክርስቲያን ተአምራት ማየት አለብን በሚሉ

ሰዎች እነዚህ ተአምራት በምሳሌነት ሲጠቀሱ እንመለከታለን። ሰዎች የመፈወስ መንፈሳዊ ስጦታ እንዳላቸው እንዲናገሩ የገፋፋቸውም ይህ ነው። ፈውስ የአገልግሎታቸው ማዕከል ይሆናል። እጅግ ብዙ ሕዝብ በተሰበሰበት ማንኛውም ሰው ከማንኛውም ዓይነት በሽታ እንዲፈወስ ያውጃሉ። ከእነዚህ ወንጌላውያን አንዳንዶቹ በቴሌቪዥንና በቪዲዮ ይህ አለን የሚሉትን የፈውስ ኃይላቸውን ሀብትና ክብር ለማግኘት ይጠቀሙበታል። የፈውስ መንፈሳዊ ስጦታ የተሰጠበት ዓላማ በእርግጥ ይህ ነውን?

በቤተ ክርስቲያን ውስጥ የተአምራትንና የፈውስን ስፍራ ወደየት ሄደን መመልከት አለብን? ወደ መጽሐፍ ቅዱስ መመለስ አለብን። መጽሐፍ ቅዱስ የፈውስ ስጦታ እንዴት በሥራ ላይ መዋል እንዳለበት በልሳናት የመናገርና የትንቢትን ያህል ዝርዝር መመሪያ አይሰጥም። በቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ስጦታው የነበረ ቢሆንም ከፍተኛ ትኩረት ግን አልተሰጠበትም ነበር። የእነርሱ ትኩረት የነበረው በልሳን በመናገር ስጦታ ላይ ነበር።

ተአምራት በአዲስ ኪዳን ውስጥ በኢየሱስ ሕይወትና በሐዋርያት አገልግሎት ያላቸውን ስፍራ ብንመለከት ዛሬ ለዚህ ስጦታ ሊኖረን ስለሚገባ አካሄድ ፍንጭ እናገኛለን። እግዚአብሔር ለመፈወስና ተአምራትን ለማድረግ ሲመርጥ አንድ መመሪያ ይከተላል ወይም ከዚህ ቀደም በሠራበት ተመሳሳይ መንገድ ይሠራል። መንፈስ ቅዱስ ከዚህ በፊት ከሠራበት መንገድ በከፍተኛ ደረጃ የሚለይ ማንኛውም አሠራር በጥንቃቄ ሊመረመር ይገባል። «የፈውስ» አገልግሎት ሰዎች ከእግዚአብሔር ይልቅ አገልግሎቱን በሚያካሂደው ሰው ላይ እንዲያተኩሩ የሚያደርግ ከሆነ ይህ የዚያን ሰው አገልግሎት እንድንጠራጠር ሊያደርገን ይገባል።

15ኛ ጥያቄ፡- «ተአምራትን» ማድረግ የሚችል እግዚአብሔር ብቻ ነው። ስለዚህ ማንኛውንም ዓይነት ተአምራት ካየን ከእግዚአብሔር መሆን አለበት። ይህ አባባል እውነት ይመስልሃል ወይስ ውሸት? መልስህን አብራራ።

በኢትዮጵያ የሚገኝ አንድ የቤተ ክርስቲያን መሪ እንዲህ አለ። «ተአምራትን ማድረግ የሚችል እግዚአብሔር ብቻ ነው። ስለዚህ ማንኛውም ተአምራት ከእግዚአብሔር መሆን አለበት።» ይህ እውነት ነውን? ተአምራትን ማድረግ የሚችል እግዚአብሔር ብቻ ነውን? ሰይጣን ተአምራትን ማድረግ ይችላልን? ለዚህ በአዲስ ኪዳን ግልጽ የሆነ መረጃ እናገኛለን። እግዚአብሔር የተአምራት አምላክ ቢሆንም እንኳ ሰይጣንም ደግሞ ተአምራት የማድረግ ኃይል ያለውና ሰዎችም ተአምራት እንዲያደርጉ የሚያስችል ነው። የተአምራትና የፈውስ መኖር ከእግዚአብሔር ለመሆናቸው ማስረጃ አይደለም። መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚያስተምረን በመጨረሻው ዘመን በምድር ላይ ሐሰተኛ አስተማሪዎችና ነቢያት ይነሣሉ። ከእነዚህ አንዱ ሰዎችን ከሙታን እስኪያስነሣ ድረስ ኃይል ይሰጠዋል (ራእይ 16:14፤ 2ኛ ተሰ. 2:9 ተመልከት)። የጠንቋዮችን ሥራ የሚያውቁ ሁሉ ጠንቋዮች ተአምራትን እንደሚያደርጉ ይገነዘባሉ። ሰይጣን ሰዎች እርሱንና ተከታዮቹን

እንዲከተሉአቸው የሚያደርገው እንዴት ነው? ብዙ ጊዜ ሰዎች እንዲከተሉት ጋይሉን በማሳየት ነው።

እንደ ብዙዎቹ መንፈሳዊ ስጦታዎች የተአምራትና የፈውስ ስጦታዎች መመዘን አለባቸው። ተአምራቱ ከእግዚአብሔር ዘንድ ለመሆናቸው እርግጠኞች መሆን አለብን። ስለዚህ ተአምራት በኢየሱስና በመጀመሪያዎቹ ሐዋርያት የነበራቸውን ስፍራ በመመርመር ጥናታችንን እንጀምር። ብዙ ሰዎች ዛሬ ተአምራትንና ፈውስን የሚለማመዱባቸው መንገዶች ከአዲስ ኪዳን መንገድ የሚለዩት በዓይነት ሳይሆን በዝንባሌ ነው። ልንጠይቃቸው ከሚገቡ እጅግ አስፈላጊ ጥያቄዎች አንዱ ኢየሱስ ተአምራትን ለምን አደረገ? የሚለው ነው። ይህ ጥያቄ እጅግ አስፈላጊ የሚሆንበት ምክንያት እግዚአብሔር ዛሬ ተአምራት የሚያደርግበት ምክንያት ከዚህ ቀደም ለኢየሱስና ለመጀመሪያዬቱ ቤተ ክርስቲያን ካደረገበት ጋር ተመሳሳይ በመሆኑ ነው። ልንከተላቸው የሚገቡ ምሳሌዎች ናቸው። ተመሳሳይ የልምምድ ዓላማዎች፣ ዝንባሌዎችና አቀራረቦች የሌላቸው ነገሮች ከእግዚአብሔር እንጂ ከሰይጣን አለመሆናቸው በጥንቃቄ መመርመር አለበት።

ተአምራትና ፈውሶች በክርስቶስ ዘመን

16ኛ ጥያቄ፡- የሚከተሉትን ጥቅሶች በማንበብ ኢየሱስ የፈጸማቸውን የተለያዩ ተአምራት ዘርዝር። ሉቃ. 4:38-41፤ 5:12-14፤ 17-26፤ 6:6-11፤ 7:1-17፤ 8:26-58፤ 9:10-17።

በወንጌል ውስጥ ስለ ኢየሱስ ታሪክ በምናነብበት ጊዜ በእያንዳንዱ ገጽ ኢየሱስ ስለፈጸማቸው ተአምራት የተጻፈ ነገር አለ ለማለት ያስደፍራል። ተአምራቱ ብዙ ዓይነት ነበሩ። የፈውስ፣ እውርን የማብራት፣ ደንቆርን የመክፈት፣ ሙታንን የማስነሣት፣ በሺህ የሚቆጠሩ ሰዎችን የመመገብ፣ ወዘተ... ተአምራት ነበሩ።

ኢየሱስ ተአምራትን ያደረገባቸው ምክንያቶች ምን ምን ነበሩ? ምክንያቶቹን በሙሉ ባናውቅም እንኳ አዲስ ኪዳን የሚከተሉትን አሳቦች ይጠቁማል።

1. ኢየሱስ ተአምራትን ያደረገው በብሉይ ኪዳን ዘመን እንደሚመጣ የተነገረለት መሢሕ እርሱ እንደሆነ ለሕዝቡ ለማሳየት ነበር (ዮሐ. 10:25-26፤ 14:11)።
2. ተአምራትና ፈውሶች ብዙ ጊዜ የተደረጉት ኢየሱስ እግዚአብሔር መሆኑን ለማሳየት ነበር። በተፈጥሮ፣ በበሽታ፣ በሰይጣን፣ በቦታ ርቀት፣ ወዘተ... ላይ ሥልጣን እንዳለው የሚያሳዩ ነበሩ።

3. ኢየሱስ ለሕዝቡ ይራራ ስለነበር አንዳንድ ጊዜ በዚህ ምክንያት ተአምራትን አድርጓል። ለምሳሌ አምስት ሺህ ሰዎችን የመገበው ምግብ እንዳልነበራቸው በማየት ነበር (ዮሐ. 6:1-13)። ከኢየሱስ ተአምራት አብዛኛዎቹ ድሆችን፣ ያልታደሉትን፣ የተናቁትንና የተጣሉትን፣ ወዘተ... ለመርዳት ከነበረው ፍላጎት አንጻር የተደረጉ ነበሩ።

4. ኢየሱስ በሰይጣን ላይ ያለውን ኃይል ለማሳየት ብዙ ጊዜ አጋንንትን ያወጣ ነበር። አጋንንት ከሰዎች በማስወጣት ኃይሉ ጥያቄ ለነበራቸው ፈረሳውያንን ያደረጋቸው ተአምራት ሰይጣንን ለማሸነፍና ድል ለመንሳት የመጣ መሆኑን እንደሚያሳዩ ነግሮአቸዋል (ሉቃ. 11:14-26)።

5. የኢየሱስ ተአምራት ንጉሥ በመካከላቸው የመኖሩ ማረጋገጫ ነበር። የእግዚአብሔር መንግሥት እንደ ቀረበች የሚያስረዳ ነበር (ሉቃስ 11:20)።

17ኛ ጥያቄ፡- በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ዛሬም ተአምራት ይፈጸሙ ዘንድ ከላይ ከተጠቀሱት ዓላማዎች የትኞቹ ምክንያቶች ትክክለኞች ሊሆኑ ይችላሉ?

ኢየሱስ ያደረጋቸውን ፈውሶችና ተአምራት ስንመለከት የሚከተለውን እንገነዘባለን።

1. ኢየሱስ ሰዎችን ለማስደነቅ ብሎ ተአምራትን አድርጎ አያውቅም። ሰዎች ምልክት ወይም ተአምራት ያደርግ ዘንድ በጠየቁት ጊዜ ፈቃደኛ ሳይሆን ቀርቷል (ማቴ. 12:38-39)። ኢየሱስ አምስት ሺህ ሰዎችን ከመገበ በኋላ እንደመጡት ዓይነት ሰዎች ለግል የሰግብግብነት ዓላማቸው ተአምራት ያደርግላቸው ዘንድ በፈለጉ ጊዜ ተአምራትን ለማድረግ ፈቃደኛ አልነበረም። ተአምራቱ ሕዝቡን ለማስገረምና ግርግር ለመፍጠር ሳይሆን ግልጽ የሆነ ዓላማ ነበራቸው።

2. ኢየሱስ በርካታ ሰዎችን በአንድ ጊዜ በተሰበሰቡበት ፈውሶ ከሆነም «ሁላችሁም ተፈውሳችኋል» ቢል ከሰንት አንዴ ነው የምንመለከተው። ፈውስ ባከናወነባቸው ጊዜያት ሁሉ አንድ በአንድ እንዳደረገ ነው። ይህ እንግዲህ ዛሬ በዘመናችን በርካታ ሰዎች በአንድ ጊዜ እንደ ተፈወሱ ከሚናገሩት ሰዎች አሳብ ተቃራኒ ነው።

3. ኢየሱስ ለፈውስ የገንዘብ ክፍያ የተቀበለበት ጊዜ ፈጽሞ አልነበረም። ፈውስን ለግል ጥቅሙ የተጠቀመበት ወቅትም ፈጽሞ አልነበረም።

4. ኢየሱስ ያደረጋቸው ተአምራቶች ፈውሶች በሙሉ ስኬታማ ነበሩ። አንድን ሰው ለመፈወስ ሞክሮ ያልተሳካበት ወይም ከፊል ፈውስ የሰጠበት ወቅት ፈጽሞ አልነበረም።

5. ተፈጥሮቹ ምንም እምነት እንደነበራቸው ሳይጠቅስ ኢየሱስ ሰዎችን የፈወሰበት ወቅት ነበረ። በእርግጥ ግልጽ የሆነ ተቃውሞና ያለማመን በነበረበት ስፍራ ፈውስን ከመፈጸም ተቆጥቧል። ነገር ግን ኢየሱስ ፈውስን አውጆ ያልተሳካበትና ለዚህም እምነት ጉድለት እንደ ምክንያት ያቀረበበት የለም። ስለዚህ ኢየሱስ ፈውስን ለመፈጸም ወይም ላለመፈጸሙ የእምነት ቅድመ-ሁኔታ አልነበረም። ነገር ግን አንዳንድ ጊዜ ለመፈወስ ፈቃደኝነቱ ቅድመ-ሁኔታ ይሆን ነበረ።

6. የኢየሱስ አገልግሎት ትኩረት የእግዚአብሔርን ቃል ማወጅ ነበር። ያደረጋቸው ተአምራት አብዛኞቹ ከነበረው የማስተማር አገልግሎት ጋር የተያያዙ ነበር። ተአምራቱ ትምህርቱን ያጠናክራሉት ነበር። ከትምህርቱ ውጭ የሚደረጉ አልነበሩም። ተአምራት በተለይ ደግሞ ፈውስ ኢየሱስ ለሕዝቡ የነበረው ፍቅር ተፈጥሮአዊ መግለጫዎች ነበሩ። ኢየሱስ ግን በማስተማር ላይ በማተኮር ሰዎች ከእግዚአብሔር ጋር ያላቸው ግንኙነት ትክክለኛ እንዲሆን ሞክሯል። ተአምራት አድራጊ በመባል እንዲታወቅ አይፈልግም ነበር። ደግሞ የእውነት አስተማሪ ከመባል ይልቅ ተአምራት አድራጊ የመባል ዝናው እየናረ ከመጣ ያንን አካባቢ ለቅቆ ይሄድ ነበር (ማር. 1:32-38)። እንዲያውም ለአንዳንዶች ያደረገላቸውን ተአምራት ለሌሎች እንዳይነግሩ አስጠንቅቆአቸው ነበር (ማር. 1:44)።

7. ኢየሱስ ያደረጋቸው ተአምራት መሢሕ መሆኑን የሚያረጋግጡ ቢሆኑም ሊያሳምኑ የቻሉት ጥቂት ሰዎች ብቻ ነበር። ተአምራት በራሳቸው ሰዎች በእርሱ ላይ እምነት እንዲኖራቸው ፈቃደኞች አላደረጉአቸውም። ይልቁኑ ሰዎች በራስ ወዳድነት መንፈስ እንዲከተሉት የሚያደርጉ ነበሩ (ዮሐ. 6:30-48)። ስለዚህ ሰዎች አስቸጋሪ ምርጫ ያደርጉ ዘንድ የሚያስገድድ ነገር ማድረግ ወይም አንድ ነገር ማስተማር ነበረበት። ለእነርሱ ከሚያደርግላቸው ነገር ይልቅ በማንነቱ ላይ በመመርኮዝ በልባዊ ውሳኔ መከተልን እንዲመርጡ ለማስገደድ የተአምራት አድናቆትን ከእነርሱ ማስወገድ ነበረበት። ተአምራትን አይተው ኢየሱስን የተከተሉ በስደት ጊዜ ለመፈርጠጥ የመጀመሪያዎቹ ነበሩ።

8. ኢየሱስ ካደረጋቸውና የሰዎችን ሥጋዊ ሕይወት ከለወጡት ተአምራት የደኅንነት ተአምር ከሁሉ የላቀ አስፈላጊ ነው። ባደረጋቸው ተአምራት ሰዎች ሲደነቁ ከማየት ይልቅ የእምነት እርምጃ ሲወስዱና በእርሱ ሲያምኑ ኢየሱስ የበለጠ ይደሰት ነበር (ሉቃስ. 10:21)።

18ኛ ጥያቄ፡- ሀ) ስለ ተአምራት ከኢየሱስ ሕይወት የምንመለከታቸው መርሆዎች ዛሬ ብዙ ሰዎች ከሚያስተምሩትና ከሚለማመዱት የሚለየው እንዴት ነው? ለ) የፈውስ አገልግሎት በሚኖርበት ጊዜ ዛሬ ተግባራዊ ልናደርጋቸው የሚገቡ፣ ከእነዚህ እውነቶች የመነጩ መርሆዎችን ዘርዝር።

የሐዋርያት ሥራና ተአምራት

ወደ ሰማይ ከማረጉ ጥቂት ቀደም ብሎ ኢየሱስ እርሱ ከሠራው ይልቅ የበለጠ እንደሚሠሩ ለደቀ መዛሙርቱ ነግሮአቸው ነበር (ዮሐ. 14:12)። ስለዚህ የሐዋርያት አገልግሎት የኢየሱስ አገልግሎት ተከታይ መሆኑ ነበር። ኢየሱስ ለሕዝቡ ሊያስተምራቸው ይፈልግ የነበረው ትምህርት ብቻ ሳይሆን ሊያደርጋቸው የነበሩትን ሥራዎች ወይም ተአምራት መቀጠል ነበረባቸው።

ነገር ግን እነዚህ ተአምራት አብላጫ የሚሆኑት በምን መንገድ ነበር? የተአምራቱ ብቃት ወይም መጠን የበለጠ እንደሚሆን የሚያመለክት ነገር የለም። በጥቂት ዳቦና አሣዎች አምስት ሺህ ሰው የመገበ ደቀ መዝሙር አንድም አልነበረም። ወይም በውኃ ላይ የተራመደ ደቀ መዛሙርት አልነበረም። ስለዚህ የኢየሱስ አባባል የተአምራቱ መጠን የበለጠ ይሆናል ማለቱ አልነበረም። ነገር ግን የበለጠ የሚሆኑበት በሁለት ሌሎች ምክንያቶች ነበር።

1. በቁጥር የበለጠ ይሆናሉ። ኢየሱስ አንድ ሰው ብቻ ሲሆን ሐዋርያት ግን አሥራ ሁለት ነበሩ። ስለዚህ በሐዋርያት አገልግሎት የሚፈጸሙት ተአምራት ኢየሱስ ከፈጸማቸው ተአምራት በቁጥር የላቁ እንደሚሆኑ ነበር።

2. ኢየሱስ ከፈጸማቸው ተአምራት ትልቅና የተስፋፋ እንደሚሆኑ ነበር። የኢየሱስ ተአምራት የተፈጸመው በከነዓን ምድር ብቻ ነበር። የኢየሱስ ደቀ መዛሙርት ተአምራት ግን ወንጌል በደረሰበት ስፍራ ሁሉ የሚደርስ ነበር። ጳውሎስ ለገላትያ ክርስቲያኖች ከእግዚአብሔር ዘንድ ብዙ ተአምራትን እንዳይ የጻፈላቸው ለዚህ ነበር (ገላ. 3:5)።

በሐዋርያት ሥራ መጽሐፍ የተጻፉትን ታሪኮች ለናነብ ተአምራት በተደጋጋሚ ተጠቅሰው እንመለከታለን። ጴጥሮስና ዮሐንስ በኢየሩሳሌም የነበረ አንድ ሽባ ፈውሰዋል (የሐዋ. 3:1-10)። ጳውሎስ አንድን ሰው ከሞት አሥነስቷል (የሐዋ. 20:7-12)። በአንድ ወቅት የጴጥሮስ ጥላው እንኳ ፈውሰን አምጥቶ ነበር (የሐዋ. 5:12-16)። የሚያስገርመው ነገር ግን ተአምራት ተዘውትረው መደረጋቸው የተጠቀሰ ቢሆንም በሐዋርያት ሥራ መጽሐፍም ሆነ በመልእክቶች ተአምራት የትኩረት ማዕከል አልነበሩም። ተአምራት ሁልጊዜ የተጠቀሱት በእግረ መንገድ ነበር። የትኩረት ማዕከሉ የወንጌል መሰበክና የሰዎች ማመን በዚህም ሥርጭት እየተስፋፋ የመሄዱ ጉዳይ ላይ ነበር።

19ኛ ጥያቄ፡- የሚከተሉትን ጥቅሶች ተመልከት። የሐዋ. 3:1-9፤ 5:12-16፤ 8:39፤ 9:17-18፤ 12:6-11፤ 16:16-18፤ 20:7-12። ሀ) በእነዚህ ስፍራዎች የተጠቀሱትን የተለያዩ ዓይነት ተአምራት ዘርዝር። ለ) እነዚህ ተአምራት የሚያሳዩት ምንን ነበር? ሐ) እነዚህ ተአምራት ኢየሱስ ከፈጸማቸው ተአምራት ተመሳሳይ የሆኑት ወይም የተለዩት በምን መንገድ ነበር? መ) ዛሬ ብዙ ሰዎች ከሚፈጽሙአቸው ተአምራት የሚለዩት በምን መንገድ ነው?

በሐዋርያት ሥራ መጽሐፍ በአጠቃላይና በመልእክቶች የሚከተሉትን እውነቶች ለመመልከት እንችላለን።

1. ተአምራት በደቀ መዛሙርት አገልግሎት በተደጋጋሚ የሚታዩ ክፍሎች ነበሩ።

2. ደቀ መዛሙርት ኢየሱስ ያደረገውን ያህል የተለያዩ ተአምራት አድርገዋል። እነዚህ ተአምራት የፈውስ፣ ሙታንን የማስነሣት፣ ከአጋንንት ቀንበር ነፃ የማድረግ፣ ወዘተ... ነበሩ።

3. ልክ እንደ ኢየሱስ የደቀ መዛሙርት አትኩሮት ተአምራትን በማድረግ ላይ ሳይሆን ቃሉን በመስበክ ላይ ነበር። ከፍተኛ ቁጥር ያለው ሕዝብ ለመሳብ ተአምራት አድራጊ ወይም ፈዋሽ ብሎ እራሱን የጠራ ደቀ መዛሙር አናገኝም። ሐዋርያት ተአምራት በሚፈጸሙበት ጊዜ የመተንፈስን ያህል እንደተለመደ ነገር አድርገው በመውሰድ ቢደረግም ባይደረግም ልዩነት እንደሌለ አድርገው ይቆጥሩ ነበር። የእነርሱንም ሆነ የሰዎችን አስተሳሰብ በተአምራት ላይ ከማድረግ ይልቅ በኢየሱስ ላይ አድርገው ነበር።

4. ያደረጉት ተአምራት ሐዋርያት የኢየሱስን ኃይል መውረሳቸውን የሚያሳይ ነበር። መልእክታቸው ከእግዚአብሔር እንደነበር ለሰዎች አረጋግጧል (ገላ. 3:5)።

5. ደቀ መዛሙርቱ ተአምራት ለማድረግ ችሎታቸው ከፍተኛ የተቀበሉበት ጊዜ ፈጽሞ አልነበረም። ጠንቋዩ ሰዎቻችን (የሐዋ. 8:9-24) በከፍተኛ ስግብግብነት ተሞልተው ሰዎችን ተአምራትን ለማስደረግ ይችላል ዘንድ መንፈስ ቅዱስን ለፈለገው ግደል የሚችልበት ኃይል እንዲሰጠው ሲጠይቅ ሊጥርስ እጅግ አጥብቆ ገሠጸው።

6. ሐዋርያት ይፈጸም ዘንድ ተናግረውት ያልተከናወነ ፈውስ ፈጽሞ የለም። ይልቁኑ ሐዋርያት አንድ ሰው እንዲፈወስ በሚናገሩበት ወቅት ኢየሱስ ሰውን ሲፈውስ እንደነበረው ሰዎች ወዲያውኑ ይፈወሱ ነበር። ፈውስ ደረጃ በደረጃ ስለመፈጸሙ ወይም በከፊል ስለመከናወኑ የሚጠቁም ነገር ፈጽሞ የለም።

7. በአንድ ሰው የመፈወስ ችሎታና ፈውስን በሚቀበል ሰው እምነት መካከል የቅርብ ግንኙነት ስለመኖሩ አመልካች የሆነ አሳብ ፈጽሞ አናገኝም። ሐዋርያት ተአምራት ለመፈጸም አለበው ተአምራቱ በሚደረግለት ሰው እምነት ግጣት ምክንያት ተአምራት ያልተፈጸመበትንም ሁኔታ ፈጽሞ አናገኝም።

8. ሐዋርያት ተአምራትን ለግል ጥቅማቸው አውለው አያውቁም። ሰዎችን ከበሽታቸው ለመፈወስ ያልቻሉበት ወቅት ነበር። ለምሳሌ ከጳውሎስ ጋር ለመሥራት ከመጡት ሰዎች አንዱ እስከ ሞት ድረስ ታሞ ነበር። ጳውሎስ ሊፈውሰው ቢፈልግ እንኳ አልቻለም ነበር (ፊል. 2:27)። ጳውሎስ እራሱም ታሞ በነበረበት ወቅት ለራሱ ፈውስን ሊያመጣ አልቻለም ነበር። ይልቁኑ ከነበረበት ችግር ጋር አብሮ በመቆየት ለዕለታዊ ብርታት በእርሱ ላይ

መታመን እንዳለበት እግዚአብሔር አሳወቀው (2ኛ ቆሮ. 12:7-10)። ደቀ መዛሙርት፣ ክርስቲያኖችን ሁሉ በጤንነት እንዲኖሩ በበሽታ ምክንያት እንዳይሞቱ የሚያደርግ ልዕለ ተፈጥሮአዊ ችሎታን መቀበላቸውን የሚያመለክት እንዳችሁ ነገር የለም። ክርስቲያኖች ወደ ቤተ ክርስቲያን በመምጣት ፈውስን ይቀዳጁ ዘንድ የተመቻቸ የፈውስ አገልግሎት ስለመኖሩ የተጻፈ እንዳችሁ ነገር አናገኝም። መንፈስ ቅዱስ በምድር ላይ ለሚኖሩ ሰዎች ተለምዶአዊ ከሆኑ እንደ በሽታ፣ ሞት፣ ድካም፣ ወዘተ... ከመሳሰሉ ነገሮች ሰዎችን ስለመከላከሉ የሚያመለክት አሳብ አናገኝም። የተፈወሱ ክርስቲያኖች ለመኖራቸው የሚያጠራጥር ነገር ፈጽሞ የለም። ክርስቲያኖች ከችግሮች ሁሉ ልዕለ ተፈጥሮአዊ በሆነ መንገድ ጥበቃ የሚደረግላቸው መሆኑን የሚያመለክት አሳብ ፈጽሞ አናገኝም። በጳውሎስም ሆነ በሌሎች ደቀ መዛሙርት ትምህርት ውስጥ ከእነዚህ እንዳቸውንም አናገኝም።

9. በሐዋርያት ሥራ መጽሐፍ ውስጥ ከምናገኛቸው የተአምራት ታሪኮች አብዛኛዎቹ በቤተ ክርስቲያን ምሥረታ የመጀመሪያዎቹ ዓመታት የተፈጸሙ ናቸው። የሐዋርያት ሥራ መጽሐፍ ታሪክ የሚያካትተው የመጀመሪያዎቹን 30 ዓመታት የቤተ ክርስቲያን ታሪክ ነው። ተአምራት በብዛት የሚታዩት አብያተ ክርስቲያናት ከተጠናከሩ በኋላ ሳይሆን በተመሠረቱ የመጀመሪያዎቹ ዓመታት ነው። ቤተ ክርስቲያን በሚገባ ከተመሠረተች በኋላ እንደ መጀመሪያዎቹ ዓመታት ተአምራት ለመቀጠላቸው የምናገኘው ማስረጃ በጣም አነስተኛ ነው። እንዲያውም የጥንት ቤተ ክርስቲያን ታሪክ ጸሐፊዎች እንደዘገቡት ከሐዋርያት ሞት በኋላ ከአስደናቂ ተአምራት አብዛኛዎቹ እንዳከተሙ ነው። ሆኖም ግን በየትኛውም የታሪክ ክፍል ውስጥ እግዚአብሔር ተአምራት ያደረገባቸው ጊዜያት አሉ።

የቤተ ክርስቲያን ታሪክን በምናስለበት ወቅት እግዚአብሔር ተአምራትን በብዛት ያደረገባቸው ሁለት ጊዜያት የነበሩ ይመስላል። በመጀመሪያ፣ ወንጌል ከዚህ በፊት ወዳልደረሰባቸው አዳዲስ ስፍራዎች በሚደርስበት ጊዜ እግዚአብሔር ኃይሉን ለመግለጥ ተአምራትን ያደርጋል። ባለፉት 70 ዓመታት ከአንዱ ጉዟ ወደ ሌላው ወንጌል በተስፋፋበት በደቡብ ኢትዮጵያ ይህ ተፈጽሟል። ሆኖም ግን ቤተ ክርስቲያን በሚገባ ከተመሠረተች በኋላ የተአምራቱ ቁጥር እየቀነሰ መጣ። እግዚአብሔር የተአምራቱ ቁጥር እየቀነሰ እንዲሄድ የሚፈቅደው ሰዎች እምነታቸውን በተአምራት ላይ እንዳያደርጉ ወይም እምነታቸውን ለማሳደግ ተአምራትን እንዳይሹ ነገር ግን እግዚአብሔርን መታመን እንዲማሩ ለማድረግ ይሆናል።

ሁለተኛ፣ ወንጌል ጠልቆ ቢገባም እንኳ ቤተ ክርስቲያን እየደከመች በምትሄድበት ስፍራ እግዚአብሔር ሌላ ትልቅ ሥራ ለመሥራት ሊዘጋጅ መንፈሱ በሥራ ላይ መሆኑን ለማሳየት ብዙ ጊዜ ተአምራትን ያደርጋል። በቤተ ክርስቲያን ታሪክ ውስጥ በሙሉ እምነት ከትውልድ ወደ ትውልድ እየተላለፈ ቢመጣ ሰዎች ለእግዚአብሔር ያላቸውን ፍቅር ያጣሉ። በኢየሱስ ላይ የሚደረግ እምነት ሥርዓት ብቻ ይሆናል። ከእግዚአብሔር ጋር የግል ግንኙነት አይኖርም። ይህን አደገኛ ሁኔታ ለመስብር እግዚአብሔር

ተአምራትን በማድረግና መንፈስ ቅዱስን በኃይል በመላክ ቤተ ክርስቲያኑን ያነቃል።

10. የጲጥሮስ ጥላና የጳውሎስ መሃረብ ፈውስን እንዳመጡ ተጽፎአል (የሐዋ. 5:15፤ 9:12)። እነዚህ ያልተለመዱ ክስተቶች የተጠቀሱበት ሁኔታ መንፈስ ቅዱስ በሐዋርያት ሥራ ወስጥ ፈውስን ለማምጣት ከተጠቀመበት ተለምዶአዊ መንገድ የተለየ እንግዳ ክስተት መሆኑን እንድንረዳ ያደርገናል።

11. በሐዋርያት ሥራም ሆነ በመልእክቶች ውስጥ በአንድም ስፍራ እንኳ ሐዋርያት ብዙ ሕዝብ በተሰበሰበበት ቆመው ለሁሉም ሰው ፈውስን ያወጹበት ጊዜ የለም። ግልጽ በሆኑ ስብሰባዎች ሰዎች ለመፈወስ ወደፊት ስለመምጣታቸው የሚያመለክት አንዳችም መረጃ አናገኝም። ደግሞም ሐዋርያት በቤተ ክርስቲያን ስብሰባ ላይ ሰዎችን እያንዳንዳቸውን ለመፈወስ የተለየ ጊዜ ስለመያዛቸውም የምንመለከተው ነገር ፈጽሞ የለም። ሐዋርያት በፈውስ ላይ ያተኮሩበት አንዳችም ጊዜ የለም። አትኩሮታቸው ወንጌልን በመስበክና በማስተማር ላይ ነበር። ለእነርሱ ተአምራትን ማድረግ የአገልግሎታቸው ትልቁ አካል አልነበረም። እግዚአብሔር አንድን ሰው ለመፈወስ ከፈለገ ፈውሱ እንዳይከናወን አይቃወሙም። ሆኖም ግን ተአምራትንና ፈውስን ፍለጋ አልተቅበዘበዙም፤ እግዚአብሔር ድንቀኛ በሆነ መንገድም እንዲሠራ ጥያቄ አላነሡም።

12. እግዚአብሔር የቤተ ክርስቲያን መሠረት ይሆኑ ዘንድ 12 ሐዋርያትን መረጠ። የእግዚአብሔር አገልግሎት ተለምዶአዊ አሠራር የተወሰኑ ሰዎችን ለይቶ ተአምራትንና ፈውስ እንዲያደርጉ ልዩ ኃይል በመስጠት ቢሆን ኖሮ ችሎታ ለአንድ ሰው ይሰጠው እንደነበር እንጠብቅ ነበር። ወንጌል እየተስፋፋ ሲሄድና ወንጌላውያንም ወደተለያዩ ስፍራዎች ሲሰራጩ ከመካከላቸው አንዳንዶቹ ከሌሎች ይበልጥ ተአምራት በማድረግ ላይ አትኩሮት ይሰጡ እንደነበር እንጠብቅ ነበር። ነገር ግን ፈውስን የማወጅ ኃይል የአንድ ሰው አገልግሎት ተደርጎ የተተኮረበትን ሁኔታ ግን ፈጽሞ አንመለከትም።

20ኛ ጥያቄ፡- ስለ ፈውስ አገልግሎቶችና መንፈስ ቅዱስ ከእነዚህ እውነቶች ጋር በተለመደ ሁኔታ እንዴት እንደሚሠራ ምን ልንማር እንችላለን?

እግዚአብሔር ፈውስን የሚሰጥባቸው የተለያዩ አሠራሮች

21ኛ ጥያቄ፡- ያዕ. 5:14-15 አንብብ። ሀ) በዚህ ክፍል በምታገኘው መሠረት የፈውስን ቅደም ተከተሎች አስፍር። ለ) ይህ የፈውስ አሠራር ለመፈወስ ኃይል እንዳላቸው ከሚናገሩት ሰዎች አሠራር ጋር እንዴት ይሄዳል?

እግዚአብሔር አሁንም ይፈውሳልን? አዎን። እግዚአብሔር በቀደሙት ዘመናት ተአምራትን እንዳደረገ ዛሬም ፈውስን የሚያካትቱ ተአምራትን ያደርጋል። እግዚአብሔር የፈውስ ሥራውን አቁሟል ማለት ስሕተት ነው። ነገር ግን እግዚአብሔር ሁልጊዜ ይፈውሳል ማለትም ስሕተት ነው። ኢየሱስ በከነዓን የነበሩትን በሙሉ እንዳልፈወሰና ደቀ መዛሙርትም

በአገልግሎታቸው የፈወሱት ያገኙትን ሰው ሁሉ እንዳልሆነ ዛሬም እግዚአብሔር ሰውን ሁሉ እንደሚፈውስ ማስረጃ ማቅረብ አንችልም።

ታዲያ እግዚአብሔር ዛሬ ፈውስን የሚያደርግበት ተለምዶአዊ መንገድ ምንድን ነው? ስንታመም ወይም የምንወደው ሰው ሊታመም ወይም በቤተ ክርስቲያን ያለ አንድ ሰው ሊታመም ምን ማድረግ አለብን? አዲስ ኪዳን የሚከተሉትን ነገሮች ያስተምራል።

1. በመጀመሪያ ስትታመም እግዚአብሔር ይፈውሰህ ዘንድ ጸልይ። እግዚአብሔር እየቀጣህ ያለው ያልተናዘዝኸው ኃጢአት እንዳለ እራስህን መርምር። ፈውስን እስኪሰጥህ ድረስ በትዕግሥት በመጠበቅ እግዚአብሔር በዚህ በሽታ ውስጥ ሊያስተምርህ የሚፈልገው ነገር ምን እንደሆነ ጠይቀው። በሽታ ብዙ ጊዜ እግዚአብሔር ልጆቹን ለማስተማር የሚጠቀምበት መሣሪያ ነው።

2. ወደ ሐኪም ወይም በሕክምና ሙያ ወደ ሠለጠነ ሰው በመሄድ ምርመራ አድርግ። እግዚአብሔር ያለ ምንም መድኃኒት ሊፈውስን ቢችልም እንኳ አእምሮአችንን በመጠቀም ውሳኔ ልናደርግና ተገቢውን የሕክምና እርዳታ ሊሰጠን ወደሚችል ሰው ልንሄድ ይገባናል። ለሕክምና ባለሙያዎች ችሎታንና ሥልጣናን የሰጠ እግዚአብሔር መሆኑን አስታውስ። እግዚአብሔር ፈውስን ለማምጣት መሣሪያው አድርጎ ሊጠቀምባቸው ይችላል። ነገር ግን እምነታችን በመድኃኒት ወይም በሰዎች ሳይሆን ፈውስን ለማምጣት በሰዎች በሚሠራ በእግዚአብሔር እንደሆነ መረዳት እጅግ አስፈላጊ ነው።

3. የሕክምና እርዳታ ፈውስን ሊያመጣ ካልቻለ በያዕ. 5 ላይ ያለውን መመሪያ ተከተል። የመፈወስ ስጦታ አለን ወደሚሉ ሰዎች አትሂድ። በምንታመምበት ወቅት እግዚአብሔር በቀጥታ ያላመለከተውን መንገድ ከመከተል መጽሐፍ ቅዱስ የሚለውን መከተል ይሻላል።

ሀ. የቤተ ክርስቲያን ሽማግሌዎችን ጥራ።

ለ. ከሽማግሌዎች ጋር በመሆን በእግዚአብሔር ፊት ንጹሕ ትሆን ዘንድ ራስህን መርምር። ብዙ በሽታዎች በቀጥታ የኃጢአት ውጤት ባይሆኑም እግዚአብሔር ያለመታዘዛችንን ለመቅጣት በሽታዎችን አንዳንድ ጊዜ ወደ ሕይወታችን ያመጣል። ኃጢአትን ካደረግን እግዚአብሔር ይፈውስን ዘንድ ከመጠየቃችን በፊት ተናዝዘን ንስሐ መግባት አለብን።

(ማስታወሻ፡-በሽታ ሁሉ የኃጢአት ውጤት ነው ከማለት እጅግ ተጠንቀቅ። ብዙ ጊዜ አይደለም። እግዚአብሔር ክፉዎችን የሚቀጣበት ጊዜ ቢኖርም እንኳ ብዙ ጊዜ እስከ መጨረሻው የፍርድ ቀን ድረስ ሳይቀጡ ይቆያሉ። ደግሞም እግዚአብሔር ኃጢአትን የሚያደርጉ ክርስቲያኖች አንዳንድ ጊዜ ቢቀጣም እንኳ ሁልጊዜ አይቀጣም (መዝ. [73]፡1-17)። እግዚአብሔር ልዩ በሆነ መገለጥ ችግሩን ካልጠቆመ በስተቀር በሰው

ሕይወት ውስጥ ንስሐ ያልተገባበት ኃጢአት እንዳለ የሚያውቁት ግለሰቦች እግዚአብሔር ብቻ ናቸው።

ሐ. ኃጢአትህን ከተናዘዝክ ወይም ሽማግሌዎች ነፃ መሆንህን ካረጋገጡልህ በኋላ ሽማግሌዎች ዘይት ቀብተው ይጸልዋል። ለምን ዘይት መቀባት አስፈለገ? ብዙ ክርስቲያኖች በዘይት ውስጥ የተለየ ነገር እንዳለ ስለሚያስቡ ዘይት መኖር አለበት፤ በዘይቱና እርሱ በሚወክለው ነገር አማካኝነት ፈውስ ያመጣል ያላሉ። ይህ ግን ሊሆን የሚችል ነገር አይደለም። በጥንት ጊዜያት ከሁሉ የተሻለና የታወቀ መድኃኒት ዘይት ነበር። በመዝ 23 ላይ እግዚአብሔር ራሳችንን በዘይት የሚቀባ እረኛ መሆኑ የተነገረው ለዚህ ነው። መቀባቱ ፈውስን ለማምጣት የታለመ ነበር። ዘይት መጠቀም ስሕተት ባይሆንም እንኳ ያዕቆብ የሚናገረው ጸሎትን ለበሽታው ተስማሚ ከሆነ መድኃኒት ጋር የማቀናጀት ጉዳይ እንደሆነ አምናለሁ።

መ. ሽማግሌዎች ዘይት ከመቀባት ጋር ሊጸልዋልህ ይገባል። ጸሎት ከመድኃኒት ወይም ከዘይት ጋር ሲቀናጅ እግዚአብሔር ይፈውሳል። ነገር ግን የሚፈውሰው ምንድን ነው? ፈውስን የሚያመጣው ዘይቱ ወይም መድኃኒቱ ብቻ ሳይሆን ጸሎቱም ጭምር ነው። ፈውስን የሚሰጥ እግዚአብሔር ነው።

ሠ. እግዚአብሔር እንደሚያደርግልህ ማመን አለብህ። የእምነት ጉድለት እግዚአብሔር እንዳይነካህና ፈውስን እንዳታገኝ ሊያደርግ ይችላል።

እግዚአብሔር ልዕለ-ተፈጥሮአዊ ፈውስ የሚሰጥበት መንገድ በቤተ ክርስቲያን ጸሎትና ለታመመው ሰው በሚሰጠው መድኃኒት ነው።

4. አንዳንድ ጊዜ እግዚአብሔር ለአንዳንድ ሰዎች የታመመ ሰው መፈውሱን የሚያውቅበት ወይም የሚያሳውቁበት ችሎታ ይሰጣቸዋል። ይህ የፈውስ መንፈሳዊ ስጦታ በመባል ተገልጿል።

በ1ኛ ቆሮ. 12፡9-10 ጳውሎስ ሁለት ተአምራዊ የሆኑ መንፈሳዊ ስጦታዎችን ጠቅሷል። የመጀመሪያው ተአምራት የማድረግ ሌላው ደግሞ የፈውስ ስጦታ ነበር። ከሌሎች መንፈሳዊ ስጦታዎች በተለየ ሁኔታ ለእነዚህ ሁለት ስጦታዎች ጳውሎስ የተጠቀመው የብዙ ቁጥር ማለትም የፈውሶችና ተአምራትን የማድረግ ስጦታዎች እያለ ነው። እንዲህ ያደረገው ለምን ነበር? እነዚህ መንፈሳዊ ስጦታዎች በሚሰጠው ሰው ላይ በተደጋጋሚ የመስጠቱንና እንደገና ተመልሶ የመወሰዱን ጉዳይ የሚያመለክት ይመስላል። አትኩሮቱ ሰው ላይ አይደለም። ይህ ስጦታዎች ተብሎ በብዙ የመጠቀሱ ጉዳይ የሚያመለክተው እግዚአብሔር አንድን ሰው ለመፈወስ ሲፈልግ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ላለ ሰው ያንን የታመመ ሰው ለመፈወስ ፈቃዱ እንደሆነ በመግለጥ የታመመው ሰው እንደሚፈወስ እንዲናገር ማድረጉን ነው። ይህ ስጦታ የተሰጠው ሰው ከተናገረ በኋላ ሰውዬው ይፈወሳል። ይህ የፈውስ ስጦታ ግን ከሰውዬው ሊወሰድ ይችላል። በሌላ ሰው ላይ ፈውስ እንዲያውጅ እግዚአብሔር እንደሚናገረው እስኪሰማው ድረስ ጊዜ ሊወስድ ይችላል።

በቤተ ክርስቲያን ያሉ የታመሙ ሰዎች ሁሉ እንደሚፈውሱ ለመናገር ችሎታ የለውም። ይልቁኑ ይህ ሰው የፈውስን ጉዳይ በተናጠል ሊመለከት ይገባዋል። በእያንዳንዱ ወቅት እግዚአብሔር አንድን ሰው እንደሚፈውስ እንዲናገር መንፈሱን ሊያነሣለት ይገባል። እግዚአብሔር ፈውስን ያመጣ ዘንድ በሚፈልግበት ጊዜ ሁሉ በአንድ ሰው እንደሚጠቀም ምንም ዋስትና የለም። ይህን ሊያደርግ ይችላል። ነገር ግን የፈውስ መልእክት ለማምጣት በሌላ ሰውም በቀላሉ መጠቀም ይችላል። ስጦታው የሚሰጠው ለቤተ ክርስቲያን እንጂ ለግለሰቦች አይደለም። (ማስታወሻ፡- የፈውስ መልእክት በአንድ ሰው በኩል መምጣቱ ከሰውየው ማንነት ወይም መንፈሳዊ ታላቅነት አድርገን መመልከት እንደሌለብን ማስታወስ እጅግ አስፈላጊ ግዴታ ነው። የሚፈውሰው እግዚአብሔር ብቻ ነው። ሰውዬው እግዚአብሔር የሚያደርገውን ለሕዝቡ ለማሳወቅ የሚጠቀምበት መሣሪያ ብቻ ነው። የመፈወስ ስጦታ ያለው ሰውዬው ነው ብለን ካሰብን እግዚአብሔርን ሳይሆን ሰውዬውን ማክበር ጀምረናል ማለት ነው።

22ኛ ጥያቄ፡- በዚህ ቀን ትምህርት መጀመሪያ ላይ እንደተመለከትነው ምሳሌ የፈውስ ስጦታ አለን የሚሉ ሰዎችን ለመረዳት ይህ መርህ እንዴት ይጠቅመናል?

እግዚአብሔር ፈውስን ካልሰጠስ? እራሳችንን መርምረን የመንፈስ ቅዱስን ሥራ የሚያግድ ኃጢአት እንደሌለ ካረጋገጥን በኋላ እንኳ ፈውስ ባይመጣልንስ? እግዚአብሔር እንደሚፈውስ በልባችን ፈጽሞ እያመንን እንኳ እግዚአብሔር ካልሠራና ፈውስን ካላመጣስ? መጽሐፍ ቅዱስ እንደምንፈወስ የሚሰጠን ዋስትና የለም። አንዳንድ ጊዜ እግዚአብሔር በተሰወረ ፈቃዱ በሽታና ሞት እንዲሆን ይፈቅዳል። የእግዚአብሔር ዓላማዎች ሁልጊዜ የምንረዳቸው አይደሉም። ነገር ግን ሁለት እውነቶችን እናውቃለን። በመጀመሪያ እግዚአብሔር ነገሮችን ሁሉ ይቆጣጠራል። ስለዚህ በሽታዎች እግዚአብሔር ሳያውቅ ድንገት የሚሆኑ አይደሉም። ሁለተኛ በሽታና ሐዘን እግዚአብሔር ሰዎችን የሚያስተምርባቸው ሁለት ትላልቅ መሣሪያዎች ናቸው። እግዚአብሔር ጳውሎስን የእግዚአብሔር ጸጋ በድካም ጊዜ በቂ እንደሆነ አስተምሮታል (2ኛ ቆሮ. 12:7-10)። ስለሆነም በሽታ እግዚአብሔር እጅግ አስፈላጊ የሆኑ መንፈሳዊ ትምህርቶችን ለእኛ የሚያስተምርበት መሣሪያ ነው።

ደግሞ በጸሎት መትጋት አለብን። እግዚአብሔር ጸሎታችንን እስኪመልስ ወይም ጥያቄያችንን እንደማይመልስ ነገር ግን በዚያ ሁኔታ ውስጥ እንኖር ዘንድ ችሎታን እንደሚሰጠንና ለክብሩ እንደሚጠቀምበት ዋስትና አለክናገኝ ድረስ ጸሎታችንን መቀጠል አለብን።

ስለ ተአምራትና ፈውሶች የሚሰጡ የተሳሳቱ አሳቦች።

ተአምራትና ፈውሶች በዚህ ዘመን ሰላላቸው ሚና ሁልጊዜ አክራካሪ አሳቦች ይነሣሉ። የሚያሳዝነው ነገር ብዙ ጊዜ ክርስቲያኖች በአንድ አቅጣጫ ማክረራቸውና ሰዎች የእነርሱን አመለካከት እንዲቀበሉ ለማስገደድ

መዋከራቸው ነው። አድማችንን በትሕትና መያዝ አለብን። ሆኖም ግን እንደማምነው ምንም መጽሐፍ ቅዱሳዊ መሠረት የሌላቸውና ልንርቃቸው የሚገቡን እንዳንድ ትምህርቶች አሉ።

1. ስለ መንፈስ ቅዱስ በምናደርገው ጥናት በተደጋጋሚ እንደተመለከትነው ተአምራትንና ፈውሶችን በተመለከተ ያሉት ከፍተኛ ችግሮች ወደ ከረሩ አቅጣጫዎች መሄድ ነው። አንደኛው የከረረ አድም እግዚአብሔር ፈውስን ለማምጣት ሰዎችን ዛሬ አይጠቀምም የሚል ነው። ከሐዋርያት ሞት በኋላ እግዚአብሔር ፈውስን መስጠት አቋግሏል ማለት ወይም ዛሬ የምንመለከታቸው ፈውሶች ሁሉ ከዲያብሎስ ናቸው ወይም እውነተኛ ያልሆኑ ማስመስያዎች ናቸው ማለት አደገኛ ነው። ከሐዋርያት ሞት ወይም አዲስ ኪዳን ተጽፎ ካለቀ በኋላ ተአምራት ቆመዋል የምንልበት ምንም መጽሐፍ ቅዱሳዊ መሠረት የለንም። እንደዚህ ዓይነት ዐረፍተ ነገር በራስ አመለካከት የመንፈስ ቅዱስን ሥራ ለመቆጣጠር መፈለግን የሚያመለክት ነው። የመንፈስ ቅዱስን አገልግሎት በመገደብ በአንድ መንገድ ብቻ ይሠራል ከማለት መጠንቀቅ አለብን።

2. ወደ ሌላኛው የከረረ አድም ስንሄድ ሁልጊዜ ፈውሶችንና ተአምራትን መፈለግ ደግሞ አደገኛ ነው። ብዙ ክርስቲያኖች በፈውሶች እጅግ ይደነቃሉ። ወደ ስብሰባዎች የሚሄዱት የእግዚአብሔርን ቃል ለመማር መሆኑ ብዙ ሳይቆይ ይቀርና በመንፈስ ቅዱስ ለመዝናናት ይሆናል። መንፈስ ቅዱስ ፈውስን እንዲያደርግ ይፈልጋሉ። አንዳንድ ጊዜም ፍላጎታቸው የማስገደድ ያህል ነው። ከእንደዚህ ዓይነት ክርስቲያኖች አብዛኛዎቹ እነርሱ በፈለጉት መንገድ እግዚአብሔር ተአምራትን ሳያደርግ ሲቀር እምነታቸውን ይተዋሉ።

3. ሌላው አደጋ እምነታችንን በእግዚአብሔር ላይ ከማድረግ ይልቅ በተአምራት ላይ ማድረጋችን ነው። ተአምራትን ያለማድረግ መፈለግ የሰውን እምነት ለማሻሻሉ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ያለው ማረጋገጫ አነስተኛ ነው። ታላላቅ ተአምራት በተፈጸሙባቸው ጊዜያት (እስራኤላውያን በምድረበዳ በነበሩበት ጊዜ፣ በኤልያስ፣ በኤልሳዕ ወይም በኢየሱስ ዘመን ብዙ ሰዎች እጅግ በርካታ ተአምራት እየተመለከቱ እንኳ ለማመን ፈቃደኞች አልነበሩም። ወይም ለጊዜው እጅግ ይደነቁና ወዲያውኑ እግዚአብሔርን ከመከተል ይልቅ በራሳቸው አሳብ ይንዙ ነበር። በሕይወት ከምንማራቸው እጅግ ጠቃሚ ከሆኑ ትምህርቶች አንዱ ለማመናችን የሚታይ ውጫዊ ችሮታ ሳንፈልግ እግዚአብሔርን መከተል መማር ነው። የተስፋይቱን ምድር እንዳልወረሰው እንደ አብርሃም የእግዚአብሔር የተስፋ ቃሎች በሙሉ ወደሚፈጸሙበት ወደ ዘላለም ዓይኖቻችንን በማተኮር መማር አለብን (ዕብ. 11:8-10+16)።

4. «እግዚአብሔር በሽታዎችን ሁሉ ይፈውስ ዘንድ ቃል ገብተዋልና።» ይህ አሳብ በክርስቲያኖች መካከል በከፍተኛ ደረጃ የተሳሳተ መረዳትን ያስከተለ ጉዳይ ነው። በአዲስ ኪዳን የጳውሎስ ወዳጆች ታመው ጳውሎስ ፈውስን ሊያመጣላቸው ያልቻለበት ጊዜያት ነበሩ። (ለምሳሌ አፍሮዲጡ (ፊልጵ. 2:27)፣ ጢሞቴዎስ (1ኛ ጢሞ. 5:23)፣ ጥሮፊሞስ (2ኛ ጢሞ.

4:20)፥ ጳውሎስ እራሱም (ገላ. 4:13-14)። ስለዚህ እግዚአብሔር ፈውስን ሁሉንም እንደግደገው ግልጽ ነው። እግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ እንድትናገር በልብህ ሳያስቀምጥ አንድ ሰው እንደሚፈወስ መናገር የአጉል መተማመን ኃጢአት ነው። የእግዚአብሔር መንገዶች ዓላማዎች ከእኛ የራሱ ናቸው። እግዚአብሔር ሊፈውስ እንደሚችል እናውቃለን፤ ደግሞ ይፈውስ ይሆናል። ነገር ግን አንድ ሰው እንደሚፈወስ እግዚአብሔር ካልነገረን ይፈወሳል ብሎ መናገር ስሕተት ነው። እግዚአብሔር ልጆቹ በሕመም እንዲሰቃዩ ደግሞም እንዲሞቱ ብዙ ጊዜ ይፈቅዳል። ነገር ግን የትንሣኤ ዋስትና ስላለን በሽታና ሞት ለክርስቲያን ቋሚ ችግሮች እንዳልሆኑ እናውቃለን።

5. ክርስቲያኖች ለታመመ ሰው ሊናገሩት የሚችሉት እጅግ ዘግናኝና ጉጂ አባባል አንዱ «ያልተፈወሰከው እምነት ስለሌለህ ወይም በሕይወትህ ኃጢአት ስላለ ነው» የሚል ነው። ይህ አባባል ከፊል እውነት አለው። የእምነት ግንባታ ወይም የኃጢአት በሕይወታችን መኖር ፈውስ እንዳንቀበል ሊያገደን ይችላል። እነዚህ ፈውስ ላለመኖሩ አንደኛዎቹ ምክንያቶች ናቸው። ነገር ግን ብቸኛዎቹ ምክንያቶች አይደሉም። ብዙ ሰዎች ለመፈወስ እምነት እያላቸው አይፈወሱም። ብዙ ሰዎች ንስሐ ያልገቡበት ኃጢአት በሕይወታቸው ባይኖርም ፈውስን ግን አይቀበሉም። ስለዚህ አንድ ሰው ፈውስን ያልተቀበለው በኃጢአት ወይም ባለግመን ምክንያት መሆኑን እግዚአብሔር በልዩ ሁኔታ ካልተናገረህ በስተቀር በጭራሽ በጭራሽ በጭራሽ ያልተፈወሰከው በኃጢአት ባለግመን ምክንያት ነው አትበል። የሰውን ልብ የሚያውቅ እግዚአብሔር ብቻ ስለሆነ የፍርድን ቃል መናገር ተገቢ አይደለም። እግዚአብሔር እንደ እምነታችን ለመሥራት የተወሰነ አይደለም። ኢየሱስ እምነት እንደነበራቸው ምንም ምልክት የማይታይባቸውን ሰዎች ፈውሷል።

6. ሌላው አባባል « መንፈስ ቅዱስን ተአምራት እንዲያደርግ ላዝዘው እችላለሁ-እኔም ካለኝ ይህን ለማድረግ አያቅተኝም» የሚል ነው። ግንም ሰው መንፈስ ቅዱስን ተአምራት ያደርግ ዘንድ ለማዘዝ አይችልም። መንፈስ ቅዱስ እግዚአብሔር ነው። አንድን ነገር እንዲያደርግልን ለማስገደድ ፈጽሞ መሞከር የለብንም። እርሱ ጌታ ነውና ለእርሱ ተገዝተን መኖር አለብን። በማንኛውም ወቅት መንፈስ ቅዱስ ቢሠራ የተደረገው ነገር በእርሱ ምሕረት እንጂ የሚገባን ስለሆንን አይደለም። የሚፈጸመው የተአምራት መጠን በእምነት መጠን አይደለም። ግንኛውም ተአምራት በእግዚአብሔር ግንነት መጠን ላይ የሚወሰን ነው። እንደ ክርስቲያን የምናገለግለው ታላቅ አምላክ ስለሆነ ወደ እርሱ ከተመለከትን ሁሉንም ከግምታችን በላይ በሆኑ መንገዶች ይሠራል።

7. «እግዚአብሔር አንድ ሰው እንደሚፈወስ እናገር ዘንድ መብት ከሰጠኝ ሁሉም ሰው ይፈወስ ዘንድ የመናገር ኃይል አለኝ ግለት ነው። ስለዚህ ትላልቅ የአደባባይ ስብሰባዎችን በማዘጋጀት ሁሉንም ሰው መፈወስ አለብኝ» የሚል አመለካከትም አለ። እግዚአብሔር ለአንድ ሰው ብዙ ሰዎችን የመፈወስ ኃይል እንደ ሰጠ መጽሐፍ ቅዱስ የትም ቦታ አያመለክትም።

ኢየሱስም እንኳ የተሰበሰቡትን ሰዎች በሙሉ የፈወሰበት ጊዜ አንዴም አልነበረም።

8. «እግዚአብሔር ደረጃ በደረጃ ይፈውሳል። አሁን በከፊል ይፈውሰኛል። ጸሎቴን በቀጠልኩ ቁጥር የበለጠ እየተፈወሰኩ እሄዳለሁ።» በአንድ በኩል እግዚአብሔር ይህን ያደርግ ዘንድ የሚያግደው የለም። ነገር ግን እንዲህ ዓይነት ሰውን ደረጃ በደረጃ የመፈወስ አሠራር መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የለም። እግዚአብሔር አንድን ሰው እንደ ፈወሰ ተናግሮ ፍጹም ያልዳነበት ወቅት የለም። እንደዚህ ዓይነት ልምድ ፈጽሞ ስላልነበረ እንደዚህ ይሆናል ብለን ከመናገር መቆጠብ አለብን።

23ኛ ጥያቄ፡- ሀ) በአሁኑ ጊዜ ባሉ ቤተ ክርስቲያኖች ከላይ ከጠቀስናቸው የተሳሳቱ አመለካከቶች የትኞቹ ዘወትር ይንጸባረቃሉ? ለ) በከፊል እውነት የሚሆኑት በምን ዓይነት መንገድ ነው?

24ኛ ጥያቄ፡- ሀ) የቤተ ክርስቲያን መጋቢ ነህ። ከአባላትህ አንዱ ታምጧል እንበል። በዚህ ትምህርት የተጠቀሱትን መርሆዎች በመጠቀም ምን እንደምታደርግ አስረዳ። ለ) በዚህ ቀን መጀመሪያ ትምህርታችን ላይ የተመለከትነውን ታሪክ ተመልሰህ አስብ። በጉባኤው ላይ ስለ ተፈጸመው ነገር ምን ታስባለህ? ሐ) ዛሬ በተሰጠው ትምህርት አገላለጽ ስለ ፈውስ ስብሰባዎች ምን ታስባለህ? መ) ስለ ፈውስ አገልጋዮች ምን ታስባለህ?

ሦስተኛ ቀን፡-

የመንፈሳዊ ስጦታዎች ትምህርት ማጠቃለያ

25ኛ ጥያቄ፡- በ1ኛ ቆሮ. 14፡1 ላይ ታላላቅ መንፈሳዊ ስጦታዎችን በብርቱ እንድንፈልግ ተነግሮናል። ሀ) ታላላቅ ስጦታዎች እንደሆኑ የምታምናቸውን ጥቀስ። ለ) ከእነዚህ ስጦታዎች አንዱን በማግኘት ምን ለማድረግ የምትችል ይመስልሃል?

ታላላቅ ስጦታዎችን እንዴት መፈለግ እንችላለን?

እግዚአብሔር ለቤተ ክርስቲያን ከሰጠው ውድ ስጦታዎች አንዳንዶቹ መንፈሳዊ ስጦታዎች ናቸው። በእነዚህ ስጦታዎች ቤተ ክርስቲያን በውስጧ ያሉትንና ዓለምን ታገለግላለች። መንፈሳዊ ስጦታዎች ቤተ ክርስቲያን የኢየሱስ እጆች፣ አፎችና፣ እግሮች ሆና እንድታገለግል ያደርጋሉ። መንፈሳዊ ስጦታዎች በሙሉ እጅግ አስፈላጊዎች ናቸው። ከመንፈሳዊ ስጦታዎች አንዳንዶቹ እንኳ ቢጐድሉ ብዙ ሳይቆዩ ቤተ ክርስቲያን መፍገምገምና መንፈሳዊ ትጋቷን መጣል ትጀምራለች። ነገር ግን ከሌሎች የላቁና የተሻሉ እግዚአብሔር በልባችን ሸክምን ካኖረ የበለጠ ልንፈልጋቸው የሚገቡ አንዳንድ መንፈሳዊ ስጦታዎች እንዳሉ ተነግሮናል። በእግዚአብሔር ዓይን ከሌሎች የላቁ የሚባሉ መንፈሳዊ ስጦታዎች የትኞቹ መሆናቸውን እንዴት እናውቃለን? አስታውሱ መፈለግ ያለብን በሰው ዓይን የላቁ የሚባሉ መንፈሳዊ ስጦታዎችን አይደለም። ሰው ትኩረት የሚያደርገው ታላቅና

መንፈሳዊ በሚመስል ውጫዊ ነገር ላይ ነው። እኛ ብዙ ጊዜ የምንፈልገው አስደናቂ የሆኑ ነገሮችን ነው። እግዚአብሔር ታላቅ የሚለው ግን ብዙ ጊዜ እኛ ከምንለው የተለየ ነው።

አንድ መንፈሳዊ ስጦታን ታላቅ የሚያደርጉት ነገሮች ምንድን ናቸው? መንፈሳዊ ስጦታዎች የሚሰጡት ለጋራ ጥቅም መሆኑን ካስታወስን ታላላቆቹ መንፈሳዊ ስጦታዎች የክርስቶስን አካል ለማንጽ ከሁሉም በላይ የሚጠቅሙት ናቸው። ጳውሎስ በልሳን ከመናገር ስጦታ ትንቢት እንደሚበልጥ የተናገረው ለዚህ ነው። በቤተ ክርስቲያን ለሚገኙ ሁሉ የበለጠ የሚጠቅም ስለሆነ የተሻለ ነበር። መጽሐፍ ቅዱስ ከሁሉ የላቁ ስጦታዎች የሚላቸው ሦስት ስጦታዎች አሉ።

1. ወንጌልን እንዲሠራጭና ቤተ ክርስቲያን እንድትቆረቆር የሚያስችሉ መንፈሳዊ ስጦታዎች (ሐዋርያነትና ወንጌላዊነት)። እነዚህ ስጦታዎች ቤተ ክርስቲያን እንድትስፋፋ የባሕል ልዩነት ሳያገዳት ወንጌል ወዳልደረሰባቸው ሥፍራዎች ወንጌልን እንድታዳረስ ያስችሏታል።

26ኛ ጥያቄ፡- ይህ ስጦታ በቤተ ክርስቲያን እንዴት እየተፈጸመ እንዳለ ምሳሌ ስጥ። ይህ ስጦታ እጅግ ጠቃሚና ፍጹም የማይታለፍ ስጦታ የሆነው ለምንድን ነው?

2. ቤተ ክርስቲያን አባላት በእግዚአብሔር ቃል እውቀትና በቤተ ክርስቲያንና በማኅበረሰባቸው መካከል እግዚአብሔርን በማገልገል ችሉታ እንዲያድጉ የሚረዱ ስጦታዎች (የማስተማር፣ የትንቢት፣ የሰብከት)።

3. ለቤተ ክርስቲያንና ለጎስጂላ ሰዎች ሥጋዊ ችግሮች ክብካቤ ለመስጠት የሚረዱ ክርስቲያናዊ ፍቅርን የሚያንጸባርቁ መንፈሳዊ ስጦታዎች (ፈውስና ምሕረት ማድረግ)

27ኛ ጥያቄ፡- እነዚህ ሦስት ዓይነት ስጦታዎች ለቤተ ክርስቲያን አስፈላጊ የሆኑት ለምንድን ነው?

በልሳናት መናገር፣ የተነገረውን መተርጎም፣ ተአምራትን ማድረግና አስተዳደር ወዘተ... ለእነዚህ ዋነኛ የመንፈሳዊ ስጦታዎች ድጋፍ ሰጭ ናቸው። አስፈላጊ ቢሆኑም እንኳ ከሁሉ የላቁ ስጦታዎች ግን አይደሉም። እነዚህ ስጦታዎች ብዙ ጊዜ ድንቀኛ ቢሆኑም እንኳ ቤተ ክርስቲያን መሠረቶች ግን አይደሉም። ያለ ዋነኞቹ ስጦታዎች ቤተ ክርስቲያን ልትኖር አትችልም። እነዚህ ስጦታዎች ባይኖሩአትም እንኳ ቤተ ክርስቲያን ያለማድረግ መሥራትና ዓላማዋን መፈጸም ትችላለች። ለሌሊት እጅግ አስፈላጊ ባልሆኑ አንዳንድ ስጦታዎች ላይ ስናተኩር ውስጣዊ አላባችንን ልንመረምር ይገባል። መንፈሳዊ ስጦታዎችን የምንፈልገው በእርግጥ በተሻለ ሁኔታ ለማገልገል ነውን? ወይስ በትዕቢትና በኩራት እራሳችንን ለመገንባት ነው?

ታላላቅ ስጦታዎችን እንዴት እናገኛለን?

1. መንፈሳዊ ስጦታዎችን እርሱ እንደ ፈለገ ማከፋፈል የመንፈስ ቅዱስ ሉዓላዊ ደስታ መሆኑን ማስታወስ አለብን። ሆኖም ግን እግዚአብሔር ከሰጠን መብቶች አንዱ መንፈሳዊ ስጦታን ይሰጠን ዘንድ መንፈስ ቅዱስን መጠየቅ ነው። ውስጣዊ ዓላማችን ትክክል ከሆነ ብዙ ጊዜ መንፈስ ቅዱስ ጥያቄዎቻችንን ይመልሳል።

2. ወደ ቤተ ክርስቲያንና ወደ ዓለም ችግሮች መመልከት አለብን። ለእነዚህ ችግሮች በሚያስፈልጉ መፍትሔዎች ላይ በመመሥረት ከሁሉ በላይ አስፈላጊ የሆኑ ስጦታዎች የትኞቹ እንደሆኑ እንገመግማለን።

3. ልባችንን በጥንቃቄ መመርመር አለብን። በአንድ ነገር ለመሳተፍ እግዚአብሔር ፍላጎትን ሰጥሃልን? መንፈስ ቅዱስ ይህን ፍላጎትህን ተጠቅሞ የላቀ ስጦታን እንድትሻ እያደረገህ ነውን?

4. አንድ ስጦታ የምንፈልግበት ውስጣዊ ዓላማችን ምንድን ነው? መንፈሳዊ ስጦታዎችን የተቀበልን ቢሆንና ትክክለኛ ዓላማ ባይኖረን ፍጻሜያችን ቤተ ክርስቲያንን መጉዳት ይሆናል። ለምሳሌ አንዳንድ ሰዎች የመጋቢነት አገልግሎት ለመያዝ የሚፈልጉት ከዚህ ኃላፊነት የሚገኘውን ክብር ለመውሰድ ነው። በዚህ መንፈስ መጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ቤት ቢገቡና ከዚያም በቤተ ክርስቲያን ውስጥ አገልግሎት ማካሄድ ቢጀምሩ የቤተ ክርስቲያን አገልጋይ ከመሆን ይልቅ ሥልጣናቸውን የሚጭኑ አምባገነን ገዢዎች በመንጋው ላይ ይሆናሉ። በቤተ ክርስቲያን ውስጥ የእግዚአብሔርን መንጋ እያጠፋ ያሉ እንደነዚህ ዓይነት መሪዎች በብዛት አሉ። መንፈሳዊ ስጦታዎችን በምንፈልግበት ወቅት ሊኖረን የሚገባ ብቸኛ ትክክለኛ ዓላማ እግዚአብሔርንና ቤተ ክርስቲያንን በተሻለ መንገድ ማገልገል መሆን አለበት። እራሳችንን ሳይሆን ሌሎችን ለማነጽ መጣር ይገባናል።

5. እግዚአብሔር አስፈላጊውን መንፈሳዊ ስጦታ ይሰጥህ ዘንድ በጸሎት ጠይቀው። እግዚአብሔር ጸሎትህን እንደመለሰ አድርገህ እስከምታምን ድረስ መጸለይህን ቀጥል። እግዚአብሔርን በጸሎት በምትጠይቀው ጊዜ፡ «እኚ» ወይም «እምቢ» የሚል መልስ ሊሰጥህ መብት እንዳለው አስታውስ። እግዚአብሔር ለጸሎት ጥያቄህ የሰጠው መልስ አይሆንም ከሆነ ሌላ የተሻለ ዕቅድ ለሕይወትህ ስላለው ብቻ ነው።

6. ያንን መንፈሳዊ ስጦታ ላለው ሰው ሥልጣን እራስህን አስገዛ። ከእርሱ ወይም ከእርሷ ተማር። በእርሱ አመራር በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ማገልገል ጀምር። ያ ሰው እግዚአብሔር ይህን ስጦታ ሰጥቶህ እንደሆነና እንዳልሆነ ሊያረጋግጥህ ይችላል።

28ኛ ጥያቄ፡- ሀ) እጅግ አስፈላጊ መንፈሳዊ ስጦታዎች ተብለው ከላይ የተዘረዘሩትን መንፈሳዊ ስጦታዎች ተመልከት። በቤተ ክርስቲያናችሁ ውስጥ ከእነዚህ ስጦታዎች መካከል በጣም የሚፈለጉት ወይም የሌሎት ስጦታዎች የትኞቹ ይመስሉሃል? ለ) ከእነዚህ መንፈሳዊ ስጦታዎች እግዚአብሔር እንድትሳተፍባቸው የሚፈልገው የትኞቹ ይመስሉሃል? ከላይ የተመለከቱት

ቅደም ተከተሉች እነዚህን ስጦታዎች ለመጠቀም እንድትጀምር እንዴት ይረዱሃል?

መንፈሳዊ ስጦታዎቻችንን እንዴት እናውቃለን?

ክፍሌ በማደግ ላይ ያለ ክርስቲያን ነበር። ክርስቲያን ከሆነ አንድ ዓመት ሆኖታል። ሌላ ክርስቲያን ደቀ መዝሙር እያደረገው ሲሆን ያለማቋረጥ ወደ ቤተ ክርስቲያን ይሄድ ነበር። ክፍሌ + እግዚአብሔር በቤተ ክርስቲያን ውስጥ እንዲሳተፍ እንደሚፈልግ ተገነዘበ። ወጣቶች በሙሉ በመዘመራን ቡድን ውስጥ መግባት ይፈልጉ ነበር። ከዚህ ውጭ ግን በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ለማገልገል ብዙ ዕድል ያለ አይመስልም ነበር። አንድ ቀን ክፍሌ ከሽማግሌዎች ወደ አንዱ በመሄድ «በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ለመሥራት እፈልጋለሁ! ምን ማድረግ እችላለሁ?» በማለት ጠየቀ።

29ኛ ጥያቄ፡- ሀ) ሽማግሌ ብትሆን ኖሮ ለክፍሌ የምትሰጠው መልስ ምን ይሆን ነበር? ለ) በቤተ ክርስቲያን ምእመናንን ሁሉ በአገልግሎት እንዲሳተፉ ማድረግ ጠቃሚ የሆነው ለምንድን ነው? ሐ. አንድ የቤተ ክርስቲያን መሪ ምእመናኑ መንፈሳዊ ስጦታዎቻቸውን እንዲያውቁ ለማድረግ እንዴት አብርክተው መሥራት ይችላል? መ) መንፈሳዊ ስጦታዎችህ የትኞቹ እንደሆኑ ታምናለህ? ሠ) መንፈሳዊ ስጦታዎች እነዚያ እንደሆኑ እንዴት ታውቃለህ?

ሰዎች ብዙ ጊዜ በሕይወታቸው ትግል ከሚገጥሙባቸው ጥያቄዎች አንዱ መንፈሳዊ ስጦታዎቻቸው የትኞቹ እንደሆኑ የመወሰን ጉዳይ ነው። ብዙ ክርስቲያኖች በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ከመሳተፍ የሚታቀቡት መንፈስ ቅዱስ የሰጣቸውን ስጦታዎች ባለማወቃቸው ነው። ሌሎች ክርስቲያኖች ደግሞ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ማምለክን ብቻ ይፈልጋሉ። ወደ ቤተ ክርስቲያን በመምጣት መዝሙር ይዘምራሉ። ደግሞም የእግዚአብሔርን ቃል ይሰማሉ። ነገር ግን በሌሎች ነገሮች ለመሳተፍ ፈቃደኛ አይደሉም። በሁለቱም መንገዶች ቢሆን መንፈስ ቅዱስ የሰጣቸው መንፈሳዊ ስጦታዎች አገልግሎት ላይ አልዋሉም።

እንደዚህ ዓይነት አመለካከት ቢያንስ ሁለት አሉታዊ ውጤቶች አሉት፡-

1. ግለሰቡ የበሰለ መንፈሳዊ ክርስቲያን ሆኖ ለማደግ አይችልም። በኤፌ. 4፡12-13 የመንፈሳዊ ስጦታዎቻችን አጠቃቀም ከመንፈሳዊ እድገታችን ጋር በቅርብ የተያያዘ መሆኑን እናነባለን። መንፈሳዊ ስጦታችንን ካልተጠቀምን ራስ ወዳድ ወደ መሆን እናዘነብላለን። በራሳችን ዕቅድ ላይ ብቻ በማተኮር ሰዎችን በእምነታቸው ያድጉ ዘንድ እንዴት እንደምንረዳቸው ሳናስብ እንቀራለን። በኃላፊነት ከመሳተፍ ይልቅ በመገልገል ብቻ የምንረካ ከሆነ ባለመሳተፋችንና እግዚአብሔር የሰጠንን ስጦታዎች ባለመጠቀማችን እምነታችን አያድግም።

30ኛ ጥያቄ፡- በቤተ ክርስቲያን ስላሉ አባላት አስብ። አብዛኛዎቹ መንፈሳዊ ስጦታዎቻቸውን በመጠቀም በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ይላታሉ? ካልተላታሉ ለምን?

2. ቤተ ክርስቲያን መሆን ያለባትን ያህል ስኬታማ አትሆንም። ጳውሎስ ብዙ ጊዜ ቤተ ክርስቲያንን ከአካል ጋር እንደሚያወዳድር ትዝ ይልሃል። በክርስቶስ አካል ውስጥ ሰዎች የተለያዩ ክፍሎችን እንዲይዙ የሚያደርጉአቸው እነዚህ መንፈሳዊ ስጦታዎች ናቸው። ስለዚህ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ያሉ ሰዎች መንፈሳዊ ስጦታቸውን ካልተጠቀሙ አካሉ እንደታመመ ወይም ጎዶሎ እንደሆነ ያህል ነው። ለምሳሌ እግዚአብሔር በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ላሉ ሰዎች የወንጌላዊነት ስጦታ እንደሰጠ እናስብ። ወንጌሉን ወዳልጸኑ ሰዎች የሚያደርሱ ስለሆነ የቤተ ክርስቲያን «እግሮች» ናቸው እንበል። እነዚህ ሰዎች ስጦታቸውን ተጠቅመው በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ካልተላታሉ ቤተ ክርስቲያን እግር አልባ እንደሆነች ይቆጠራል። ቤተ ክርስቲያን አካል ጎዶሎ ሆነች ማለት ነው።

ነገር ግን በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ሌላ ችግርም አለ። መንፈሳዊ ስጦታቸው ባልሆነ አገልግሎት ውስጥ የሚላታሉ ብዙዎች አሉ። የማስተማር ስጦታ የሌላቸው ሰዎች በእሑድ ትምህርት ቤት ለማስተማር ይሞክራሉ። ወይም የወንጌላዊነት ስጦታ የሌላቸው ሰዎች በወንጌላዊነት ይመደባሉ። ይህ የሚሆነው ለምንድን ነው?

1. አንዳንድ ጊዜ ሰዎች ከዚህ ሥልጣን ጋር የሚመጣውን ክብር ስለሚፈልጉ ነው። በቤተ ክርስቲያን ያሉ ሰዎች ታዋቂ ወንጌላዊያን እንዲሉአቸው ይፈልጋሉ። ለራሳቸው ክብርንና ሥልጣንን በመፈለግ በትዕቢት ያገለግላሉ። እንደነዚህ ዓይነት ሰዎች ቤተ ክርስቲያንን ከመገንባት ይልቅ ያፈርሳሉ።

2. አንዳንድ ጊዜ ይህ የሚሆነው ሰዎች በሌሎች ሰዎች አማካኝነትና በተሳሳቱ ምክንያቶች ወደ ሥልጣን (ኃላፊነት) ስፍራዎች ስለሚመጡ ነው። ለምሳሌ በአንድ ትምህርት ዲግሪ ያለው ሰው በትምህርቱ የተነሣ ብቻ የአስተማሪነት ስፍራ ይሰጠዋል። ትምህርቱ ከመንፈሳዊ ስጦታዎች ጋር ያለው ግንኙነት እጅግ አነስተኛ ነው። በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ብዙ ጊዜ በመንፈስ ቅዱስ ከሚገኝ ስጦታ ይልቅ ትምህርትን እናክብራለን። ወይም የአንድ ታዋቂ ወንጌላዊ ልጅ በመሆኑ አንድን ሰው በቤተ ክርስቲያን ውስጥ የአንድ ቢሮ ኃላፊነት እንሰጠዋለን። መንፈሳዊ ስጦታዎች በዘር የሚተላለፉ አይደሉም።

31ኛ ጥያቄ፡- እነዚህን ሁለት ችግሮች በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ያየኸው እንዴት ነው?

ስለዚህ መንፈሳዊ ስጦታዎቻችንን የምናውቀው እንዴት ነው? ቀጥሎ በዚህ ጉዳይ አንዳንድ አሳቦች ተሰጥተዋል።

1. በቤተ ክርስቲያን አገልግሎት ውስጥ ተሳተፍ። በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ግንኙነት የማይፈላግ ከሆነ እግዚአብሔር ስጦታህን ለማሳየት ይቸገራል። በቤተሀ ቁጭ የምትል ከሆነ ወይም በቤተ ክርስቲያን የሚካሄደው ነገር አንዳችም ግድ የማይሰጥህ ከሆነ ወይም ደግሞ እራስህን እጅግ ሥራ የሚበዛበት ሰው አድርገህ የምትቆጥር ከሆነ መንፈስ ቅዱስ ስጦታህ ምን እንደሆነ ሳያሳይህ ዕድሜህ ያልፋል። በቤተ ክርስቲያን ውስጥ የምትሳተፍ ከሆነ ግን መንፈስ ቅዱስ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ እንዴት ግንኙነት እንዳለብህ ያሳይሃል።

አስታውስ መንፈሳዊ ስጦታዎች ጾታ ለይተው የሚሰጡ አይደሉም። እግዚአብሔር አንዳንድ ስጦታዎችን ለወንዶች ብቻ እንደሚሰጥ የሚያመለክት ነገር አናገኝም። ሆኖም ግን ከመንፈሳዊ ስጦታዎች አንዳንዶቹ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ለወንዶች ብቻ ክፍት የሆኑና የሚቆጣጠሩአቸው ሊሆኑ ይችላሉ። ይህ ማለት ግን ሴቶች እነዚህ ስጦታዎች የሏቸውም ሊጠቀሙባቸው የሚችሉበት መንገዶችም የሉም ማለት አይደለም። ለምሳሌ አዲስ ኪዳን ሴቶች በወንዶች ላይ ሥልጣን መያዝ እንደማይገባቸውና በጉባኤ ማስተማርም እንደሌለባቸው ያስጠነቅቃል። ሆኖም ግን በሌሎች ሁኔታዎች ሴቶች ማስተማር እንዳልተፈቀደላቸው የሚናገር አሳብ በአዲስ ኪዳን ፈጽሞ አናገኝም። ሌሎች ሴቶችን ወይም ልጆችን ማስተማር ይችላሉ።

የተቻለህን ያህል በተለያዩ አገልግሎቶች ተሳተፍ። ማስተማር፣ መስበክ፣ ወንጌልን መመስከር፣ መምከር፣ መርዳት፣ ወዘተ... ሞክር። የተለያዩ አገልግሎቶች ውስጥ በተሳተፍክ ቁጥር መንፈሳዊ ስጦታዎችህ የትኞቹ እንደሆኑ የማወቅ ዕድልህ እየሰፋና እያደገ ይመጣል።

መንፈስ ቅዱስ መንፈሳዊ ስጦታዎቻችንን ከእኛ ለመሰወር አይጥርም። በቤተ ክርስቲያን አጠቃላይ ሕይወት ውስጥ በተሳተፍን ቁጥር መንፈስ ቅዱስ የሰጠንን መንፈሳዊ ስጦታዎች መጠቀም እንችላለን። መንፈሳዊ ስጦታዎቻችንን ማወቅ ምሥጢራዊ ልምድ አይደለም። ተፈጥሮአዊና በቤተ ክርስቲያን ውስጥ በሠራን መጠን እየተረጋገጠልን የሚሄድ ነው። ውስጣዊ ዓላማችን ንጹሕ ከሆነና ቤተ ክርስቲያንን በትሕትና ካገለገልን መንፈስ ቅዱስ መንፈሳዊ ስጦታዎቻችን የትኞቹ እንደሆኑ ያሳየናል።

32ኛ ጥያቄ፡- ሀ) በቤተ ክርስቲያን ውስጥ የምትሳተፍባቸውን ጉዳዮች በዝርዝር ጥቀስ። ለ) ደስ የምትሰኝባቸው አገልግሎቶች የትኞቹ ናቸው? ሐ) አስቸጋሪ የሆኑብህ ነገሮች የትኞቹ ናቸው? መ) ከእነዚህ መካከል መንፈስ ቅዱስ እንደሰጠህ የምታምነው የትኞቹን ነው?

2. ደስ የምትሰኝባቸውና እግዚአብሔር እየባረከህ እንደሆነ የምታምንባቸውን አገልግሎቶች ፈልግ። በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ተሳትፎህ እያደገ በሄደ ቁጥር በሚገባ ውጤታማ እየሆንክ በምትሄድባቸው አገልግሎቶች ላይ ታዘነብላለህ። ምንም ፍሪ የማታፈራባቸው አንዳንድ አገልግሎቶች ይኖራሉ። እግዚአብሔር እጅግ በብዙ አንተን የሚባርክበት ሌሎች አገልግሎቶች ደግሞ ያጋጥምሃል። ይህ እግዚአብሔር በሆነ አካባቢ ስጦታ

እንደሰጠህ የምትመለከትበት መንገድ ሊሆን ይችላል። ነገር ግን በአገልግሎት የምትሳተፈውም ስለተከፈለህ፣ ክብርን ስለምታገኝበት ወይም ሥልጣንን ስለሚያቀዳጅህ እንዳልሆነ ውስጣዊ ዓላማህ ንጹሕ መሆኑን ማረጋገጥ አለብህ።

3. በቤተ ክርስቲያን ውስጥ እንድታደርግ የሚፈልገው ነገር ምን እንደሆነ እግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስን ለመጠየቅ በጸሎትህ በቂ ጊዜ ውሰድ። እግዚአብሔር በቤተ ክርስቲያን ውስጥ አንድ አገልግሎት እንድትሰጥ የሰጠህ ልዩ ሸክም አለን? በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ክፍተት እንዳለ ያየኸው ልብህ የሚከብድበትና ያተኮርክበት አገልግሎት አለን? ይህ ከሆነ እግዚአብሔር በዚህ አገልግሎት ውስጥ እንድትሳተፍ ይፈልጋል ማለት ሊሆን ይችላል። እግዚአብሔር በቤተ ክርስቲያን ውስጥ በአንድ መንገድ እንድትሳተፍ ሲፈልግ እግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ ለአገልግሎቱ የሚሆን ስጦታ እንደሚሰጥህም እርግጠኛ መሆን ትችላለህ። በቤተ ክርስቲያን የሚጉድል ነገር መኖሩን በምትመለከትበት ወቅት ታላላቅ መንፈሳዊ ስጦታዎችን በትጋት የምትፈልግበት አካባቢ ያ ሳይሆን አይቀርም። ስለዚህ እግዚአብሔር በዚህ መንገድ እንዲጠቀምብህ ልትጠይቀው ይገባል። መንፈስ ቅዱስ ምን እንድታደርግ እንደሚፈልግ በሆነ መንገድ ያመለክትሃል።

4. በሚገባ የሚያውቁህና እውነቱን ሊነግሩህ የሚፈቅዱ ክርስቲያን ጓደኞችህን መንፈሳዊ ስጦታህ ምን እንደሆነ ጠይቃቸው። ብዙ ጊዜ ለአንተ በቀላሉ የማይታዩ ነገሮችን ያያሉ። አንተ ልብ ባትላቸውም አንዳንድ ነገሮችን በሚገባ ስታከናውን አይተውህ ይሆናል። ለምሳሌ በአንዳንድ ሁኔታዎች ሌሎች ሊሰጡ የማይችሏቸውን የምክር አሳቦች የመስጠት ችሎታ ይኖርህ ይሆናል። ይህ የጥበብና የእውቀት ስጦታ እንደሆነ አንተ ሳትገነዘብ ሌሎች ይገነዘቡ ይሆናል። ስለዚህ በእነርሱ ምክር ይህን ስጦታ የበለጠ ልትጠቀምበትና ልታሳድገው ትችላለህ። ወይም አንተ ያለህበት አገልግሎት የሚባርክ እንዳልሆነ በመናገር በዚያ አካባቢ ስጦታው ይኖርህ እንደሆነ ይጠይቁ ይሆናል። ለምሳሌ ብዙ ሰዎች የማስተማር መንፈሳዊ ስጦታ ሳይኖራቸው አስተማሪ ይሆናሉ። ተማሪዎቻቸው በሚገባ አይማሩም። የሚያስተምሩት ነገር አስልቺ ይሆናል። ይህ መንፈሳዊ ስጦታቸው እንዳልሆነ ምልክት ነውና አገልግሎቱን ለሌሎች መተው አለባቸው።

ብዙ ሰዎች መንፈሳዊ ስጦታዎችን የማወቅ ጉዳይ ቤተ ክርስቲያን ከምታስተምራቸው ትምህርቶች ሁሉ የላቀው እንዲሆን ይፈልጋሉ። መንፈሳዊ ስጦታዎቻችሁን ማወቅ አንተንም ሆነ ቤተ ክርስቲያንን የሚረዳ ቢሆንም እንኳ ዋናው ችግር ሰዎችን በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ተሳታፊ እንዲሆኑ የማድረጉ ጉዳይ ነው። ብዙ ጊዜ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ የሚሳተፉት ከአባላት 20% ብቻ ናቸው። 80% ግን ወደ ቤተ ክርስቲያን በመምጣት መዝሙር ይዘምራሉ፤ የእግዚአብሔርን ቃል ይሰማሉ፤ በዚህም ብቻ በመደሰት ይኖራሉ እንጂ በቤተ ክርስቲያን አገልግሎት በንቃት አይሳተፉም። ይህ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ በሽታ የመኖሩ ምልክት ነው። ሰዎች ሁሉ በአገልግሎት እንዲሳተፉ ማድረግ የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ሁሉ ሚና ነው። የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ዋና ተግባር ምእመናን በቤተ

ክርስቲያን ውስጥ በሙላት እንዲሳተፉ ማንጽ ነው። የአገልግሎት ዕድሎች ለሰዎች በሰፊ ቁጥር ሰዎችም ተሳትፎአቸውን ባሳደጉ መጠን መንፈስ ቅዱስ ወደሰጣቸው የአገልግሎት ስጦታ ማዘንበላቸው አይቀሬ ነው። ስለዚህ ሰዎች መንፈሳዊ ስጦታዎቻቸውን ያውቁ ዘንድ እንዲያጠኑ ከማድረግ ይልቅ ሰዎች በተለያዩ አገልግሎቶች ውስጥ እንዲሳተፉና ስጦታዎቻቸውን እጅግ በተለያዩ መንገዶች እንዲጠቀሙ በማድረግ ላይ ማተኮር ይገባል። አገልግሎት ሲሰጡ መከታተል፣ ፍርሃት በሚሰማቸው ጊዜ ማበረታታት ያስፈልጋል። መንፈሳዊ ስጦታዎቻቸውን ካወቅህ በኋላ ከፍተኛ ጥቅም ሊሰጥ በሚችልበት ሁኔታ ይጠቀሙበት ዘንድ እርዳቸው፣ አሳድግላቸው፣ ይጠቀሙበት ዘንድም አግካቸው።

33ኛ ጥያቄ፡- ሀ) በቤተ ክርስቲያንህ ውስጥ ብዙ አባላት በአገልግሎት ያለመሳተፋቸውን ችግር የምታየው እንዴት ነው? ለ) የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ይህን ለመፍታት ምን እያደረጉ ነው? ሐ) የቤተ ክርስቲያን መሪዎች አንዳንድ አገልግሎቶቻቸውን ስጦታ ላላቸው ለሌሎች ሰዎች መልቀቅ አስቸጋሪ የሚሆንባቸው ለምንድን ነው? መ) በአመራር ላይ ያለውን የተሳሳተ አመለካከት ይህ እንዴት ያንጸባርቃል?

የአዲስ ኪዳን መንፈሳዊ ስጦታዎች ማጠቃለያ

34ኛ ጥያቄ፡- በመንፈሳዊ ስጦታዎች ላይ የሠራዊታውን ሠንጠረዥ ከሚከተለው ሠንጠረዥ ጋር አወዳድር። በሠንጠረዥህ ላይ የሌላ ማንኛውም ነገር ወይም ብታውቀው የሚጠቅምህን ነገር ጨምር።

የመንፈሳዊ ስጦታ ስም	የሚገኝበት ክፍል	የስጦታው ትርጉም
ሐዋርያነት	ኤፌ. 4:11 1ኛ ቆሮ. 12:28	ሀ) ጠባብ ትርጉም፡- ለቤተ ክርስቲያን መሠረት የሆኑት አሥራ ሁለቱ ሐዋርያትና ጳውሎስ (የሐዋ. 1:21-22፤ ኤፌ. 2:20፤ 1ኛ ቆሮ. 9:1)። ለ) ሰፊ ትርጉም፡- ወደ አዳዲስ ሥፍራዎችና ወንጌልን ከመስማት አንጻር አዳዲስ ወደሚባሉ ሕዝቦች ወንጌልን እንደ መልእክተኛ ይዞ በመሄድ አዳዲስ ቤተ ክርስቲያኖችን በመቆርቆር የራሳቸውን መሪዎች እስኪያገኙ ድረስ የማሳደግ ችሎታ ነው፡- (ሉቃስ 10:1፤ የሐዋ. 14:4፤ ሮሜ. 16:7)
ነቢይነት	ሮሜ 12:6፤ 1ኛ ቆሮ. 12:10፤ 1ኛ ቆሮ. 14:1-	ሀ) ጠባብ ትርጉም፡- እግዚአብሔር መልእክቱን ለማስተላለፍ የተጠቀመባቸው፣ በኋላም የእግዚአብሔርን ቃል ለመጻፍ የተጠቀመባቸው የተለያዩ የአዲስ ኪዳን መሪዎች።

	12፤ ኤፌ. 4፡11	ለ) ሰፊ ትርጉም፡- ከእግዚአብሔር ልዩ መገለጥን በግጥነት (ከተጻፈው ከእግዚአብሔር ቃል ላይ ብቻ ሳይሆን) የእግዚአብሔርን ቃል የግወጅ ችሎታ ነው። ዓላማው አግኞቹን ለማጽናናት፣ ለማነጽና ለማነቃነቅ ሲሆን የግያምነት ደግሞ የእግዚአብሔርን እውነት እንዲረዱ ለማድረግ ነው። መልእክቱ አንዳንድ ጊዜ የወደፊቱን የሚያመለክት ቢሆንም ብዙ ጊዜ ግን በቤተ ክርስቲያን ወይም በግለሰብ ሕይወት በሚገኝ አንድ ልዩ ሁኔታ ላይ የሚያተኩር ነው። ይህ ስጦታ ያለው ሰው የእግዚአብሔር መንፈስ የሰጠውን ብዙ ጊዜ በጊዜው ያለ አንድ ሁኔታ ላይ ያተኮረ መልእክት የሚያስተላለፍ ነው።
ወንጌላዊነት	ኤፌ. 4፡11	ወንጌልን ላልዳኑ ሰዎች የመስበክ ልዩ ችሎታ ነው። (ማስታወሻ፡- ይህ ስጦታ ዛሬ በኢትዮጵያ እንደሚታየው ለዳኑ ሰዎች የሚሰጥ አገልግሎትን የሚያመለክት አይደለም።) ይህ ስጦታ ያለው ሰው ሰዎችን በግልም ሆነ በግሳበር በወንጌል መሠረታዊ እውነት በመቅረብ ኢየሱስን ወደ ግመን የመጀመሪያ ደረጃ እንዲመጡ ያደርጋል። (ማስታወሻ፡- በወንጌል መመስከር ተግባር ክርስቲያኖች ሁሉ መሳተፍ ያለባቸው ቢሆንም በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ለሚገኙ አንዳንድ ሰዎች የተሰጠ ልዩ ችሎታ ነው።)
መጋቢነት	ኤፌ. 4፡11	የቤተ ክርስቲያን ምእመናንን የማሰግራት፣ የመምራት፣ የመንከባከብና የመጠበቅ ችሎታ ነው። መጋቢ የቤተክርስቲያን ምእመናን መንፈሳዊ ፍላጎቶችን ለማሟላት የሚችል፣ ከሰሕተት የሚጠብቃቸውና ወደ መንፈሳዊ ብስለት እንዲያድጉ የሚያበረታታቸው ነው።
አስተማሪነት	1ኛ ቆሮ. 12፡28፤ ሮሜ 12፡7፤ ኤፌ. 4፡11	አግኞች መጽሐፍ ቅዱስን እንዲረዱና እውነቶቹን በሕይወታቸው እንዲተገብሩ በሚያደርግ መንገድ ለመግለጥ፣ ለማስረዳትና በትምህርት ለመምራት የሚያስችል ስጦታ ነው። ከትንቢት የሚለየው ትንቢት ብዙ ጊዜ መጽሐፍ ቅዱስን ሳይጠቀም ለአንድ ሁኔታ ልዩ መገለጥን የሚያሳይ ስለ ሆነ ነው። ይህ ስጦታ ከመጋቢነት ስጦታ ጋር በቅርብ የተቆራኘ ቢሆንም እንኳ ግን የተለየ ነው።
የጥበብና የእውቀትን ቃል	1ኛ ቆሮ. 12፡8	እነዚህ ስጦታዎች ከትንቢት ስጦታ ጋር በቅርብ የተቆራኙ ለመሆናቸው የሚያጠራጥር ነገር የለም። እነዚህ ስጦታዎች በእግዚአብሔር

እውነቶች ላይ ባለ ልዕለ-ተፈጥሮአዊ ጥልቅ መረዳት መልእክቱን ለእግዚአብሔር ሕዝብ ለሰማወጅ የሚያመለክቱ ይመስላሉ። ምን እንደሆነ መንገዝብና ሁኔታው የሚጠይቀውን ለማሟላት ምንነቱንና እውነቶችን ወይም የጭብጦችን አጠቃቀም በሚገባ ለማወቅ የሚያስችሉ ናቸው። በሁለቱ ስጦታዎች መካከል ልዩነት ካለ ሀ) እውቀት የእግዚአብሔርን እውነት ትርጉም ልዕለ-ተፈጥሮአዊ በሆነ መንገድ መመልከት ቢሆን ለ) ጥበብ ግን የእግዚአብሔርን እውነት በሕይወት ውስጥ ተግባራዊ የሚሆንበትን መንገድ ልዕለ-ተፈጥሮአዊ በሆነ ሁኔታ ግየት ነው።

እምነት 1ኛ ቆሮ. 12:9

እግዚአብሔር በአንድ ሁኔታ ውስጥ ምን ማድረግ እንደፈለገ የማወቅና ለዘያ ሁኔታ እግዚአብሔር ተገቢውን ነገር እንደሚያሟላ አውቆ በእርሱ ላይ የመደገፍ ችሎታ ነው። ለዚህ ጉዳይ የሚሆን ሰብዓዊ ምንጭ ለመኖሩ ትኩረት ሳይሰጡ እግዚአብሔር ለጉዳዩ የሰጠውን ተስፋ በማወቅ በእግዚአብሔር መደገፍ ነው። ይህ ስጦታ ለመላው ቤተ ክርስቲያን ጥቅም ወደ ታላቅ እርምጃዎችና ውጤቶች የሚያመራ ነው። ይህ ስጦታ ብዙ ጊዜ ከሚቀጣጠል የጸሎት ሕይወት ጋር ሳይያያዝ አይቀርም።

የፈውስ ስጦታዎች 1ኛ ቆሮ. 12:9፥ 28:30

ይህ ከተአምራት ስጦታዎች አንዱ ዓይነት ነው። እግዚአብሔር በአንድ ሁኔታ ውስጥ ያለን አንድ በሽተኛ ለመፈወስ እንደሚፈልግ የማወቅና ያንን ፈውስ ለሰውዬው ለማወጅ እግዚአብሔር የሚጠቀምበት መሣሪያ የመሆን ችሎታ ነው። ይህ ስጦታ አንድ ሰው እንደፈለገ ይጠቀምበት ዘንድ የተሰጠ መሆኑን የሚያመለክት አንዳችም ነገር በአዲስ ኪዳን አናገኝም። ይልቁኑ «የመፈወስ ስጦታዎች» በሚል የብዙ ቁጥር መቅረቡ የሚያመለክተው ፈውስን ለበሽተኛ የመንገር ችሎታ ለማንም ሰው በአንድ ሁኔታ ውስጥ የሚሰጥና እንደገና ሌላ ተመሳሳይ ነገር እስኪፈጠር ድረስ የሚወሰድ መሆኑን ነው። ተቀዳሚ አትኩሮታቸው ለሰዎች ፈውስን ለመስጠት ሆኖ እየተዘዋወሩ የሚያገለግሉ ሰዎች ስለመኖራቸው በአዲስ ኪዳን የምናገኘው መረጃ የለም።

ተአምራትን የግድረግ ስጦታዎች	1ኛ ቆሮ. 12:10! 28-29	በሰብዓዊ አመለካከት ሲታይ ፈጽሞ የግድግዳ የሚመስል ነገርን ሰዎች ሁሉ የእግዚአብሔር እጅ እንዳለበት በሚረዱበት መንገድ እንዲያደርግ እግዚአብሔር ለሰው የሚሰጠው ልዕለ-ተፈጥሮአዊ ችሎታ ነው። በአዲስ ኪዳን ብዙ ጊዜ ይህ የተፈጸመው በተለይ ቤተ ክርስቲያን በመጀመሪያ በምትቆረቆርበት ወቅት የወንጌልን እውነተኛነት ለማሳየት ነበር (የሐዋ. 19:11-12! 2ኛ ቆሮ. 12:12)። ስጦታዎችና ተአምራት የሚሉት የብዙ ቁጥሮች የሚያመለክቱት እንደ ፈውስ ይህ መንፈሳዊ ስጦታ ለአንድ ሰው ተአምራትን ያደረገ ቢሆኑም እንኳ የአገልግሎታቸው አትኩሮት ተደርጎ «ተአምራት አድራጊዎች» የሚል ሹመት ሲሰጥ አንመለከትም።
መናፍሰትን የመለየት ስጦታ	1ኛ ቆሮ. 12:10	ይህ ስጦታ ተአምራትን ከግድረግ ጋር በጥብቅ የተቆራኘ ነው። በአንድ ተአምር ወይም መገለጥ ውስጥ የሚሠራው የትኛው መንፈስ ግለትም መንፈስ ቅዱስ ወይም አጋንንት መሆኑን የመለየት ስጦታ ነው። እውነት የሆነውን ካልሆነው፣ የእግዚአብሔር የሆነውን ካልሆነው የመለየት ችሎታ ነው።
በልሳናት መናገር	1ኛ ቆሮ. 12:10: 28: 30! 1ኛ ቆሮ. 14	ይህ በትምህርት ባልተገኘ ቋንቋ የመናገር ልዕለ ተፈጥሮአዊ ችሎታ ነው። ይህ ቋንቋ ሰብዓዊ ወይም መለኮታዊ ቋንቋ ሊሆን ይችላል። ይህ ስጦታ በጥባሔ ከፍተኛ ቁጥጥር ይደረግበት ነበር። ይህ ሁኔታ አንዳንዶች ስጦታው በተለይ ለገል የአምልኮ ጊዜ አገልግሎት ላይ የሚውል ነው ብለው እንዲያስተምሩ አድርጎአቸዋል።
በልሳናት የተነገረውን መተረጎም	1ኛ ቆሮ. 12:29! ሮሜ 12:8??	አንድ ሰው በልሳናት ሲናገር የሰማውን ከዚህ ቀደም የግያውቀውን ቋንቋ ለመተርጎም (ሰዎች የሚረዱት ለግድረግ) እግዚአብሔር የሚሰጠው ችሎታ ነው። ይህ ስጦታ በጥባሔ ከሚሰጥ ልሳን ጋር ሁልጊዜ መያያዝ አለበት።
መሪነትና አስተዳደር	1ኛ ቆሮ. 12:28! ሮሜ 12:8	ይህ ስጦታ በቤተ ክርስቲያን ላይ ወይም በቤተ ክርስቲያን ባሉ አገልግሎቶች ላይ አመራር ወይም አስተዳደር የግክናውን ችሎታ ነው። ይህ ጥቅስ የተጠቀሰበት ሁኔታ የሚያሳየው በተለያዩ የአመራር ኃላፊነቶች መምጣት የመቻሉን እንጂ በመጋቢነት ወይም በሽምግልና ብቻ መሰጠቱን አይደለም። ይህ ስጦታ ያላቸው ሰዎች በከፍተኛ ትጋት

		ሊያከናውኑት ይገባል። አንዳንዶች በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ሽግግሌ ለመሆን የዚህ ስጦታ ባለቤት መሆን ያስፈልጋል ይላሉ።
እርዳታና አገልግሎት	1ኛ ቆሮ. 12:28 ሮሜ 12:7 1ኛ ጴጥ. 4:11	ይህ በችግር ላይ ላሉ ሰዎች ተግባራዊ የሆነ እርዳታ የግድረግ ልዩ ችሎታን የሚያመለክት ስጦታ ነው። ድሆችና፣ ባል የሞቱባቸውን ሴቶች፣ ወላጆቻቸውን በሞት የተነጠቁ ልጆችን፣ ወዘተ... የመርዳት ልዩ ችሎታ ነው። በከፍተኛ ትንቅንያ ላይ ያሉ ክርስቲያኖችን ግየትና መርዳትንም ያካትታል። ይህ ስጦታ የመጀመሪያይቱን ቤተ ክርስቲያን ገንዘብ ለግስተዳደርና ድሆችን ለመርዳት ኃላፊነት ለተሰጣቸው «ዲያቆናት» በተለይ የሚያስፈልግ ነበር።
መምከር	ሮሜ 12:8	ይህ ስጦታ ሌሎች ክርስቲያኖችን የግበረታታት፣ የግጽናናት፣ የመገሠጽና ትክክለኛነታቸውን የመፈተን ልዩ ችሎታ ነው። ሌሎች በተግባራቸው በራሳቸው ላይ ስለሚያመጡት ነገር የግስጠንቀቅ ችሎታ ነው። ወይም ትክክለኛ ተግባር ይፈጽሙ ዘንድ መንፈሳዊ የሆነ ምክርን የመስጠት ችሎታ ነው። ይህ መንፈሳዊ ስጦታ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ በእግካሪነት ለሚያገለግሉ በተለይ የሚያስፈልግ ነው።
መስጠት	ሮሜ 12:8	ምንም ዓይነት የኩራት አሳብ ሳያድርባቸው ወይም ምላሽ ሳይፈልጉ ቁሳዊ ንብረታቸውን በችሮታ በደስታና በመሥዋዕትነት የመስጠት ልዩ ችሎታ ያላቸውን የሚያመለክት መንፈሳዊ ስጦታ ነው። ይህ ስጦታ ሀብታምና ድሃ ሳይል ለግንም ሊኖረው የሚችል፣ ሰዎች ከጥሪታቸው ወይም ከአሥራታቸው በላይ በመስጠታቸው የሚገለጽ ነው።
ምሕረትን ግድረግ	ሮሜ. 12:8	ይህ ስጦታ ሁልጊዜ ከእርዳታና ከአገልግሎት ስጦታዎች ጋር አብሮ የሚሄድ ነው። የሌሎችን ሰዎች ፍላጎት የመረዳትና ለእነርሱ የመራራት ልዩ ችሎታ ነው። ይህ የሰዎች ፍላጎት ስሜታዊ፣ መንፈሳዊ ወይም ሥጋዊ ሊሆን ይችላል። ይህ ስጦታ ያላቸው አንድ ሰው የሚያስፈልገው ነገር እንዳለ በሚመለከቱበት ወቅት ለዚያ ሰው በሚያስፈልገው የሚደርሱ ናቸው።

ከእነዚህ ስጦታዎች አብዛኛዎቹ በከፊልም ቢሆን በክርስቲያኖች ሁሉ ውስጥ መኖር አለባቸው። ለምሳሌ ክርስቲያኖች ሁሉ መመስከር፣ ምሕረትን ግድረግ፣ መስጠት፣ እምነትን ግሳየት፣ ወዘተ... አለባቸው። ነገር ግን መንፈሳዊ ስጦታዎች ያሏቸው እነዚህን ባሕርያት በብዙ ክርስቲያኖች ዘንድ እንደተለመደው ሳይሆን በልዩ መንገዶች ያሳያሉ።

35ኛ ጥያቄ፡- ከላይ የተመለከቱትን መንፈሳዊ ስጦታዎች በቅደም ተከተል በዝርዝር ጻፍ። ከእያንዳንዱ መንፈሳዊ ስጦታ ጉን ለጉን ይህ መንፈሳዊ ስጦታ አለው ብለህ የምታስበውን አንድ የቤተ ክርስቲያን ሰው ስም ጻፍ። ለ) ይህ ስጦታ እንዳለው ግስረጃ ይሆናል የምትለው በሕይወቱ የተመለከትከው ነገር ምንድን ነው? ሐ) አንተ እንዳሉህ የምታምንባቸውን መንፈሳዊ ስጦታዎች ዝርዝር። እነዚህ መንፈሳዊ ስጦታዎች አሉኝ ለግለት በሕይወትህ የምትመለከታቸው ነገሮች ምን ምን ናቸው? መ) የመንፈሳዊ ስጦታዎችህን ዝርዝር ውሰድና ለሁለት ጓደኞችህ አሳያቸው። ከእነዚህ መንፈሳዊ ስጦታዎች የትኞቹ እንዳሉህና ለምን እንደዚያ እንደሚያምኑ ጠይቃቸው። ምላሻቸውን በግለታወሻ ደብተርህ ጻፍ።

አራተኛ ቀን፡- የዚህን ሳምንት ትምህርት ክልስና ለሳምንታዊ ስብሰባ ዝግጅት ይረዳህ ዘንድ የውይይት ጥያቄዎችን ተመልከት።

ሳምንታዊ ስብሰባ

1. ሳምንታዊ የአምልኮ ጊዜ
2. የጸሎት ጊዜ
3. የትምህርቱ ክለሳ
4. ውይይት

ሀ. 1) ትንቢት ምንድን ነው? 2) በብሉይ ኪዳን የነበረው ትንቢት በአዲስ ኪዳን ከነበረው ወይም ከዛሬው ጋር ያለው ተመሳሳይነትና ልዩነት ምንድን ነው? 3) ትንቢት ወይም ነቢይ ከእግዚአብሔር መሆኑንና ያለመሆኑን የምትለይባቸውን መርሆዎች ዝርዝር። 4) በመጀመሪያ ቀን ትምህርት ያየኸውን የዮሐንስን ሁኔታ አንተ ብትሆን እንዴት ታስተናግደው ነበር? 5) አንድ ሰው ከእግዚአብሔር የተቀበለውና ለቤተ ክርስቲያን የሚያስተላለፈው መልእክት እንዳለ ቢናገር ይህን ያደርግ ዘንድ በቤተ ክርስቲያንህ ያለው አሠራር ምንድን ነው? ያመጣውን መልእክት እንዴት ትመዝነዋለህ?

ለ. 1) አንተ የተመለከትከውን አንድ «ተአምር» ግለጽ። 2) ያልተለመደ ክስተት ሳይሆን ተአምር ያደረገው ምንድን ነበር? 3) አንድ ተአምር (ፈውስ) ከእግዚአብሔር እንደሆነና እንዳልሆነ እንዴት መናገር እንችላለን?

ሐ. 1) ብዙ ክርስቲያኖች ስለ ፈውስ የሚያስተምሩትን ነገር በአዲስ ኪዳን ከተሰጠው አሠራር ጋር አወዳድር። ተመሳሳይነቱንና ልዩነቱን ጥቀስ።

2) የቤተ ክርስቲያን መሪ ብትሆን በቤተ ክርስቲያን የሚገኙ ብዙ ሰዎች «ፈዋሽ» የተባለውን ሰው ቢከተሉ ምን ታደርግ ነበር? 3) ምን መርህ ታስተምር ነበር?

መ. የፈውስ አገልግሎት። የፈውስ ስጦታ እንዳለው የሚናገር ተቀዳሚ አገልግሎቱም እንደሆነ የሚያስብ ሰው በመቶ የሚቆጠሩ ሰዎችን በጉባኤ ፈወሰ። 1) ይህ ልንከተለው የሚገባ መጽሐፍ ቅዱሳዊ አሠራር ይመስልሃልን? ለምን? 2) ይህ አሠራር በመጽሐፍ ቅዱስ የማይገኝ ከሆነ ቤተ ክርስቲያን ልታበረታታው የሚገባ ይመስልሃልን? ለምን? 3) የፈውስና ተአምራትን የማድረግ ስጦታ እንዳላቸው የሚናገሩ ሰዎች ያመጡትን መልእክት ሳንመዝን የምንቀበላቸው ከሆነ ምን አደጋዎች ይከሰታሉ? 4) ቤተ ክርስቲያንህ መንፈስ ቅዱስ እንዲሠራ ነፃነት የሚሰጥና መጽሐፍ ቅዱሳዊ መርሆዎች የተከተለ ምን መመሪያ ማስቀመጥ ያለባት ይመስልሃል?

ሠ. 1) በቡድኑ ውስጥ ያሉ ሰዎች የራሳቸውን መንፈሳዊ ስጦታ ወይም ስጦታዎችን ይናገሩ። ለ) ይህን ያሉበትን ምክንያት ያስረዱ። 3) ሌሎች ይስማሙበታልን? 4) ሰዎች መንፈሳዊ ስጦታቸውን ይለዩና ይጠቀሙበት ዘንድ የቤተ ክርስቲያን መሪዎች እንዴት መሥራት አለባቸው?